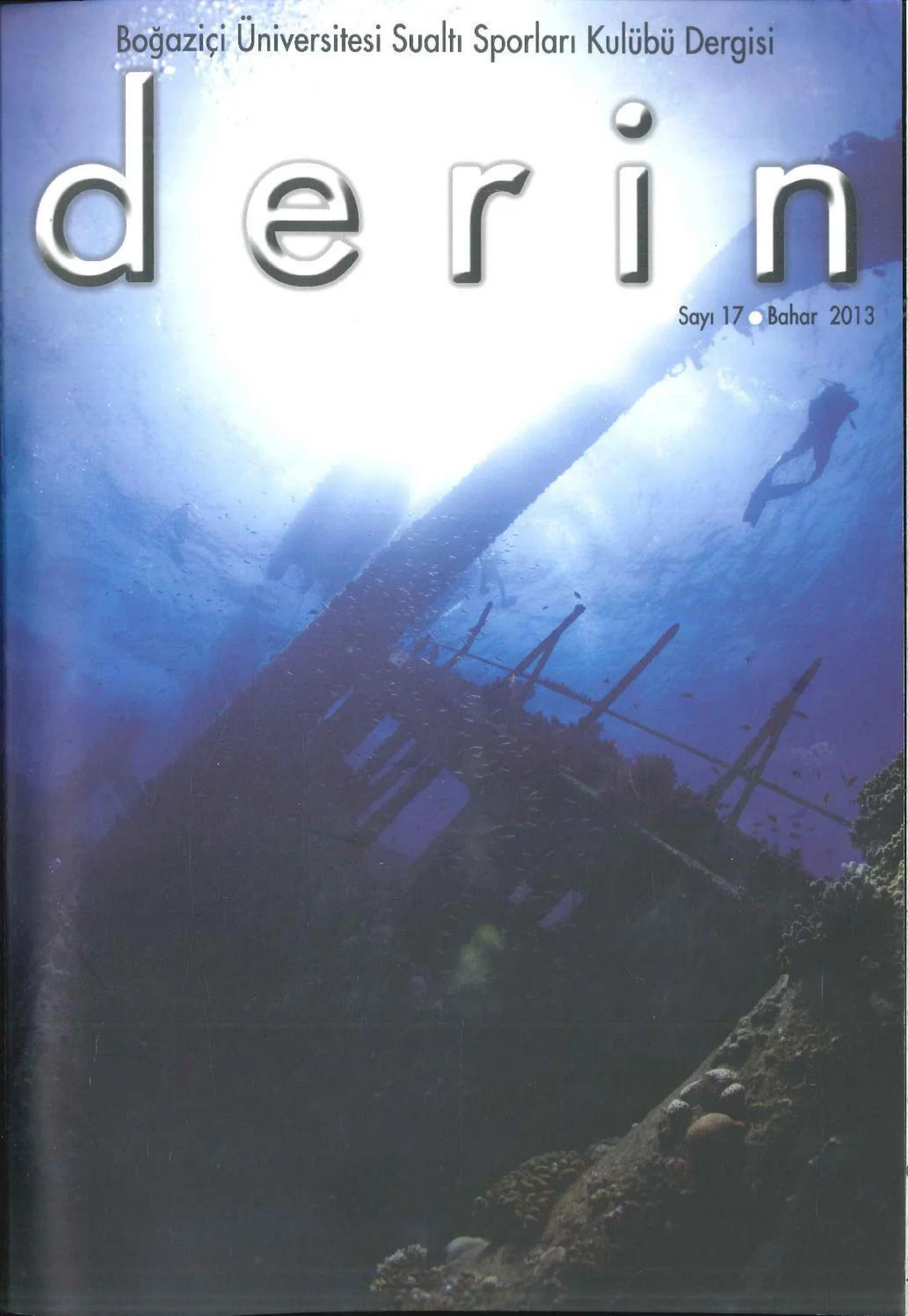

Boğaziçi Üniversitesi Sualtı Sporları Kulübü Dergisi

derin

Sayı 17 • Bahar 2013

GENKON

MÜHENDİSLİK MÜŞAVİRLİK A.Ş.

**“TEKNOLOJİ,
DENEYİM, HIZ,
KALİTE, GÜVEN
ve EKONOMİNİN
BİRLEŞTİĞİ
YERİN ADRESİ”**

İnşaat sektörünün öncü ve benzersiz firmalarından olmayı başaran GENKON günden güne genişleyen hizmet coğrafyasına bilgi ve deneyimini aktarmaktadır.

Türkiye’ de kendi alanında başarılı bir kimliğe sahip olan GENKON işin başından sonuna kadar yatırımcının hep yanındadır.

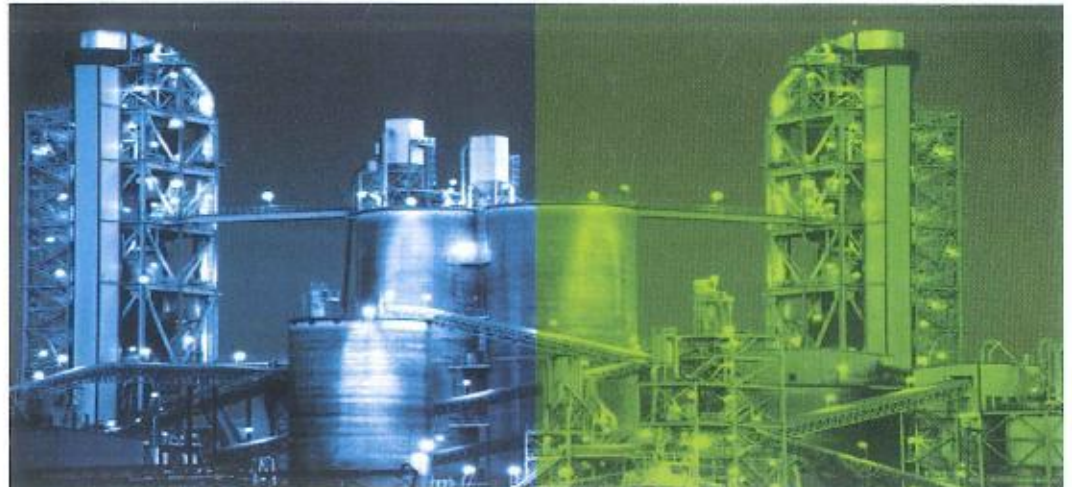
GENKON, deneyimli ve dinamik kadrosuyla, mühendislik ve mimari hizmetlerin yanısıra, proje yönetimi ve müşavirlik hizmetleriyle de A’dan Z’ye sektörün kalbi olmayı hedefliyor.

HİZMETLERİMİZ

1. Planlama ve Fizibilite
2. Proses Tasarımı
3. Genel Yerleşim Projeleri
4. Akım Şemaları
5. Betonarme Projeleri
6. Çelik Konstrüksiyon Projeleri
7. Mekanik Projeler
8. Mimari Projeler
9. Altyapı Projeleri
10. Tesisat Projeleri
11. Elektrik Projeleri
12. İhale Dosyalarının Hazırlanması
13. Müşavirlik
14. Kontrolörlük

REFERANSLARIMIZDAN BAZILARI

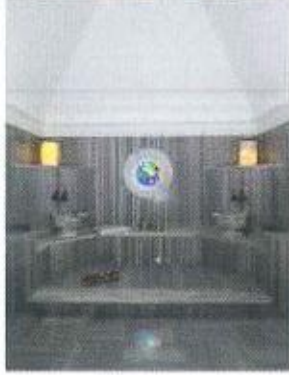
AS ÇİMENTO 8000 TP D ÇİMENTO FABRİKASI
ÇİMENTAŞ EDİRNE 3000 TPD ÇİMENTO FABRİKASI
GÜRIŞ SURIYE 4000TPD ÇİMENTO FABRİKASI
KAHRAMANMARAŞ ÇİMENTO SANAYİ A.Ş. 4500 TPD ÇİMENTO FABRİKASI
TOSYALI HOLDİNG 1.000.000 TON/YIL ÇELİKHANE VE HADDEHANE TESİSLERİ-CEZAYİR
TOSYALI HOLDİNG 1.500.000 TON/YIL ÇELİKHANE VE SICAK HADDEHANE TESİSLERİ
NUH ÇİMENTO SANAYİ A.Ş. ÇİMENTO ÖĞÜTME VE PAKETLEME SİSTEMİ-CEZAYİR
EVROCEMENT, VARONEJ ÇİMENTO FABRİKASI 6 ADET SİLO PROJESİ-RUSYA
POLAT ENERJİ KÜTAHYA 51MW TERMİK SANTRALİ
NUH ÇİMENTO SANAYİ A.Ş. 18 MW ATIK ISIDAN ENERJİ ÜRETİM TESİSİ (WHR)
BATIÇİM BATI ANADOLU ÇİMENTO SANAYİ A.Ş. 12 MW ATIK ISIDAN ENERJİ ÜRETİMİ TESİSİ (WHR)
BATIOKE ÇİMENTO SANAYİ A.Ş. 6 MW ATIK ISIDAN ENERJİ ÜRETİMİ TESİSİ (WHR)
ÇİMSA MERSİN ÇİMENTO FABRİKASI 9,3 MW ATIK ISIDAN ENERJİ ÜRETİMİ TESİSİ (WHR)
AKAÇANSA ÇANAKKALE FABRİKASI 15 MW ATIK ISIDAN ENERJİ ÜRETİMİ TESİSİ (WHR)
ADANA ÇİMENTO 30000 TONLUK KÖMÜR STOKHOLU VE NAKİL SİSTEMLERİ
OYAK-ASLAN ÇİMENTO DARICA ÇİMENTO FABRİKASI RDF TESİSİ
MARZINC EAF BACA TOZU GERİ KAZANIM TESİSİ PROJE VE MÜHENDİSLİK HİZMETLERİ
TÜPRAŞ RUP PROJESİ BORU KÖPRÜLERİ VE TRAFİKO BİNALARI PROJE HİZMETLERİ

www.genkon.com.tr | info@genkon.com.tr

MANASTIR BAHÇESİNE **HOŞGELDİNİZ**

Welcome to the garden of Manastır

Sizi Bodrum mimarisinin en seçkin örneklerinden biri olan **Manastır And Suites**'in Çam Bahçesine, Bodrum Kale'sine uzanan ve Mavi Bodrum rüyasını gözleriniz de buluşturan eşsiz manzarasına davet ediyoruz. **Manastır And Suites**; 7 farklı konseptle 15'i Suites olmak üzere 73 oda, 1 açık yüzme havuzu, kişisel spa seçeneği ile **Myspa** deneyimini, sezon boyunca bahçe restoranında Dünya mutfağının leziz örneklerini sunmaktadır. Keyifli bir tatil için **Manastır And Suites**...

We invite you to visit the Pine Garden of Manastır and Suites, one of the paragons of Bodrum architecture, to view the excellent panorama of Bodrum Castle and the dreamy world of Blue Bodrum. Manastır and Suites is ready to serve you with its 73 rooms, 15 of which are suites decorated in 7 distinct concepts and 1 outdoor swimming pool. Besides, our guests have the privilege to live through a unique experience of Myspa, which offers personal spa alternatives, and taste delicious food from world cuisine at the garden restaurant of the hotel during the season. Manastır and Suites for a pleasant holiday...

HOTEL MANASTIR
— and — **SUITES**

Kumbahçe Mh. Mustafa Kemal Cd.
No : 37 Bodrum
Telefon: +90 252 316 28 54
Fax: +90 252 316 27 72
www.manastirhotel.com
reservation@manastirhotel.com
info@manastirbodrum.com

derin

Boğaziçi Üniversitesi
Sualtı Sporları Kulübü Dergisi
Sayı 17, Bahar 2013
Yerel Süreli Yayın

İmtiyaz Sahibi
Sena CÜCÜ

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü ve Yayın
Yönetmeni
Beste ÇAĞLAYAN

Yayın Kurulu
Ayberk ARSEVEN

Tuğçe BAĞCI

Eylül GÖKER

İrem KALKAVAN

Uğur ÖZERDEM

İşıl ÖZTÜRK

Gizem ŞAHİN

Elif TOPAL

Korel YILDIRIM

Esra YILDIZ

Dağıtım ve Mali İşler

Sorumlusu

İşıl ÖZTÜRK

Katkıda Bulunanlar

Ceyhan AKGÜL

Can AKKUŞ

Çağdaş AKTEPE

Yaprak ARDA

Talha ARSLAN

Eren BAŞTANOĞLU

Ata Can BERTAY

Serhat BÖLÜKBAŞI

İhsan CEMALİ

Burcu COŞKUNSU

Sena CÜCÜ

Berker DEVİREK

Yasemin KARAGÖZ

Gökhan KARAKAŞ

Yusuf SAYDAN

İda SEVİLYA

Onur Özkan UZUN

Berkay YAŞ

Kapak Fotoğrafı

Eren BAŞTANOĞLU

İletişim

Boğaziçi Üniversitesi

Sualtı Sporları Kulübü

Bebek 34342/İstanbul

www.derindergisi.com

derin@derindergisi.com

facebook.com/derindergisi

Tasarım

Himmet Kaan SALİHOĞLU

www.pikselci.com

Baskı

OTİNGO Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti.
Güneşli Bağlar Mah. Osmanpaşa Cad. Barış
Sok. No:5 - 34540 - Güneşli/İstanbul
0 (212) 656 37 37
http://www.otingo.com

Merhaba derin okurları!

Bu sayımızı, her bahar sayımız gibi, bu sene 28-31 Mart tarihleri arasında düzenlenecek olan "MEDEX Dalış, Olta Balıkçılığı ve Sualtı Sporları Fuarı" başlangıcında sizlerle buluşturuyoruz. Yine her zamanki gibi içeriğinden ödün vermeyen ve Boğaziçi Üniversitesi Sualtı Sporları Kulübü üyeleri tarafından büyük emek verilerek, gönüllülükle hazırlanmış bir dergi var karşınızda.

Bir süredir derin'e hem sayıların hepsinin indirilip okunabileceği hem de güncel haberleri paylaşabileceğimiz bir internet sitesi tasarlıyoruz. Şu anda yapım aşamasında olan ve bahar sonunda yayına açılacağını umduğumuz derindergisi.com adresli sitemizi umarım ki beğenirsiniz.

derin 17'nin içeriğinde sualtıyla ilgili birçok bilgilendirici yazının yanında, son zamanlarda BÜSAS olarak yaptığımız projelerin tanıtımına da yer verdik bol bol. Bu projelerden en büyüğü de geçen sene Uludağ Üniversitesi Sualtı Topluluğu'nu örnek alarak, Sena Cücü önderliğinde başlattığımız ve bu sene Talha Arslan'ın liderliğiyle devam eden "Dalmak Özgürlüktür!" projesi. Projeyi bu şekilde bir yazıya dönüştürmek umarız ki diğer üniversitelerin de böyle bir organizasyona başlamalarına önayak olur.

Bu sene Boğaziçi Üniversitesi Mezunlar Derneği Dergisi'nin, Orhan Pamuk'un "Kara Kitap" kitabıyla ve Leyla Gencer'le ilgili yazıları için boğazda bir fotoğraf projesi yaptık. Diana Sevilya Nevşehirli ve Eren Baştanoğlu'nun boğazı yansıtan birçok fotoğrafı, derin karede sizlerle buluşuyor.

*Kapak Fotoğrafı
Eren Baştanoğlu*

Her sayımızda BÜSAS dışından yazarlara yer verme geleneğine bu sayımızda gazeteci Gökhan Karakaş'ın Siyah Mercanlar yazısıyla devam ediyoruz. Marmara için çok önemli yere sahip olan bu canlıların günümüzdeki durumlarıyla ilgili kapsamlı bilgi edinebilirsiniz bu yazıdan.

Terakki Vakfı Okulları'nda, öğrenciler tarafından gerçekleştirilen Yunuslara Özgürlük projesine de yer verdik bu sayıda. Öğrencilerin İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne elleriyle yazdıkları, yunus resimleriyle süsledikleri mektuplarda onların bu projeye gösterdikleri ilgi ve duyarlılıkları anlaşıyor.

derin 16, editörlüğümün ilk sayısı olduğu için çok önemli bir yere sahipti benim için fakat 17. sayı da son sayım olduğu için yine çok ayrı bir yere sahip olacak. derin 18'den itibaren artık Korel derin editörlüğünü devralıyor. Umarım çıkardığımız bu iki sayıyı da beğenmişsinizdir ve ikisi de derin arşivinizdeki yerlerini almıştır.

Beste Çağlayan

bst.caglayan@gmail.com

İstanbul 2013 medex

6. Dalış, Olta Balıkçılığı ve Su Sporları Fuarı

28-31 MART 2013

İSTANBUL FUAR MERKEZİ

HALL: 11

Ziyaret Saatleri: 10:00 - 19:00

www.medexistanbul.com

derindekiler

6 derin dünya

10 derin ağ

14 güncel

Sualtına Işık Tutanlar

16 canlı

Kutu Denizanası

20 derin kare

Boğaz

28 gezi

Phuket

32 özel dosya

Dalmak Özgürlüktür

46 batık

Doğu Amerika Batıkları

50 hastalık

Sığ Su Bayılması

54 araştırma

Siyah Mercan

58 sosyal

Yunuslara Özgürlük

60 gezi

L'aquarium de Barcelona

62 doğa sporları

Scubatlon

64 teknoloji

OpenROV

68 sinema

Into the Blue

70 kitap

50 Places to Dive Before Die

71 gurme

Takanik

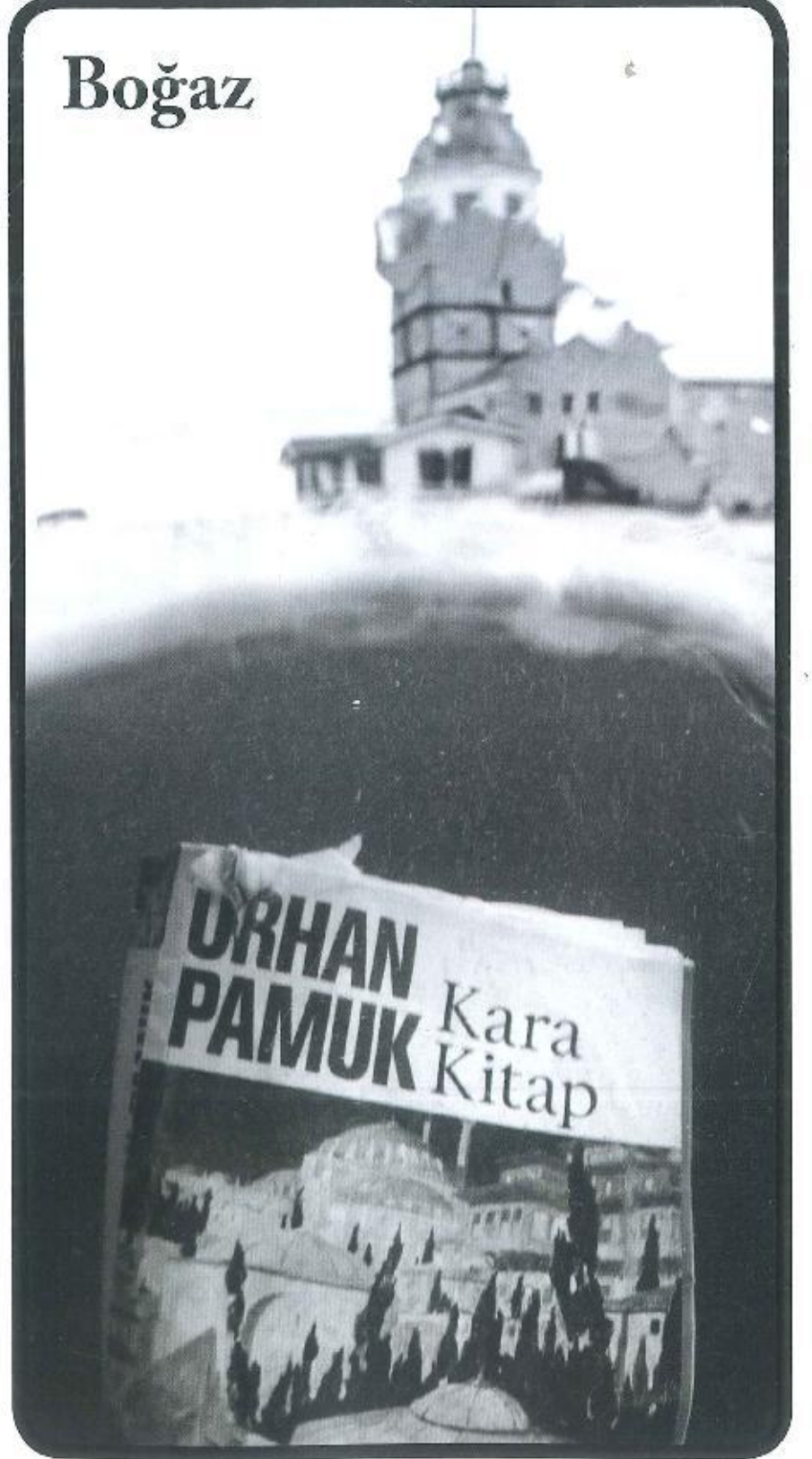
72 bulmaca

Kutu Denizanası

16 canlı

Boğaz

20 derin kare

Dalmak Özgürlüktür

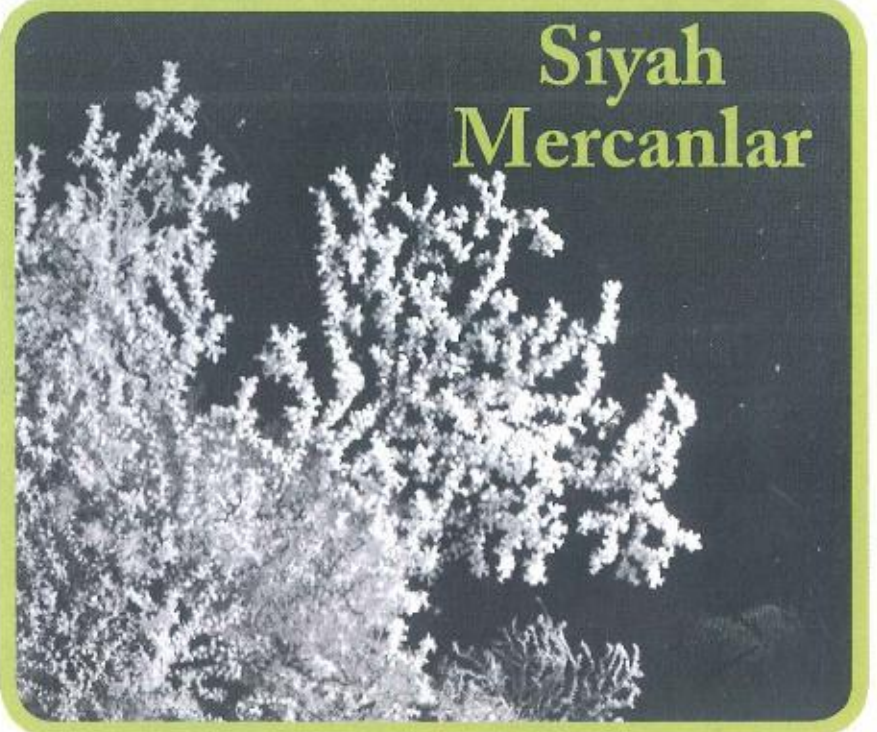
32 özel dosya

**Doğu Amerika
Batıkları**

46 batık

**Siyah
Mercanlar**

54 araştırma

OpenROV

64 teknoloji

Bir Engeli Daha Dalarak Aşılar

3 Aralık Dünya Engelliler Günü kapsamında paralimpik milli sporcular ile Türkiye serbest dalış rekortmeni Şahika Ercümen, Turkuazoo'da dalış yaptılar. Londra 2012 Olimpiyatları paralimpik oyunlarında ülkemizi temsil ederek bronz madalya kazanan Goalball takımı sporcularından Yusuf Uçar, uluslararası ödüllü milli paralimpik sporcularımız tenisçi Ebru Bulgurcu, okçu Burcu Dağ, yüzücü Alper Ceylantepe, ve Türkiye'nin ilk engelli dalış eğitmeni Ufuk Koçak, Turkuazoo'nun köpekbalıkları, dev vatozlar ve binlerce deniz canlısını barındıran dev akvaryumunda dalış yaptılar. Bedensel engelli sporcularımız böylelikle fiziksel engellerin spor hayatında aslında ne kadar da küçük engeller olduğunu gözler önüne serdi.

Blank Park Hayvanat Bahçesi'nin Acısı Büyük

Blank Park Hayvanat Bahçesi'nin en popüler hayvanlarından birisi olan Red isimdeki fok, ameliyat masasında son nefesini verdi. 13 Mayıs 1986 tarihinde Blank Park'a gelen 27 yaşındaki Red'in son dönemlerdeki iştahsızlığı ve hızlı kilo kaybı yetkililerin dikkatini çekti. Mide ağrısı çektiği tahmin edilen fokun veterinerlerce yapılan X-Ray testine göre midesinde yabancı cisimlere rastlandı. Midesindeki cismi çıkarmak amacıyla veterinerlerce ameliyata alınan Red, ameliyatı sırasında solunumunun durması sebebiyle öldü. Yetkililere göre Red, hayvanat bahçesinin en dost canlısı hayvanıydı ve her çalışan işe başlamadan onu ziyaret ederdi. Hayvanat bahçesi veterinerlerinden June Olds'un sözleri ise şöyle "Bir hayvanı kaybetmek her zaman için zordur, eğer bu hayvan Red ise bu en zordur. Tıbbi müdahale ile hayat kurtarmak isterken ölümüne sebep olmak bizi gerçekten derinden yaraladı."

Kuş Gribi ve Domuz Gribinden Sonra: Fok Gribi!

Yapılan son çalışmalara göre fok gribi adı verilen yeni bir virüs türü olduğu ortaya çıktı. Bir grup araştırmacının Amerika'nın kuzeydoğusunda bulunan New England bölgesi kıyılarında birbiri ardına ölen 162 fok üzerine yaptığı çalışmalara göre H3N8 olarak adlandırılan virüsün kuş gribinden evrimleştiği tahmin ediliyor. Ayrıca virüs, mutasyon sırasında daha çok güçlenmiş ve hedef aldığı canlıda daha şiddetli etki yaratacak duruma gelmiş. Bu ise virüsün memeliler için tehlike olabileceğine işaret olarak görülüyor. Amerikan Mikrobiyoloji Cemiyeti (American Society for Microbiology) Dergisi'nde yer alan makaleye göre mutasyonun H3N8 tipi virüsü insanların solunum sistemine yerleşebilecek hale getirdiği söyleniyor. Sürekli mutasyon geçirerek insan için ölümcül duruma dahi gelebilen grip virüslerinin bu davranışı, yeni salgınların beklenmedik kaynaklardan gelebileceğinin göstergesi.

Deniz Kızları Türkiye'ye İki Madalya Getirdi

Yeni gelişen branşlarda özveriyle çalışan Türk kadın sporcular, Avrupalı rakiplerinin karşısında 2 madalya aldı. Antalya'da düzenlenen CMAS 3. Avrupa Serbest Dalış Şampiyonası'nda turizm rehberi Bilge Çingiray Aydın statik apnea kategorisinde Avrupa ikincisi, beden eğitimi öğretmeni Derya Can Pamuk ise Avrupa üçüncüsü oldu.

Antalya'da 29 Ekim-3 Kasım tarihleri arasında CMAS ve TSSF tarafından gerçekleştirilen CMAS 3. Avrupa Serbest Dalış Şampiyonası, Türkiye ile birlikte 9 ülkenin kadın ve erkek serbest milli takımlarının çekişmeli dalışlarına sahne oldu. Emre Bozkurt Türkiye rekoru kırarak Avrupa beşincisi olurken, dinamik apnea kategorisinde Derya Can Pamuk Türkiye rekoru kırarak Avrupa beşincisi oldu. Küp apnea kategorisinde Sertan Aydın Türkiye rekoru kırdı ve Avrupa dördüncüsü oldu. Özge Ergin Elalmış ise Avrupa altıncısı oldu.

Bilge Çingiray Aydın, "Türk sporcuların imkan verildiğinde en güçlü rakiplerle mücadele edebilecek kadar çok çalıştığını kanıtladık. Bayrağımızı suyun altında temsil edebilmek gurur verici" dedi. Derya Can Pamuk ise, "Bu yıl çok çalıştık. Ülkemizi en iyi şekilde temsil edebilmek için çabaladık. Önümüzdeki yıllarda daha büyük başarılar kazanacağımıza inanıyoruz." diye konuştu.

Balık Katili: Hayalet Ağlar

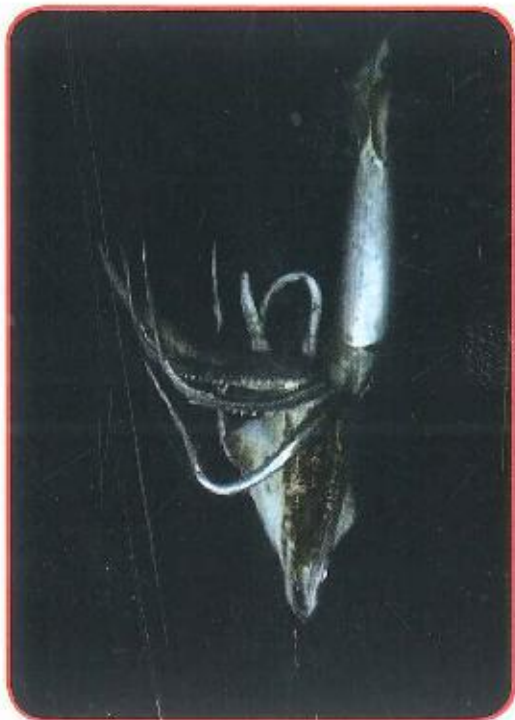
Hayalet ağ, deniz dibinde atıl halde bulunan, asıl işlevini yitirmiş ağ parçalarına verilen isimdir. Balıkçının kaybettiği ya da terk ettiği ağların insan kontrolü olmadan denizde varlığını sürdürmesi ve önüne gelen her canlıyı öldürmesi ise hayalet avcılık olarak adlandırılmaktadır. Diğer adıyla tırvırı olarak isimlendirilen bu ağ çeşidi, ince misinadan yapılmaktadır ve ince yapısı sebebiyle çok rahat bir biçimde kopmaktadır. Bu ağlar yaklaşık 200 yılı aşkın süre boyunca doğada kalıyor ve milyonlarca balığın yanında habitatteki diğer su canlılarına; su kuşları, kurbağalar ve başka birçok canlıya zarar veriyor.

Ne yazık ki ülkemizde bu görünmez katillere rastlamak mümkün. 19.10.2007 tarihli resmi gazetede yayınlanan su ürünlerine ilişkin tebliğlerde yer alan "Tırvırı-paraşüt olarak adlandırılan av aracının üretimi, satışı, kullanımı istihsal yerler civarında bulundurulması ve su ürünleri avcılığında kullanımı yasaktır." hükmü, bu malzemenin avcılıkta kullanılmasının yasaklandığını en açık dille ifade etmektedir. Fakat denetim yetersizlikleri sebebiyle imalatı, satışı ve kullanımı balıkçılarımız tarafından devam etmekte, ihracatı dahi yapılmaktadır.

İstanbul Üniversitesi Su Ürünleri Fakültesi Avlanma Teknolojileri Anabilim Dalı Başkanı Doç. Dr. Saadet Karakulak'ın bir araştırma sonucu yaptığı açıklamaya göre İstanbul kıyılarında 230 kilometre uzatma ağı, 2 bin 700 metre paraketa ağı ve 14 gelincik sepeti kayboldu. Bu rakamları bir kenara bırakıp, ağlara takılıp çürüyen balıkların yarattığı kirliliği ve bu pis ortamda balık yaşayamayacağını göz önünde bulundurursak, hayalet ağların yarattığı durumun ciddiyetini daha iyi anlayabiliriz.

Dev Mürekkep Balığı

Japon bilim adamları, ilk kez dev bir mürekkep balığını Kuzey Pasifik Okyanusu'ndaki Chichi Adası'nın 15 kilometre doğusunda 630 metre derinlikteki doğal yaşamında görüntüledi.

Bilim adamları ve yayıncılar denizaltıyla çok az oksijenin olduğu okyanusun derinliklerine dalmış, denizaltında 400 saat geçirmişti. Japon yayın kurumu NHK ve US Discovery Channel'in ortak çalışması sonrası çekilen görüntüler ocak ayında yayınlandı. Görüntülerde gümüş renkli, büyük siyah gözlü, 8 metre uzunluğundaki mürekkep balığı, akıntıya karşı yüzerken görülüyor.

Japon Ulusal Bilim Müzesi'nden araştırmacı Tsunemi Kubodera, "Parlıyor, çok güzel. İlk gördüğümde çok heyecanlandım fakat biz onu bulacağımıza emindik, çünkü geçmiş bilgilere dayanarak onun olabileceği bölgelerde titizlikle araştırma yaptık" açıklaması yaptı.

Kaynakça

balikavi.net
bbc.co.uk
kcci.com
realscience.us
virahaber.com

Satis Noktalarımız Merkez:İstoç Top.Sit.2.Ada No:155 Mahmutbey/İstanbul

www.albahop.com.tr
www.albacressi.com.tr
Karaköy Sb:Mumhane Cad.Mangır Sok.No:3 Karaköy/İstanbul
Tahtakale Sb:Uzunçarsı Cad.No:201 Eminönü/İstanbul
Üsküdar Sb:Uncular Cad.No:45/A Üsküdar/İstanbul

KISIK BALIK MLZ.SAN.İNS.LTD.ŞTİ.

Kemeraltı Cad.No:25/C Karaköy/İstanbul

Tel:0212 251 48 81 info@albacressi.com.tr

Cressi SINCE 1946

Divemagazine.co.uk

<http://www.divemagazine.co.uk>

Divemagazine.co.uk İngiltere'de yayınlanan 'Dive' isimli sualtı dergisinin resmi internet sitesi. İçeriği çok geniş olan sitede sualtı dünyası ile ilgili en yeni haberler ve en yeni gelişmeler yer almakta ve sürekli güncellenmekte. Bunun dışında sitede 'Kits' bölümünde dalış malzemesi satılmakta. Geniş bir ürün yelpazesine sahip olan sitede her türlü dalış malzemesini bulmanız mümkün. 'Scuba-Tube' bölümünde ise dalış severlerin keyifle izleyeceği sualtı videoları bulunuyor ve 'Galleries' bölümünde de ilgi çekici sualtı fotoğrafları yer almakta. Sitede ayrıca dalış severlerin kendi yazılarını yazıp yayınlatabilmesi ve diğer dalış severlerle paylaşabilmesi için de yer ayrılmış. Bütün bunlar düşünüldüğünde divemagazine.co.uk sualtı severlerin ilgisini çekebilecek güzel bir site.

Divebuddy.com

<http://www.divebuddy.com>

Divebuddy.com 157 farklı ülkeden binlerce dalış severi bir araya getiren büyük bir portal. Bu site sayesinde dünyanın dört bir yanından dalış turkuncuları ile tanışabilir, onlarla dalış deneyimlerinizi, bilgi ve birikiminizi paylaşabilirsiniz. Yine bu portal aracılığıyla yazılarınızı, sualtı fotoğraf ve videolarınızı dış dünyaya açabilirsiniz. Ayrıca sitede bulunan forum üzerinden 2. el dalış malzemeleri alım-satımı yapabilir veya diğer kullanıcılarla birlikte forumda düzenlenen dalış gezilerine katılabilirsiniz.

Scubaboard.com

<http://www.scubaboard.com>

Scubaboard.com da, tasarımı pek profesyonel olmasa da, dalış severlerin hoş vakit geçirebilecekleri güzel bir site. Site, özellikle forumunun yoğunluğu ve aktifliğiyle ön plana çıkıyor ve konular en küçük başlıklara kadar bölünmüş bir halde bulunuyor. Forumunda her türlü sorunuza rahatça cevap bulabilir, dalış deneyimlerinizi paylaşabilir, fotoğraf ve video paylaşımı yapabilirsiniz. Ayrıca sitede sualtı dünyası ile ilgili en yeni gelişmelere ve haberlere de yer verilmiş. Scubaboard.com sualtına meraklı olan birisinin aklında bulundurması gereken bir site.

Scubadiverlife.com

<http://www.scubadiverlife.com>

Scubadiverlife.com gerçekten ilgi çekici bir site. Sitenin içeriğinde scuba dalışı ve malzemeleri hakkında pratik bilgiler, sualtıyla ilgili haberler ve yeniliklere yer verilmiş. Ancak bu siteyi diğerlerinden ayıran en büyük özellik, hayatın her alanına bir de suyun altından bakması olmuş. Öyle ki sitede dalış hikayelerinden, sualtıyla ilgili filmlerden tutun da şarkılara, çizgi filmlere, karikatürlere kadar sualtına merak duyan bir insanın ilgisini çekecek birçok şeye değinilmiş. Scubadiverlife.com dalış severlerin güzel vakit geçirebilecekleri sitelerden biri.

Denizlerin Umudu

WWF tarafından Umut 'Tural adına düzenlenen Denizlerin Umudu sualtı fotoğraf yarışmasına katılan Boğaziçi Üniversitesi Sualtı Sporları Kulübü eğitmenlerinden Eren Baştanoğlu, Caretta Caretta ve Homo Sapiens fotoğrafıyla birinciliği elde etti.

Denizleri tekrar yaşatmak, canlılığı keşfetmek ve umudu paylaşmak amaçlı yarışmaya, birçok sualtı fotoğrafçısı katıldı. Yollanan fotoğraflar önce birçok değerli jüri üyesi tarafından yapılan bir ön elemeyden geçirildi. Ön eleme sonucu finale çıkan fotoğraflar ise halk oylamasına sunuldu. Oylama sonucunda ilk üçe giren yarışmacılar ödül alırken, ilk on ikiye giren birbirinden güzel sualtı fotoğrafı, WWF kampanyaları için gelir oluşturması adına satışa sunulan 2013 takviminin sayfalarında yerini aldı.

Diğer fotoğraflar için:
denizlerinumudu.org

1952-2012 SUALTINA IŞIK TUTANLAR

Rezan Has Müzesi'nin ev sahipliğini yaptığı "1952-2012 Sualtina Işık Tutanlar" sergisi geçtiğimiz aya kadar sualtı severlerin ilgi odağı oldu. 8 Kasım-28 Şubat tarihleri arasında gerçekleşen sergiyi biz de derin ailesi olarak okuyucularımızla buluşturmak istedik.

Sergi Osmanlı'dan günümüze dalgıçlıkla ilgili kısa bir bilgi verip 1950'li yıllarda Rasim Divanlı ve Mustafa Kapkın'ın öncülük etmesiyle başlayan sualtı fotoğ-

rafçılığına doksana yakın eserle tanıklık ediyor.

1952 yılının siyah beyaz fotoğraflarıyla başlayan sergi, ilerledikçe yerini daha da eşsiz eserlere bırakıyor. 70'li yıllar ve öncesine ait olan fotoğraflar Türkiye'de dalgıçlığın nasıl geliştiğini kafamızda canlandırmamıza oldukça yardımcı oluyor. Gerek serbest dalış, gerekse o zamanlar pek popüler olan sünger avcılığıyla ilgili pek çok fotoğraf sergide mevcut. Günümüz eserlerine geçtikçe

sualtına ve sualtı fotoğrafçılığına olan hayranlığımızı kat kat arttıracak pek çok esere şahit oluyorsunuz. Özellikle Nurdogan Özkaya'nın 1995'te Üç Adalar'da çektiği Sargoz Balığı, Fehmi Şenok'un 2005 yılında Marmaris'te çektiği Denizatı ve Alptekin Baloglu'nun 2007'de Kızıldeniz'de çektiği Cam Balığı Sürüsü adlı, uzaktan bakınca tıpkı sürünün tek bir balığı andırdığı fotoğraflar benim oldukça ilgimi çekti. Sergide ilerledikçe kendimi çeşitli dalış bölgelerinde çeki-

len fotoğraflara, bazen bir horozbina balığının tatlılığına doyamayarak, bazen de bir akya sürüsünün nasıl bu kadar muhteşem görünebildiğini düşünerek baktım. Hele Saygun Duran'ın İskele adlı fotoğrafındaki yaratıcılığı gör-
tüğüm zaman kendimi fotoğrafa, bir fotoğrafa bakıyormuş gibi değil de otu-
rup bir film izliyormuşçasına kaptırdım. Bunlar ve daha sayamadığım pek çok eser gerçekten görülmeye değerdi.

Sergiyle ilgili başka bir ayrıntı da sergi-
nin bir diğer bölümünde çeşitli dalgıçlar
tarafından çekilen belgesellerin sah-

neleniyor olmasıydı. Özellikle Bengiz
Özdereli'nin üç boyutlu "Sualtını Gö-
rüntüleyerek Yüze Taşıyanlar" belge-
seli kelimenin tam anlamıyla misafirleri
sualtındaymış gibi hissettiriyordu.

Fotoğrafçıların fotoğraf makinelerinin
yanı sıra daha pek çok sürprizlere ev sa-
hipliği yapan sergi geçtiğimiz üç buçuk
ay boyunca kendi deyimleriyle de sual-
tının olağanüstü gizeminden bir kesit
yansıtarak ve sualtı yaşamına dikkat çe-
kerek, koruma bilincine katkıda bulun-
mayı amaçlamış.

Ben de yazımı Jacques-Yves
Cousteau'nun şu sözleriyle bitirmek
istiyorum: "Tarihin önemli bir kısmı
boyunca insan ayakta kalabilmek için
doğayla savaştı; ama çağımız da farkına
varıyor ki, ayakta kalabilmek için doğayı
korumak zorunda". Umuyorum sergiye
giden herkes ve bütün sualtı severler
aynı görüştedir.

Kutu

Denizanası

Kimileri katil balinanın, kimileri büyük beyazın ölümcül ününden bahsederken bu ihtişamlı hayvanların yanında fiziksel olarak kaybolacak boyutlara sahip, denizlerin yaban arısı olarak da bilinen kutu denizaneları dünya üzerindeki en zehirli ve ölümcül hayvanlar listesinde ilk 10'daki yerini koruyor. Bir kutu denizanasının dokunaçlarında bulunan binlerce mikroskobik nematosit hücresinde barındırdığı zehir 60 erişkin insanı öldürebilecek kapasitedeyken nasıl olur da bu listeden düşebilir ki?

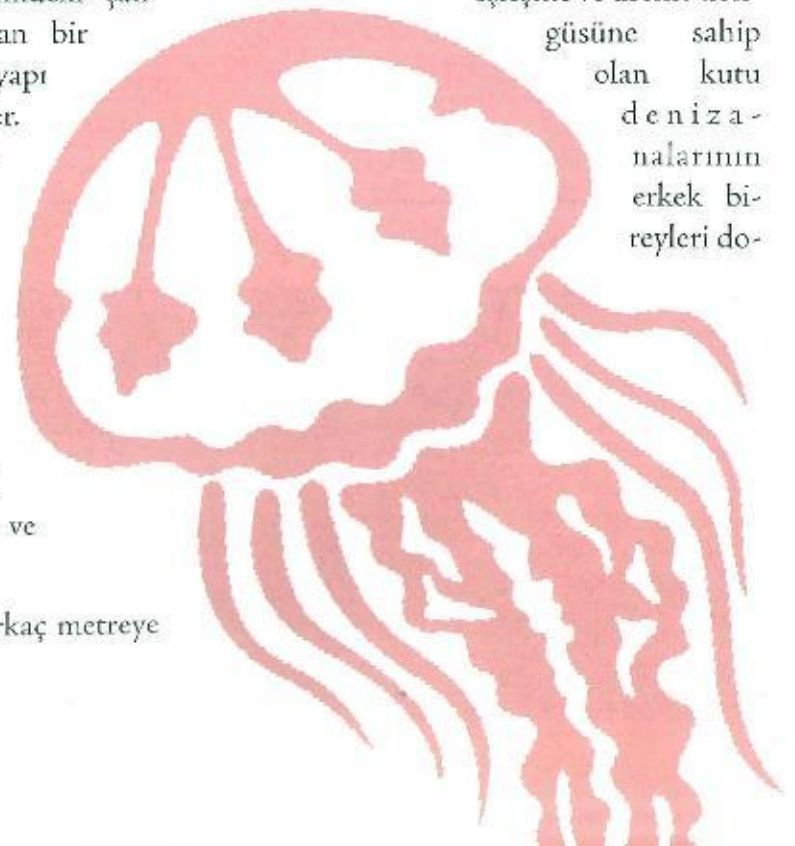
"Kutu denizanası", hayvanlar âleminin knidliler (Cnidaria) şubesindeki zehirli denizaneları (Cubozoa) sınıfındaki Chirodropida ve Carybdeida takımları için kullanılan genel bir addır. Bu iki takım birbirinden kübik yapılarının köşelerindeki kas üslerinin dallanmış veya dallanmamış olmasıyla ayırt edilirler. Chirodropidaların her köşesinde birden çok dokunaç varken Carybdeidaların her köşesinde tek dokunaç vardır.

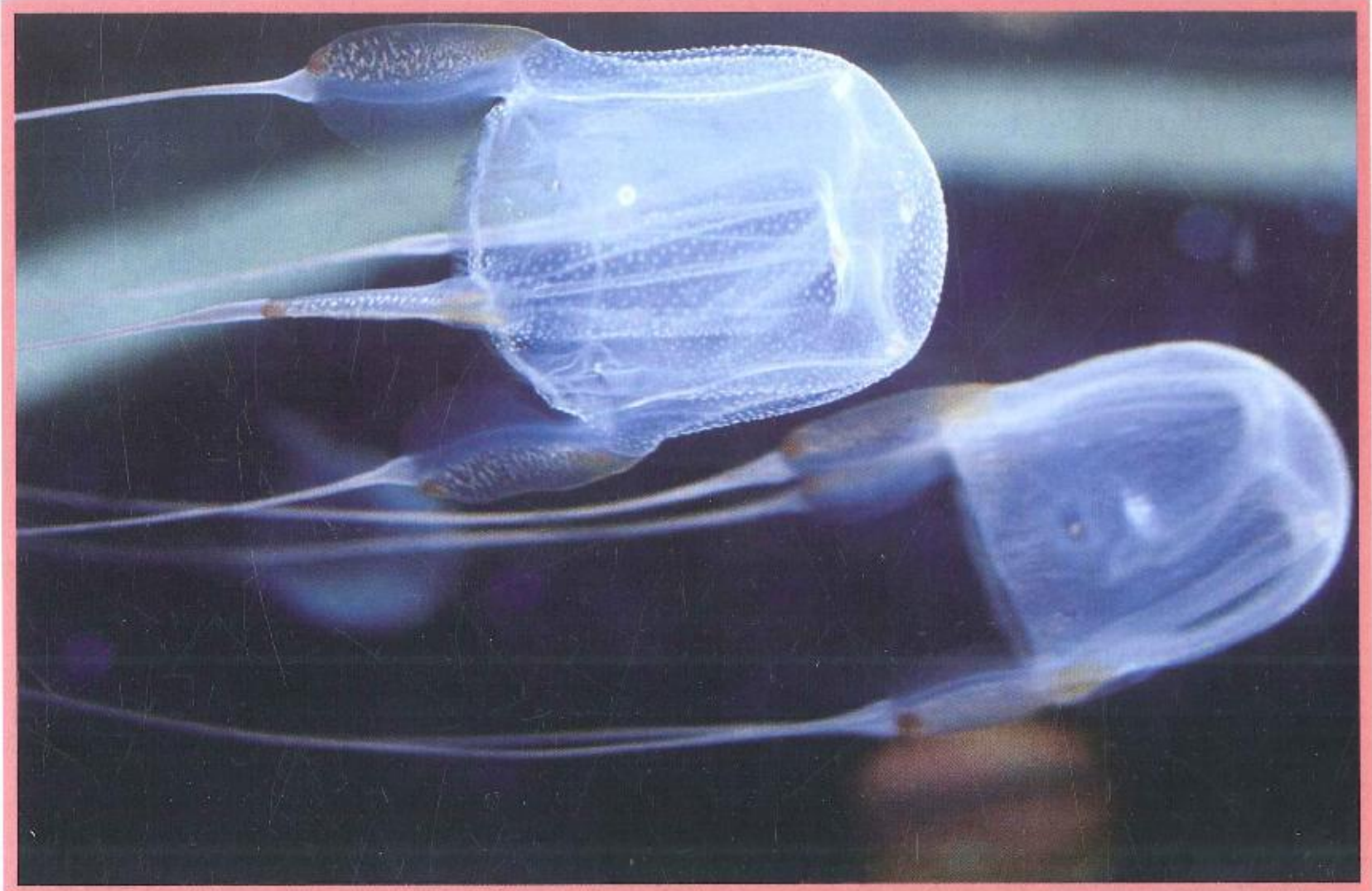
Kutu denizanası tüm denizaneları arasında en gelişmiş anatomiye sahip olanlardır. Onları "gerçek denizanası" olarak anılan Scyphozoa sınıfı üyelerinden ayıran en önemli özellikleri kubbeli veya taç şekilli olmak yerine ona dakikada 6 metreye kadar çıkabilen bir hareket hızı sağlayan şemsiye şekline sahip olmaları ve retinası, korneası, merceği, irisi olan gerçek gözlere sahip olmasıdır. Her yan yüzünde 6'şar tane olmak üzere toplamda 24 adet göze sahip olan kutu denizanasının şemsiye şeklindeki çan benzeri vücudunu saran bir sinir halkasına benzer yapı sayesinde hareket eder. Bir beyne sahip olmadığı düşünülüyor için hala retinasına düşen görüntüyü nasıl işlediği tam olarak bilinmeyen kutu denizanası bazı gözlem ve çalışmaların gösterdiği kadarıyla limitli bir öğrenme yeteneğine ve hafızaya da sahip...

Birkaç milimetreden birkaç metreye

kadar boyutlarda çeşitleri bulunan kutu denizanelarının dokunaç uzunlukları familyasına göre değişiyor. Görülmesi neredeyse imkânsız olabilecek kadar soluk mavi ve şeffaf vücuduyla bir Chironex Fleckeri'nin dokunaçları kasılı haldeyken 15 santimetre olabiliyorken avlanma halinde 3 metreye kadar uzayabilecek esnekliğe sahiptir. Bir Carukia Barnesi 30 milimetrelilik gövdesine bağlı 50-500 milimetre arasında değişen dokunaçlara sahiptir. Bir Malo Kingi ise insan tırnağı boyutunu geçmeyen bir vücuda sahiptir.

Yaklaşık yılda bir gerçekleşen bir eşleşme ve üreme dön-
güsüne sahip olan kutu denizanelarının erkek bireyleri do-

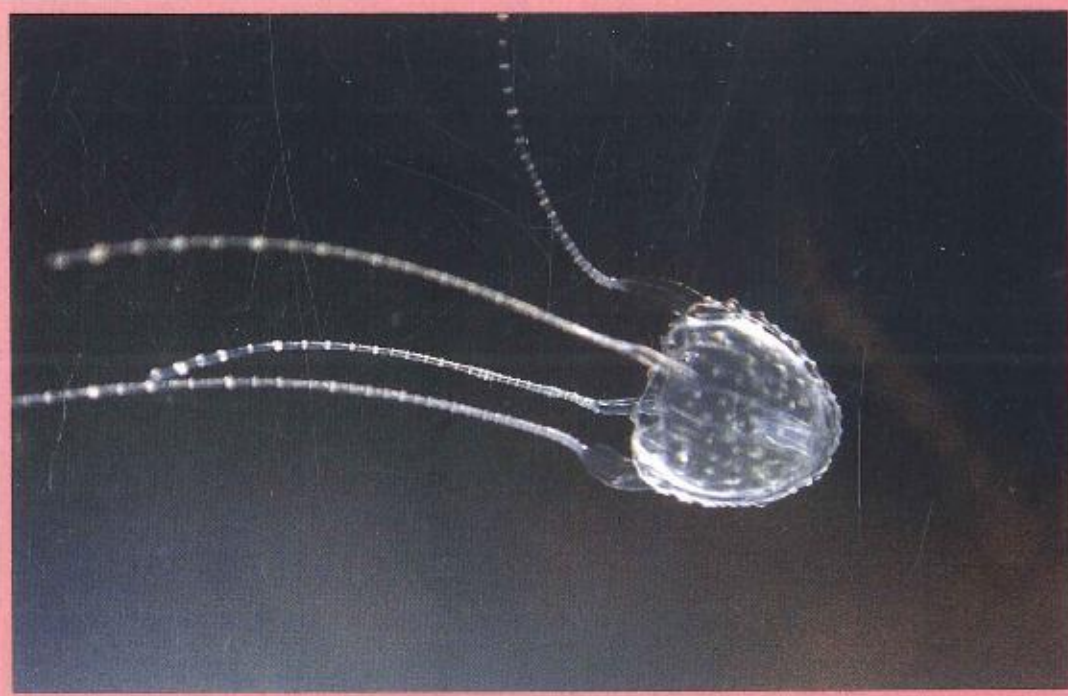
kunaçlarını dişi bireylerinin çan şekilli gövdelerine temas ettirip içeri sperm paketleri yollar. Döllenme süreci dişi bireyin vücudunda gerçekleşir. Döllenmiş yumurtalar bazı türlerde suya bırakılır ve "planula" adı verilen larvalara dönüşür. Bazı türlerde ise bu süreç de dişi bireyin vücudunda gerçekleşir. Planulalar belli bir zaman sonra poliplere dönüşür

ve hareket edebilir. Birkaç ay beslenmeden sonra her polip metamorfoz sonucu birer medüze dönüşür. Metamorfoz sırasında polip dokunaçları kaybolur, yerine 4 yeni dokunaç ve 4 adet de göz gelişir.

Kutu denizanalarının yiyecek menülerinde bazı balıklar, solucanlar ve kabuklu eklembacaklılar olduğu biliniyor.

Dokunaçları avıyla temas ettiği anda nematosit hücreleri avın derisi içerisine girer. Minik iğnemsı yapıdaki nematositler avın derisine tutunur ve zehir ava aktarılır. Dokunaç kasılarak zehir sayesinde hareketsiz hale getirilmiş avı, kutu denizanasının gövde kısmına doğru çeker. Dokunaçların gövdeye bağlı olduğu "pedalium" denilen kas üsleri, dokunacı ve ucundaki avı medüzün gövdesinin içine doğru iter. Daha sonra av içeri doğru çekilir ve kutu denizanasının mide boşluğuna girer. Bütün bu beslenme süreci yaklaşık 1 dakikada gerçekleşir. Güçlü zehrine rağmen kutu denizanası besin zincirinin çok da üst sıralarında yer almıyor ve sıklıkla büyük balıklara ve deniz kaplumbağalarına yem oluyorlar.

Kutu denizanalarının sahip oldukları güçlü ve henüz panzehiri bulunamayan zehir esasen avlarını etkisiz hale getirip beslenmelerine ve kendilerini düşmanlarına karşı koruyabilmelerine yarıyor. Zehri avına akıtırken avıyla mücadelesi sırasında hassas dokunaçları zarara yer alıyor ve içerisinde kalp, sinir ve deri hücrelerine saldıran toksinler barındırıyor. İnsan kurbanları genelde kıyıya

ulaşamadan ya bayılıyor, şoka giriyor ve boğuluyorlar ya da kalp yetmezliğinden hayatlarını yitiriyorlar. Kutu denizaneleri normal şartlar altında insanlara saldırmıyor olsa da rastlantısal olarak gelişen bir temas yalnızca dakikalar içerisinde ölüme sonuçlanabiliyor. Bazı türlerin sokması sonucunda Irukandji Sendromu olarak adlandırılan ve eğer ilk 20 dakika içerisinde kontrol altına alınmazsa ölüme sonuçlanan bir durum oluşurken bazı başka türlerin sokması ise 180 saniye içerisinde ölüme sonuçlanıyor. Gerekli tıbbi yardımla kurtulmayı başaranlar ise haftalarca şiddetli ağrılar çekiyor ve dokunakların temas ettiği yerlerde mor renkte, ipi andıran yara izlerini yaşamları boyunca taşıyorlar.

Kutu denizanelerinin en çok rastlandığı yaşam alanları Kuzey Avustralya ve Hint-Pasifik gibi tropik ve alt-tropik alanlar olmakla birlikte nadiren de olsa bazı türlerine Atlantik'te ve Doğu Pasifik'te olmak üzere kuzeyde California ve Akdeniz, güneyde de Güney Afrika ve Yeni Zelanda'da da rastlanılır. En son yakın zamanlarda Yunanistan'ın Mora Yarımadası'nda da kutu denizanesi görüldüğüne dair açıklamalar yapılmış ve Türkiye'ye yaklaşmış olmasından dolayı çeşitli önlemler alınması gerektiği ileri sürülen kutu denizanesi korku yaratmaya devam ediyor.

Kaynakça

Little M, P. Pereira, T. Carrette, J. Seymour (2006). "Jellyfish Responsible for Irukandji Syndrome"
animals.nationalgeographic.com
dipsizvadi.com
hurriyet.com.tr
ucmp.berkeley.edu

Dalış Melzemeleri Şok Fiyatlarla Sport City 'de...

BEUCHAT
Diving Equipment

Kemer altı Cad. No:27/A
Tophane - Karaköy/ İSTANBUL
0212 251 68 00 pbx Fax: 0212 251 67 97

www.sportcity.com.tr

📷 Eren Baştaoğlu
📷 Beste Çağlayan
📷 Diana Sevilya Nevşehirli
📷 Togay Tanyolac

✉ e.rostok@gmail.com
✉ bst.caglayan@gmail.com
✉ dsevilya@yahoo.com
✉ caloynat@gmail.com

Boğaziçi Üniversitesi Mezunlar Derneği (BÜMED), Ocak ayında Boğaziçi Dergisi'ne ek olarak kapsamlı bir İstanbul sayısı yayımladı. Bu sayıda bulunan "Leyla Gencer'in Boğaz ile buluşması" ve "Orhan Pamuk'un Kara Kitap adlı eserinden Boğazın Suları Çekildiği Zaman" başlıklı yazıların konusuna uygun olarak Boğaz'da bir sualtı fotoğraf çekimi önerildi. BÜSAS olarak bu çekime gönüllü olduk. Detaylı bir ön hazırlık sonrasında soğuk bir Aralık günü Boğaz'da tekne ile açılarak bütün gün süren çekimler yaptık. Orhan Pamuk'un eseri Kara Kitap'ta yazıldığı gibi Akıntı Burnu'ndan denize uçmuş bir kara Cadillac, deniz dibinde yatan çeşitli eşyalar, şişe içinde yüzen bir mektup ve deniz analarıyla dolu pis bir su anlatımlarını fotoğraflarla canlandırmaya çalıştık. Leyla Gencer'in ölümünden sonra boğaza dökülen küllerinin boğazla buluşmasını ise suyun içinde eriyen fotoğrafları ile anlattık. Soğuk ve dalgalı havadan dolayı çekimleri yaparken zorlanmış olsak da fotoğrafların beğenilmesi bizi mutlu etti.

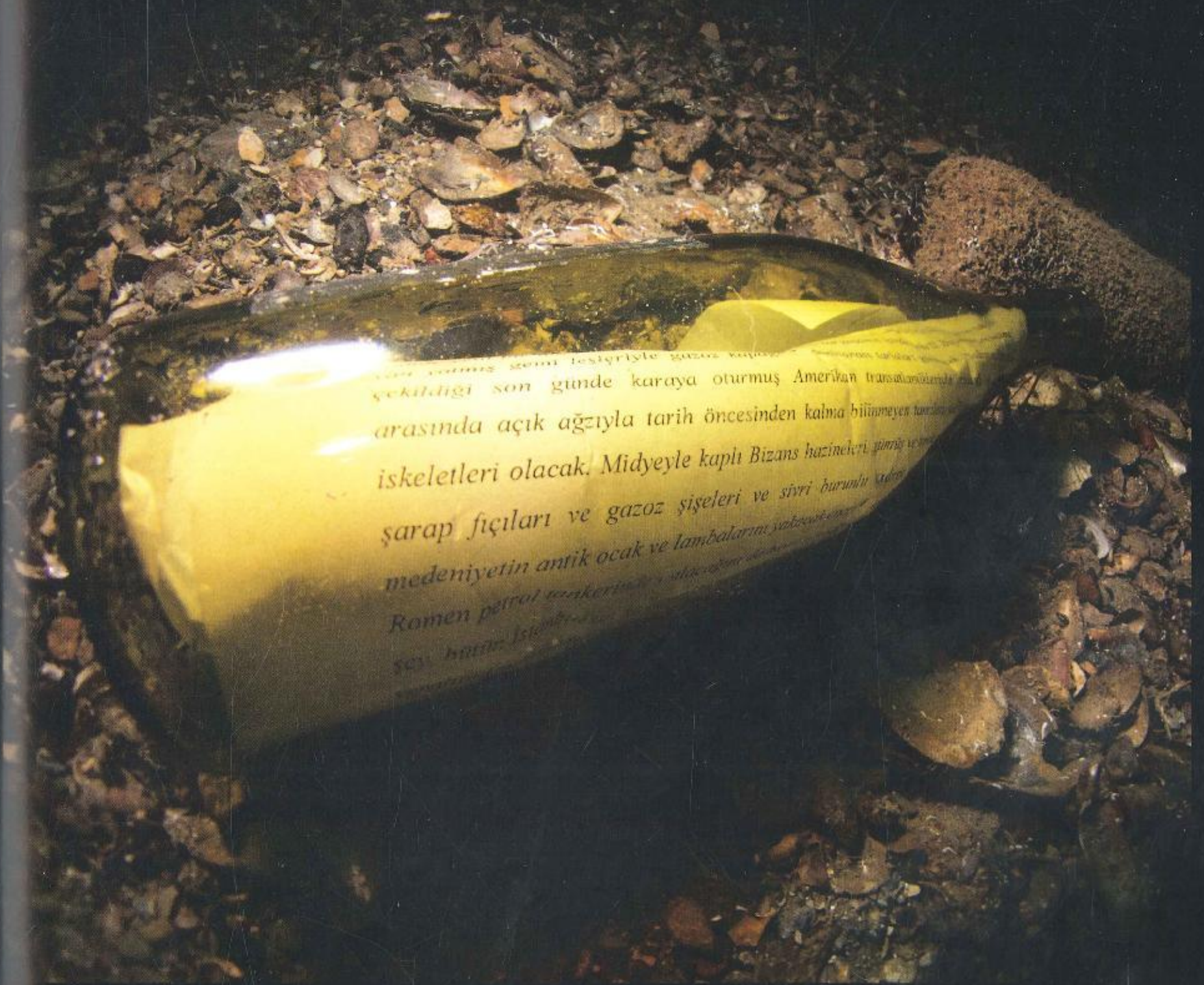
"Suyun altına girdiğimizde Orhan Pamuk'un tasvir ettiği suları çekilmiş Boğaz'ın ne kadar gerçek olduğu hissediliyordu. Bir zamanlar sahilde yürürken bile sularının orkinos sürüleriyle kaydığının anlaşıldığının anlatıldığı, yaşam fışkırması ile ünlü olan bu doğa harikasının koskoca bir medeniyet çöplüğüne dönüşmesine birinci elden tanık olmak ise üzücü. Belki de bu güzel, kederli suyun felâket zamanı çoktan gelip çatmış."

Togay Tanyolaç

“Boğazın akıntı ve dalgası üzerine eklenen yağmur ve soğuğa rağmen hepimizin çok keyifle yaptığı bir iş oldu fotoğrafları çekmek. Başta o koşullar altında çok umudumuz yoktu. Ancak teknede çekilen ilk güzel fotoğrafın ardından heyecanlanıp hevesimiz daha da arttı. Diana ve Eren’in çektiği fotoğrafların son haline bakınca da, projenin tüm emeklere değdiğini anlıyorum.”
Beste Çağlayan

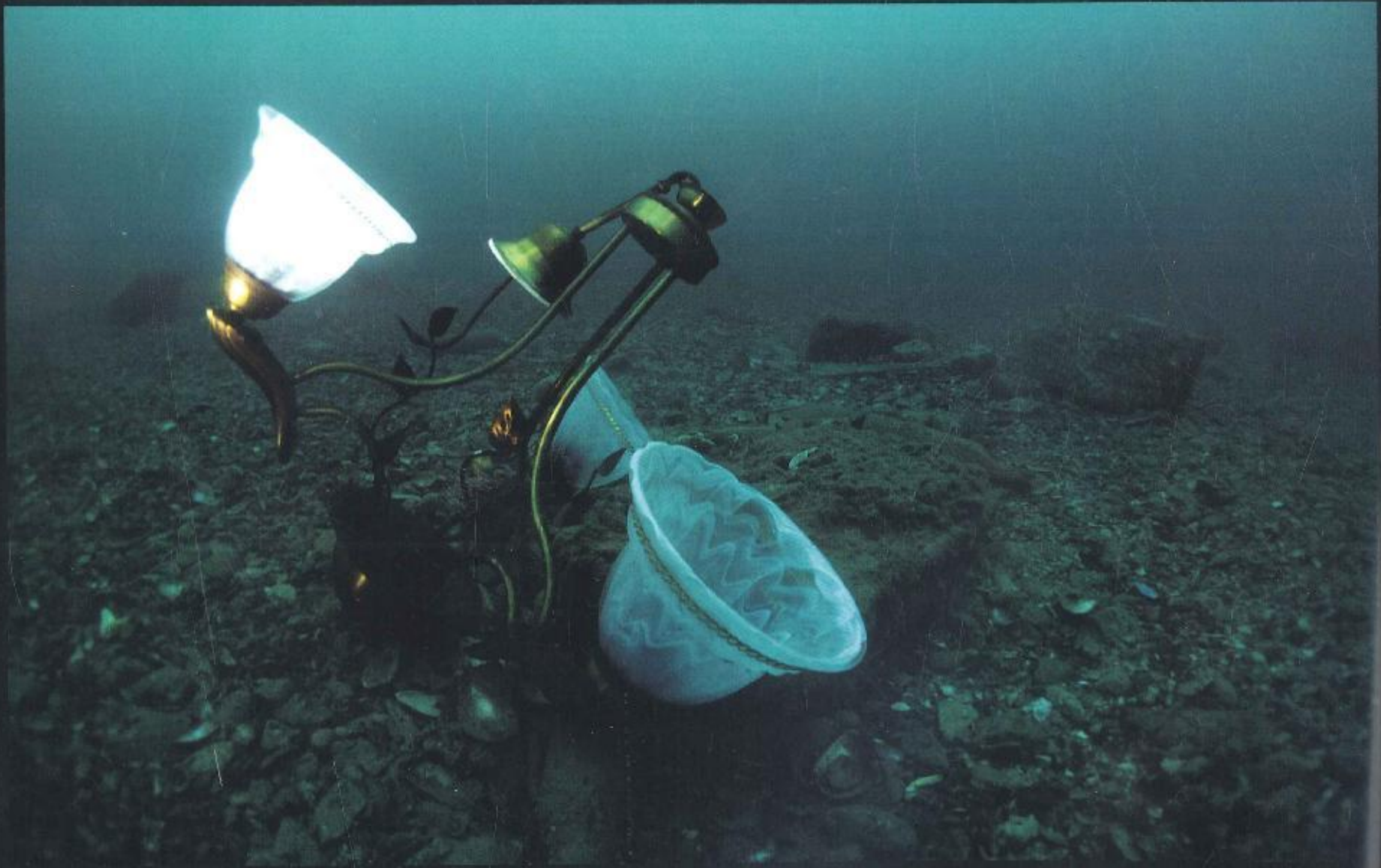

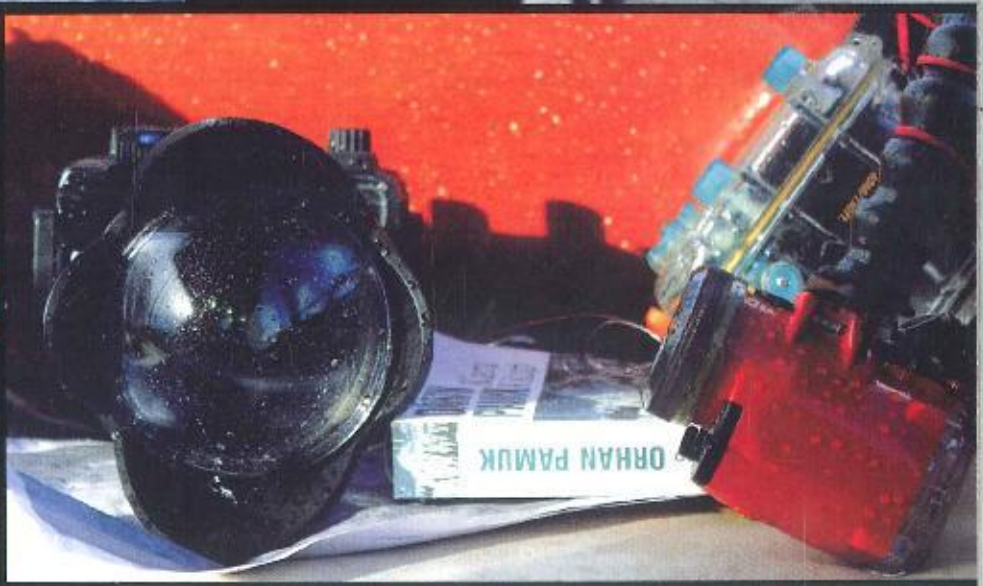
“Çekimler esnasında hem Orhan Pamuk’un satırları hem de Leyla Gencer’in dökülen külleri aklımızdaydı. Bizde yarattıkları duyguyu umarım fotoğraflara yansıtabilmişizdir.”
Eren Baştaanoğlu

"Leyla Gencer'in fotoğraflarını batırıyoruz, kağıtlar akıntıyla süzülüyor. Demek tıpkı böyle eriyip gitti boğazın derinliklerine külleri. Demek bu sayede İstanbul manzarası, biz yeni nesle yeni besteler yaptırarak ilham verecek"

Diana Sevilya Nevşehirli

Phuket

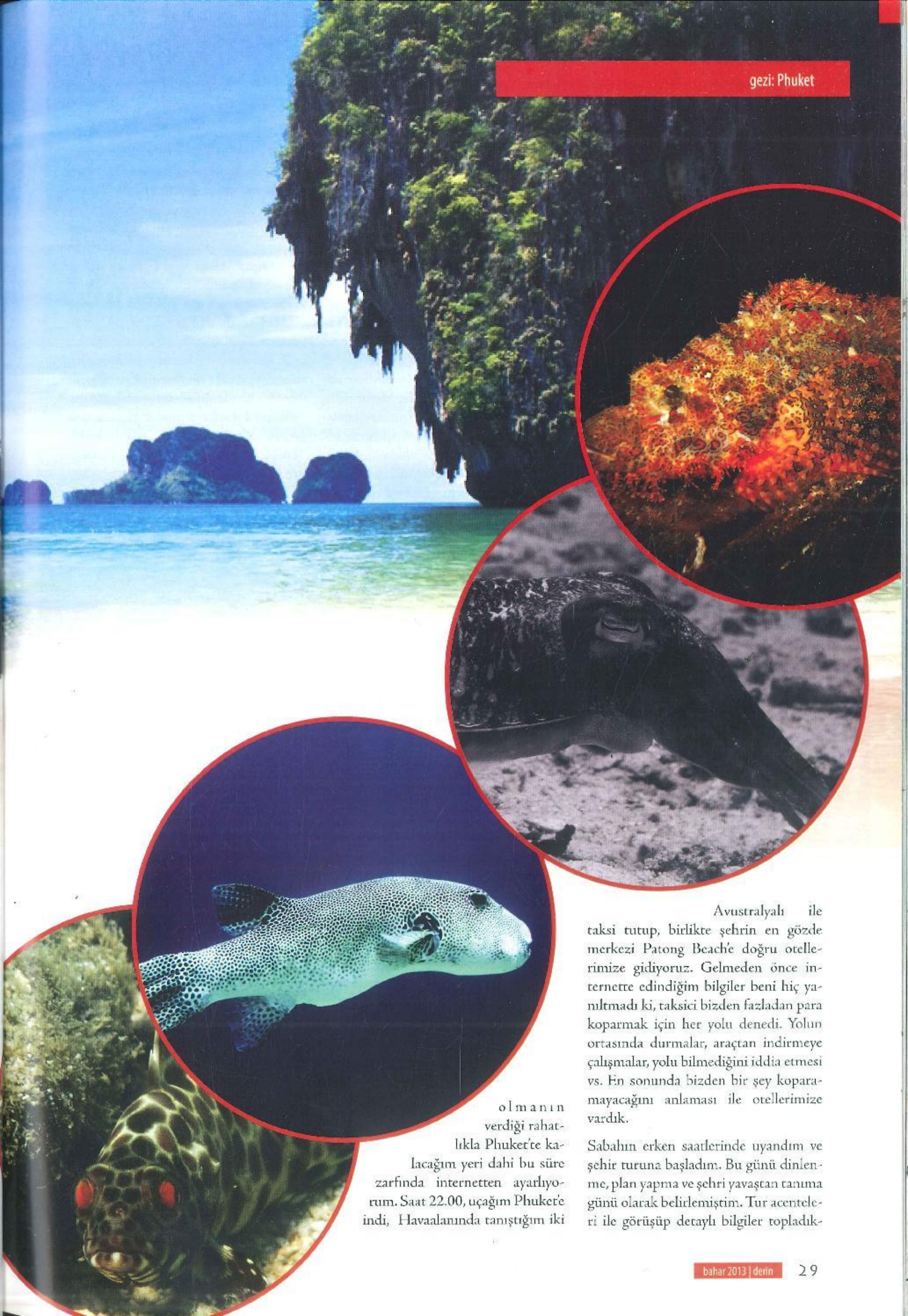
Cennetten bir parça

Cok uzaklarda geçen ve hayatım boyunca hiç unutamayacağım gezi maceram, öğrenci değişim programı ile Güney Avustralya'ya gitmemle başladı. Avustralya'nın Cairns şehrinden başlayan, Adelaide şehrinde sona eren, altı

bin kilometrelik ve bir ay süren araba ile yolculuğun ardından yorucu bir final döneminin içinde buldum kendimi. Finallerin bitmesi ile eve dönüş vakti de gelmişti. Ancak dönüşte gezeceğim yerlerin planını yapamamıştım. Son anda uygun fiyata bulduğum uçak biletleri ile

rotam belli olmuştu: Melbourne, Bali, Phuket, Bangkok, Kahire ve İstanbul. Bu yazımda ise Phuket gezimi sizlerle paylaşacağım.

Balı'de geçen muhteşem bir haftanın ardından havaalanındayım ve Phuket'e olan uçağıma iki saat var. Yalnız gezgin

Avustralyalı ile taksi tutup, birlikte şehrin en gözde merkezi Patong Beach'e doğru otellerimize gidiyoruz. Gelmeden önce internette edindiğim bilgiler beni hiç yanıltmadı ki, taksici bizden fazladan para koparmak için her yolu dener. Yolum ortasında durmalar, araçtan indirmeye çalışmalar, yolu bilmediğini iddia etmesi vs. En sonunda bizden bir şey koparmayacağını anlaması ile otellerimize vardık.

olmanın verdiği rahatlıkla Phuket'te kalacağım yeri dahi bu süreçte internetten ayarlıyorum. Saat 22.00, uçağım Phuket'e indi, Havaalanında tanıştığım iki

Sabahın erken saatlerinde uyandım ve şehir turuna başladım. Bu günü dinlenme, plan yapma ve şehri yavaşça tanıma günü olarak belirlemiştim. Tur acenteleri ile görüşüp detaylı bilgiler topladık-

tan sonra artık kalan dört günüm için planım hazır. Sokaklarda gezerken, her dakika başı yollarda anonslar yapan araçlar geçiyordu. "Champion of the Champions, tonight, Bangla Stadium" gibi gezi boyunca kulaklarımda çınlayan sözleri bizdeki zurnaya benzer bir enstrüman eşliğinde anons ediyorlardı. Tabi ki de tüm bu anonslar Tayland'ın meşhur kick box, kendi deyimleri ile Tai box maçının anonsları idi. Yeterince merak uyandırmıştı ve akşam için planım da belliydi artık. Kalan vaktimi Patong Sahili'nin masmavi sularında ve yerel yemekleri tadararak geçirdim. Akşam olmuştu, Bangla Stadyumu'ndaki yerimi almıştım ve hayatımda ilk kez bu tarz bir spor müsabakası izleyecektim. Şampiyonların maçları pek keyifli geçse de,

boyunca benim gibi yalnız gelen John adlı İngiliz arkadaşımı ve beni çiftleştirmek üzerinden sayısız espri ile yer yer bizi utandırsa da hepimizi gün boyu güldürmeyi başarmıştı. İlk durağımız Secret Hong adlı bir adanın plajı oldu. Adını bile bilmediğim birçok tropik meyve yedik. Birkaç saat dinlenme ve deniz sefasından sonra Koh Phanak'a mağara gezisine gittik. Gezinin bu kısmı gerçekten inanılmazdı. Denizin ortasında etrafınızı genişliği ile yüksekliği neredeyse aynı olan yemyeşil, üzerinde maymunların yaşadığı adacıkların sardığı bir noktada teknemizden inip kanolara bindik. Her kanoda bir rehber vardı. Kısa bir süre sonra kayalıkların arasından kano ile girebileceğimiz, bir metre-den biraz yüksek bir girişi olan mağarayı

yade, sahilden otuz metre açıkta denizin ortasından yükselen ters koni şeklinde duran bir kaya parçası. Hala o kayanın nasıl o şekilde dengede kalabildiğini anlamış değilim; muazzam. Sırada bu gezinin en can alıcı ayağı var: Koh Panyi. Sea Gypsy Village veya Floating Village olarak da bilinen bu Müslüman Balıkçılar Köyü iki yüz yıl önce Endonezyalılar tarafından kurulmuş. Denizin ortasında, balıkçılıkla geçinen bin beş yüz civarı insanın yaşadığı bu köy adeta doğal yaşamda bir Venedik'i andırıyor. Burada deniz ürünlerinden oluşan harika bir yemeğin ardından teknemiz ile yaramaz maymunların yaşadığı birkaç küçük adaya daha uğruyor ve turumuzun sonuna geliyoruz.

küçük yaştaki sporcuların müsabakalarının da nakavt ile bitebildiğini görmek pek hoş olmadı.

Gerçek gezimin başlayacağı ikinci gün sabahı saat sekiz. Otelin lobisinde servisimin gelmesini bekliyorum, heyecanlıyım çünkü bu günkü planım meşhur Phang Nga Körfezi'nde çeşitli adalara ve mağaralara doğru sürat teknesi ile tura çıkmak. Servisim geliyor ve bir saat sonra tura başlıyoruz. Fark etmesi hiç zor olmadı ki teknedeki herkes ya sevgilisi ya da eşi ile Phuket'e gelmiş. Eşcinsel tur rehberimiz('Tayland bu konuda ön yargılarını kırmış bir memleket) gezi

gördük. Oraya gireceğimizi hiç düşünmemiştim bile. İçerisine girdiğimizde iki uçtan gelen güneş ışığı ve tepemizden neredeyse suya geçecek uzunlukta inen sarkıtlardan başka bir şey görünmüyordu. Rehberin sessiz olun lütfen, yarasa-ları rahatsız etmek istemezsiniz uyarısı da ayrı bir gerilim katmıştı. Güneş ışığının görüldüğü diğer uçtan çıktık, adeta bir adanın içindeki tünelden bir uçtan diğer uca geçmiştik. Sırada meşhur James Bond adası olarak bilinen yerel ismi ile Khao Tapu vardı. James Bond adı ile anılmasının sebebi de malum burada çekilmiş olan bir James Bond filmi. Burayı meşhur kılan aslında adadan zi-

Gezimin üçüncü ve dördüncü gününü Tayland'a gelmemin en büyük sebeplerinden biri olan dalışa ayırıyorum. Planda iki günde de farklı dalış bölgeleri var. Bu güne dek onlarca dalış videosunu izlediğim Phuket'te birkaç saat sonra dalış yapacağım için çok heyecanlıyım. Rotamızda ilk olarak Racha Yai ve Racha Noi dalış bölgeleri var. Teknede benden başka tecrübeli dalıcı olmadığı için şanslıyım; dalış rehberi Mike ile ikimiz dalıyoruz. Tüm kontroller tamam ve fişss sesi ile artık bize ait olmayan başka bir dünyada kısa misafirlüğimize başlıyoruz. Karşımıza ilk olarak büyük

bloklardan yapılmış yapay bir resif çıkıyor. İlk kez yapay bir resifin bu kadar doğal görünebilecek kadar canlıya ev sahipliği yaptığını görmüştüm. Anacak tüm bu canlı zenginliğine rağmen benim beklentim daha fazlaydı ve nadir bulunan canlılar görmek istiyordum. Tam da bu anda Mike devreye girdi. Pek zarif bir sandık balığı, kumun üzerinde iyi gizlenmiş bir dil balığı ve kayalıkların arasında ot gibi görünen gizli bir denizatını göstererek dalışımı pek daha keyifli bir hale getirdi. Günün sonunda mutluydum ama Avustralya'da Büyük Set Resifi'ndeki dalışlardan sonra beklentilerim çok yükselmmişti. Ertesi gün tekrar aynı ekiple yola çıktık. Bu günkü rotamızdaki bölgeler daha popülerdi ve Mike bu sefer dalıştan önce daha vaatkar konuşmuştu. İlk dalışımız, batık devasa bir yolcu gemisi olan King Cruiser'e idi. Bu sefer grubumuzda iki kişi daha vardı. Yeni arkadaşlarımız, ellili yaşlarda Amerikalı çift Michael ve Kimberly de bize katılmıştı. Muhteşem bir dalıştı; dev yolcu gemisinin içi, dışı, her tarafı canlılar ile doluydu. Hatta öyle ki, balıkların dikkatini dağıtacak o kadar çok canlı vardı ki, bizden hiç kaçmıyorlardı;

adeta onların sürülerine katılıyorduk. Dev yolcu gemisinin alt katlarından başlayan serüvenimiz, kaptan köşkünde son buldu. Bu dalıştan sonra kendimi belgesel çekmiş gibi hissediyordum. Sıradaki dalışlarımız ise Shark Point ve Anemon Reef bölgelerine idi. İsimlerinden de anlaşılacağı üzere bu bölgelerde, köpekbalıkları, sayısız anemon, dev mercanlar, mürekkep balıkları ve manta görme şansımız oldu. Bu sefer gerçekten aradığımızı bulmuştuk. Ayrıca pek de iyi arkadaşlar edinmiştim.

Beşinci gün planımda ise Phuket'in en popüler turu olan Phi Phi adaları var. Sürat teknemizle yola koyulduk. Neyse ki bu sefer teknede çift olarak bulunmayan birkaç kişi daha var. İlk olarak Bambu Adası'na gittik. Yemyeşil yüksek tropik ağaçlar, bembeyaz kumsal ve turkuaz denizin bulunduğu bu adada da adını bilmediğim meyveler ziyafeti bir başka güzeldi. Bundan sonraki durağımız ise Monkey Beach idi. Bu güne dek pek çok adada maymun görmüştük ama burası başka; burada her yer maymun

kaynıyor. İnsanların yediği her şeyi yiyorlar. Hatta gizlice bebek biberonlarını kapıp nispet yaparcasına süt içenleri bile vardı. Buradan sonra Pileh Lagünü'ne ve Don Phi Phi adasına gittik. Her ikisinde de serbest dalış için harika bölgeler vardı. İlk defa şnorkelle mercanları hatta anemon balıklarını görebilmiştim; inanılır gibi değildi. Daha sonra adada yerel yemeklerden oluşan bir öğlen yemeği yedik. Son olarak gideceğimiz yeri, "The Beach" filminin çekildiği, belki de dünyanın en güzel plajı olan, Maya Bay' i çok merak ediyordum. Artık beyaz kum, turkuaz deniz ve yeşilliklerle sarılı adalara alışmıştım ancak burası bambaşka idi. Kum taneleri o kadar küçüktü ki adeta plaj kumdan değil undan oluşuyor hissi veriyordu. Deniz ise san-

pek beğenemediğim bu ülkede adeta bir serap gibiydi. Daha sonra salona geçtik ve şov başladı. Sahnedeki havuzlar, şov sırasında salonun içinden geçen dev filler, seyircilerin üzerinden uçarak geçen insanlar, yüzden fazla oyuncu... İki saatliğine masallarda gibi hissettim kendimi.

Phuket'te son günümün sabahına uyan- dım ve dün gece izlediğim şov sanki rüyamda gördüklerimin başlangıcı gibi geliyordu. Akşam Bangkok'a uçağım vardı. Dalışta tanıştığım arkadaşlarım Michael ve Kimberly gitmeden önce beni evlerine davet ettiler. Tarif ettikleri adrese gittim. Yanlış bir yere gittiğimi düşündüm ilk başta ama meğer doğruymuş. Yeni tanıştığım arkadaşlarım

ki plaja ait özel havuzmuş gibi yemyeşil bitki örtüsüyle kaplı yüksek tepeliklerle çevrilmiş, sadece teknelerin giriş çıkışına yetecek kadar açıklığa sahipti. Burada keyifli bir saatten sonra turun sonuna geldik ve otellerimize döndük. Hızlıca hazırlandım, bir saat sonra dünyanın en büyük sahne gösterilerinden biri olan, Tayland'ın tarihinin ve kültürünün görsel bir şovla işlendiği Siam Niranit'e gidecektim. Servisim geldi ve yola koyulduk. Gösteriden önce sundukları akşam yemeği de adeta başka bir gösteri idi. Vietnam, Meksika, Japon, Fransız ve daha birçok ülkenin mutfağından oluşan yemekler, genel olarak yemek kültürünü

meğer birazcık milyonerlermiş de ben mütevazı duruşlarımdan pek anlayamamışım. Beni denize pek yakın, etekleri tropik ağaçlarla sarılı bir tepede bulunan, muhteşem evlerinde misafir ettiler. Yolculuğa çıkmadan önce, Phuket'i Google Maps'tan beğenerek, kendilerine iki yıllığına yaşanacak yer olarak belirleyen bu güzel macera ruhlu insanlarla birlikte bir akşam yemeği yedik. Güzel bir gezinin sonuna gelmiştim. Yeni bir maceraya, Bangkok'a doğru yola koyuldum.

özel dosya

Berker Devirek
İrem Kalkavan
D. Korel Yıldırım
Esra Yıldız

berkerdevirek@gmail.com
kalkavan.irem@gmail.com
dkorelyildirim@gmail.com
esrayldzbio@gmail.com

DALMAK ÖZGÜRLÜKTÜR

**“...Körler düş görür mü? Görürler...
Asıl düşlerini yitirenler körleşir!..”**

Ercan Tural

Suyun iyileştirici etkisi bilinen bir özelliğidir. Bu sebeple dalış da fiziksel kısıtlamalara tabi bireyler için düşünülmesi gereken birincil aktivitelerden biridir. Dalış, bireyin kas gücünü, nefes ve hareket kontrolünü arttırdığı gibi kişinin kendine olan güvenini ve saygısını da arttıran bir aktivitedir. Bu nedenle engelli bireylerin kendi engelleriyle barışık hale gelmeleri ve fiziksel güçlerini arttırarak sosyal yaşamda daha etkin hale gelmeleri için çok önemli bir olanaktır.

Bu fıkirden yola çıkarak engelli dalışı, 1973 yılında NAUI kurs direktörü Jim Gatacre'nin eğitimleriyle başlamış ve 1981 yılında yine Gatacre önderliğinde kurulan Handicap Scuba Association (HSA) ile dünyaya yayılmıştır. HSA, PADI ve NAUI ile işbirliği sağlayarak şu ana kadar 2000'den fazla eğitmen yetiştirmiştir ve böylece dünya çapında 45 ülkede çalışmalarını sürdürmektedir. Jacques Cousteau'nun oğlu Jean-Miche Cousteau, HSA ile işbirliği yaparak 1986 ve 1991 yıllarında Fiji Adaları'nda dünyanın değişik ülkelerinden gelen altı engelli dalıcının sualtı dünyasıyla tanış-

masını anlatan 'To Fly in Freedom' ve 'Freedom in Depth' belgesellerini çekerek, bu konuya olan ilgiyi arttırmıştır. Böylece HSA'nın önderliğinde başlayan engelli dalışı, 1992 yılında International Association for Handicapped People (IAHD) ve 1996 yılında Scuba Trust gibi kuruluşlar aracılığıyla daha da bilinirlik kazanmış ve daha fazla engelli kişiye ulaşmıştır.

Bu bilincin Türkiye'ye taşınması ise 1997 yılında Türkiye HSA temsilcisi ve kurs direktörü Ercan Tural'ın çalışmalarıyla olmuştur.

Ercan Tural Kimdir?

Ercan Tural 1961'de Bursa'da doğdu, Almanya'da Tübingen Üniversitesi'nde "İngiliz ve İtalyan Dili Edebiyatı" okudu. Engellilerin toplumsal yaşama tam ve eşit katılımını ilk orada gözlemledi ve üzerinde kafa yormaya başladı. Engellilerle birebir ilişkiler kuran Tural, Avrupa'nın değişik ülkelerindeki kurumları, projeleri inceledi ve gözlemlerini Türkiye'ye taşıdı. Engellilerin yaşama bağlanması ve sosyal entegrasyonu sağlamak için çalışmalar yapan Tural,

engellilerin engelsiz bir dünyada yaşamaları için çaba sarf etmektedir. Kendisi zaten bir dalış eğitmeni olan Tural, her türlü engelliye dalış, gözleri görmeyenlere resim, kulakları duymayanlara DJ'lik yapmayı öğretiyor. Her sene yüzlerce engelli gence tiyatro, DJ'lik, fotoğrafçılık, yaşam koçluğu ve müzik dersleri veriyor.

Dünyadaki ilk ve tek engelliler dalış organizasyonu HSA Türkiye temsilcisi ve kurs direktörü olarak 1997 yılından beri engellilere gönüllü dalış eğitimi veren Tural, 2003 yılında Special Olympics Onursal Konuğu olarak Dublin'e davet edildi. Polonya, Almanya ve İtalya'da dalış konusunda atölye çalışmalarına katıldı. 2004 Olimpiyat Meşalesi taşıyıcılarından biri oldu ve UNDP "Gençlik İçin İyi Örnek" ödülünü alan Tural, ABD'de bulunan ASHOKA Vakfı tarafından "sosyal girişimci" olarak seçildi.

Ercan Tural'ın önderliğinde ülkemizde de başlayan engelli dalışı 'Dalmak Özgürlüktür' ve 'Alternative Camp' projeleriyle temellerini sağlamlaştırmıştır. 'Dalmak Özgürlüktür' projesi ilk olarak

2004 yılında Uludağ Üniversitesi Sualtı Topluluğu (USAT) aracılığıyla, esas olarak maddi olanakları kısıtlı engelli çocukların da dalış tecrübesini ve getirdiği artıları yaşamaları için bu tür engelli çocuk ve gençlere yüzme ve dalış eğitimleri verilerek başlatılmış, üniversiteler kapsamında bir sosyal sorumluluk projesidir. Bu sayede sadece engelli arkadaşlarımızla yardım etmekle kalmamakta, aynı zamanda üniversite öğrencilerine de sosyal sorumluluk bilinci kazandırılmaktadır.

Engelli tanımı, insan haklarına en uygun olarak Norveç ana yasasında yapılmış ve "Engel, bir insanın toplumun kendisinden beklediği ile onun topluma verebildiği fonksiyonlar arasındaki farktır." olarak tarif edilmiştir. Tanımdan da anlaşılacağı gibi engellilik aslında iki taraflı bir olgudur.

Dalmak özgürlüktür projesindeki amaç, engelli tanımında bahsedilen fonksiyonların topluma verilebilmesi için bu insanlara bir imkan vermek ve aslında olanak tanıdığı anda engel diye bir şeyin olmadığını göstermektir.

2004 yılında Uludağ Üniversitesi Sualtı Topluluğu (USAT) tüm bu amaçlar doğrultusunda HSA yönetmeliklerine göre aldığı eğitimler ile Ercan Tural danışmanlığında, 24 engelli genç ile çalışmalarına başlamış ve 6 hafta süren bir program izlemiştir. Projenin ilk haftalarında engelli öğrencilere yüzme ve aletli dalış hakkında kuramsal eğitimler verilmiş ve sonrasında uygulamalı eğitimlere geçilmiştir. Projenin son haftalarında ise dalış için herhangi bir engeli bulunmayan ve eğitimlerini başarıyla tamamlamış engelli gençler, USAT eğitimleriyle birlikte hayatlarında ilk defa sualtı dünyasını tanıyarak dalış deneyimini yaşamışlardır.

Aradan geçen 6 yılın ardından daha fazla engelli çocuk ve gence ulaşmak amacıyla 'Dalmak Özgürlüktür', 2010 yılından itibaren diğer başka üniversiteleri de projelerine katmaya başlamıştır. 2010 yılında USAT'ın daveti üzerine 'Dalmak Özgürlüktür Projesi' ile tanışan Boğaziçi Sualtı Sporları Kulübü (BÜSAS), iki sene USAT ile projeye katılıp gerekli eğitimleri aldıktan sonra projenin Boğaziçi Üniversitesi kapsamında da başlatılması kararını almıştır.

İlk olarak BÜSAS eğitimcilerinden, aynı zamanda 1 yıldız CMAS dalış eğitmeni olan Murat Kaan Bilici, HSA Dive Instructor, gene CMAS 1 yıldız dalış eğitmeni olan Elvan Arlı ise HSA Dive Buddy eğitimlerini almıştır. BÜSAS eğitimcilerinden Erman Kıbrıs, İda Sevilya ve Sena Cücü ise bu eğitimlere izleyici olarak katılmıştır. Daha sonra HSA Dive Buddy eğitimlerini tamamlayan Sena Cücü sorumluluğunda 2011-2012 yılında BÜSAS'ta 'Dalmak Özgürlüktür' projesine başlamıştır.

BÜSAS'ta Hazırlık! Hafta Hafta Neler Yapıldı?

"Dalmak Özgürlüktür" projesine BÜSAS'ta da yer verilmesine karar verildikten sonra, bir takım hazırlıklara başlanmıştır. Öncelikle projede yer almak isteyen 1 yıldız, 2 yıldız, 3 yıldız ve eğitimcilerimiz 'Engellilere Yaklaşım' eğitimi almıştır. Hazırlıklara, çalışmaların yapılacağı, koşullara uygun havuz bulunması aramaları ile devam edilmiştir. Havuzun sıcaklığının yaklaşık 30 derece ve bir kısmının ayakların yere değebileceği derinlikte olması istenmiştir. Ayrıca havuzun ve soyunma odalarının giriş ve çıkışlarının engellilere uygun olması gerekiyordu. Bu nitelikleri en iyi şekilde sağlayabilecek havuzu araştırdıktan sonra MEF Okulları'nın havuzunda karar kılındı. Öğrenci sayısının, eğitimci sayısı ve öğrencilerin yüzme bilip bilmediklerine göre kararlaştırılmasının ardından İstanbul Özürlüler Derneği (İSÖM) ile iletişime geçilerek, yaşları 14 ile 18 arasında değişen, sekiz iyi yüzme bilen öğrenci seçilmiştir. Bu sırada havuz, malzeme ve ulaşım için sponsor aramalarına başlanmıştır. Öğrenci ve ailelerinin ulaşımı da ayarlandıktan sonra altı haftalık projemiz büyük bir heyecanla başlamıştır.

Havuz Çalışmalarında Neler Yapıldı?

Tüm hazırlıklar tamamlandıktan sonra ilk haftamızda biz öğrencilerle tanışırken, onlar da dalış malzemeleriyle tanıştı. Kendilerine uygun palet ve maske seçilmesinin ardından dalış malzemelerine alışana kadar yüzdüler. İkinci haftaya gelindiğinde ise birinci haftanın tekrarına ilave olarak kulak açmayı ve maske tahliyei öğrendiler. Üçüncü hafta ise hafta tekrarlarından sonra ar-

tık dalışla tanışmanın vakti gelmişti, eğitimcilerimiz eşliğinde ilk dalışlarını yaptılar. Geri kalan üç haftada da havuzda dalışlar yapılarak çocukların ilk kez tanıştıkları sualtından keyif almaları amaçlandı.

Yüzme Hocalarının Gözünden Çocuklar ve Dalmak Özgürlüktür:

Çocukların yüzme hocası Abdullah Duran Arslan, proje sürecinde hem havuzda hem de çalışmalar dışında çocuklarla iletişim kurmamızda aktif rol oynadı. 2001 yılında Marmara Üniversitesi'nden mezun olduktan sonra yüksek lisansını yapan Arslan, şu anda doktorasını engelliler üzerine yapıyor. Ablasının engelli olması nedeniyle bu işe yoğunlaşma kararı alan Arslan, sürecin kendisi için nasıl başladığını şöyle anlatıyor: "İstanbul Büyükşehir Belediyesi bünyesinde bulunan Topkane Özürlüler Müdürlüğü'nü ziyarette gidip oradaki çocukları görmek bu konu üstünde çalışma isteğimi arttırdı. İstanbul'da hidroterapi ile ilgili bir çalışma olmadığı için 1998 yılında Marmara Üniversitesi'ndeki öğretim görevlilerine bu konuda bir çalışma yapmak istediğimi söyledim ve o sene beraber projeye başladık." Yüz bedensel engelli çocukla su içerisinde terapi şeklinde başlayan çalışmalarını daha sonra İsrail, Amerika, Hindistan ve İtalya'da aldığı eğitimlerle devam ettiren Arslan, şu anda İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin yaklaşık üç bin engelli çocuğa sağladığı spor hizmetinin işleyişinde rol oynuyor. Bu çocukların bin iki yüz tanesi bedensel engelli ve onların içerisinde iki yüz tanesi de 2016 ve 2020 olimpiyatlarına hazırlanan lisanslı sporcular.

Arslan, yürütülen çalışmaların amacını şu şekilde anlatıyor: "Temel amaç mental anlamda onları topluma kazandırmak ve herkesin yaptığı sporları onların da yapabileceğini göstermek. İkincil amaç tamamen çocukların fiziksel durumlarına yönelik. Bunlar; el-ayak koordinasyonlarını düzelterek geliştirmek, vital kapasitelerini düzeltmek, sosyal hayatta normal insanların yapabildiği günlük hareketleri yapabilmelerine önayak olabilmek olarak sayılabilir." Tabii çalışmaların hepsi fizyoterapist, doktor, psikolog ve özel eğitim uzmanları

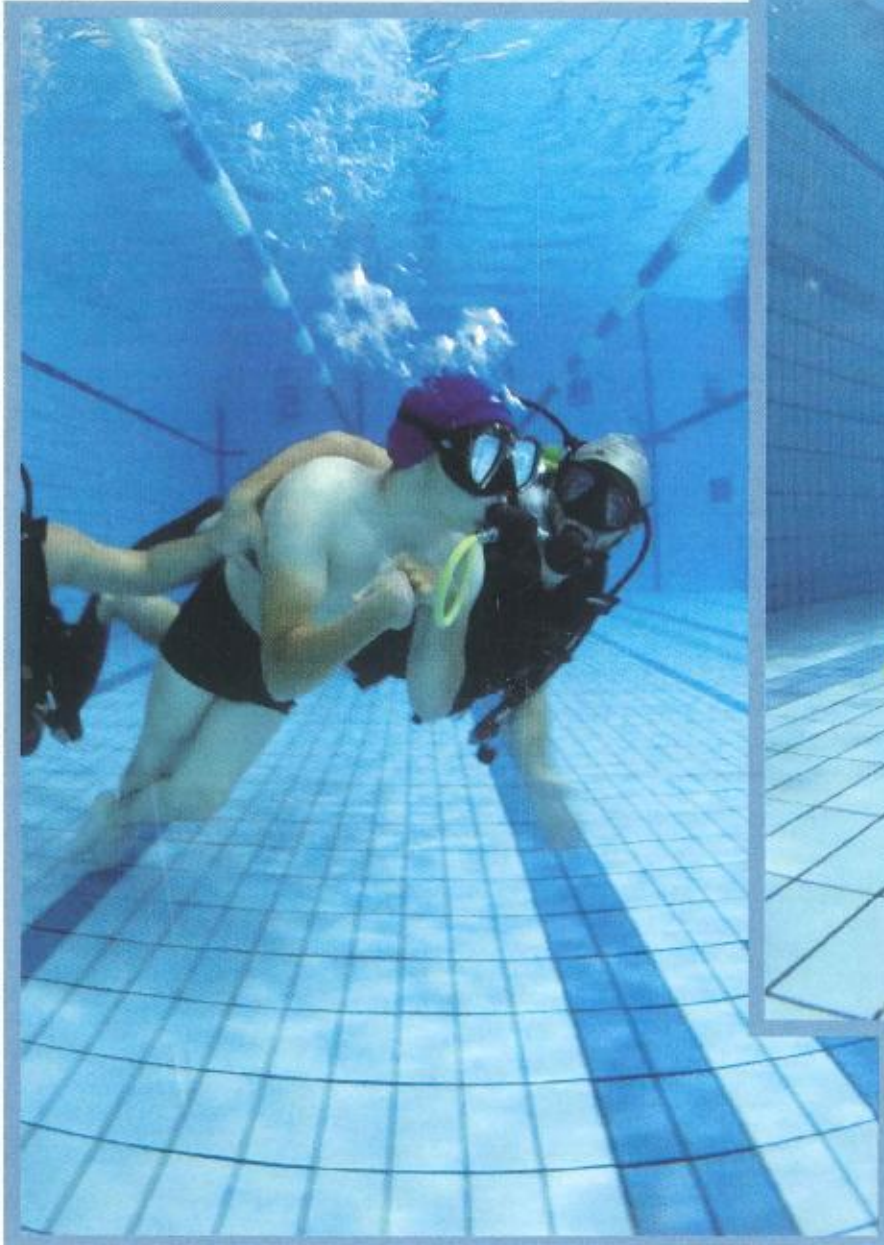
gözetiminde gerçekleştiriliyor. Yapılan egzersizlerin hepsi fizyoterapistlerin hazırladığı kişisel programlar dahilinde yürütülüyor. Her engel grubunun kendine uygun egzersizleri olduğu için çocuklar yüzme bilmeyenler, az bilenler, iyi bilenler ve elit düzeyde sporcular olmak üzere gruplara ayrılırken, aynı zamanda kendi içlerinde de engelliliklerine göre gruplara ayrılıyorlar.

Dalışın ilk defa deneyen insanlar için korku veya tereddüt teşkil etmesi doğal bir durum ama engelli arkadaşlarımız için suyun altı biraz daha fazlasını ifade ediyor. Yüzme hocaları bu korkuyu bütün sporcuların taşıdığını belirtirken, bu proje fikri ortaya çıktığında "gidemem", "yapamam", "suyun altında duramam", "nefes alamam, alamazsam ne olur" şeklinde endişelerle karşılaştığını da ekliyor. Zaten biz de ilk günkü çalışmalarımızda endişeli olduklarını gözlemlemiştik. Fakat proje sırasında ve sonrasında da aynı şekilde gördük ki, hepsi endişe ve korkularından sıyrıldılar. Arslan da projenin en iyi yanlarını-

dan birinin çocuklara özgüven sağlayıp, çeşitli korkularını atmaları için yararlı olduğunu şu sözleriyle doğruluyor: "En önemlisi denizden korkanlar artık korkmuyorlar, suyun altından korkanlar artık orada kalmaktan zevk alıyorlar." Peki ya dalışın kendisini sevdiler mi sorusunu yönelttiğimizde ise, hepsinin proje sonrasında deneyimlerini aileleri ve çevrelerindeki herkes ile paylaştıklarını öğreniyoruz. Eğitimleri sonrasında kendilerine verdiğimiz sertifikaları ve çalışmalar sırasında çektiğimiz fotoğrafları duvarlarına astıklarını duymak ise projeye başlarkenki amacımıza ulaştığımızı en güzel şekilde gösteriyor.

Projeye başlamadan önce endişe taşıyan sadece engelli arkadaşlarımız değildi tabii ki. Aldığımız eğitimlerde dalış sırasında normalden farklı yapılması gerekenleri öğrenirken, bir yandan da

engelsiz bir bireye yaklaşırkenki davranış ve düşüncelerimizi değiştirmemenin çocuklarla iletişim kurma açısından en doğru ve kolay yolu olduğunu da öğreniyoruz. Çocukların yüzme hocası yüzme eğitimleri sırasında da aynı yaklaşımı sergilediklerini söyleyip, bu durumun yararlarını bize açıklıyor: "Normal bir birey yeni yüzmeye başladığında ona nasıl davranılıyorsa, biz de buradaki çalışmalarımızda engellilere öyle davranıyoruz. Onları normal bireylerden ayırt etmiyoruz. Çünkü bu ayırım sosyal hayatta çocukları zorluyor. Çocuklara çok nazik ve yumuşak davranınca, onlardaki bilgi, beceri ve potansiyeli tamamen alamıyorsunuz. O zaman çocuklar kendisini tam anlamıyla ifade edemiyor. Ama normal bir bireye dayandığınız gibi davrandığınızda, o da kendini birey gibi görüp daha iyi bir çalışma sergili-

yor.” Beklentiler yükseldikçe çocuğun başarısının da yükseldiğini ekleyen Arslan, engelli dalında henüz dünya çapında edinilmiş bir başarı olmamasını da çocuklara acıma psikolojisiyle yaklaşılmasına bağlıyor. Eğitimlerinin bu nedenle sert ve yoğun geçtiğini belirten Arslan, bu durumu normal bir bireyden ne bekleniyorsa, engelli olanlardan daha fazlasını bekleme gereksinimine dayanıyor: “Çünkü engelini aşabilmesi ve ayakta kalabilmesi için daha fazlasını yapması gerekiyor. Herkes elini kolunu bir kullanıyorsa, onlar üç kullanmak zorundalar.”

Abdullah Arslan’a projemize yardımları ve ayırdığı vakit için teşekkür etmeden önce proje ve ilerisi için düşüncelerini soruyoruz. Engelli arkadaşlarımıza yönelik yürütülen bu ve bunun gibi projelerin sadece onların özgüveni için değil, aynı zamanda aynı zorlukları yaşamayan bireylerin engelli çocukların yapabileceklerini görmeleri açısından da çok yararlı olduğunu söyleyen Arslan, ilerisi için düşüncelerini şu sözleriyle açıklı-

yor: “Bence bu projenin daha da çok büyümesi lazım. Ağır engelli olan bir çocuğun bile yapabildiği bir spor branşının bütün engelliler için yaygınlaştırılması lazım.

Peki Onlar Dalış Hakkında Ne Düşünüyorlar?

Bir de dalışı engelli arkadaşlarımızdan dinlesek dedik ve ilk defa gerçekleştirdiğimiz projemize katılan engelli arkadaşlarımızdan bize dalışı, deneyimlerini, önce ve sonrasındaki düşüncelerini ve en önemlisi suyun altını anlatmalarını istedik. İşte birkaçının bakış açısından Dalmak Özgürlüktür:

Batuhan Poyraz: Dalışı ilk duyduğumda şaşırdım, çünkü dalış hakkında hiçbir şey bilmiyordum. İlk başta suyun altında ne yapacağız diye şaşırdım ama sonra denedim, kolay geldi ve alışınca da çok sevdim. Dalışın yararını gördüm ve bu nedenle arkadaşlarıma da öneriyorum, denesinler. Zaten kendi yaşadıklarımı hep arkadaşlarıma anlatıyorum.

Rümeysa Ravza Ormanlı: Dalmak ilk bize söylendiğinde üç senedir yüzüyorum olmama rağmen çok korktum; acaba su yutar mıyım, boğulur muyum, herhangi bir şey olur mu diye. Ama birkaç kez gidip geldikten sonra alıştım, sevmeye ve keyif almaya başladım. Başta suyun altında kendimi garip hissettim ama çok güzeldi. Hatta “bitmesin, keşke devam etse” dediğim anlar bile oldu. Herkes dalmak nasıl bir şey, korkmuyor musun, o tüp bitse ne olur gibi sorular sordu ama bence çok eğlenceliydi. Arkadaşlarıma da tavsiye ediyorum.

Engelli arkadaşlarımızı dalışa daha kolay ısındırmanıza ve onlarla daha rahat iletişim kurmanıza yardımcı olan en önemli kişiler tabii ki de onların aileleriydi. Biz de çocuklara en yakın kaynaklar olarak onları atlamadık ve hem kendi düşüncelerini hem de çocukların proje süreci ve sonrasındaki bakış açılarını bizle paylaşmalarını istedik.

Batuhan’ın annesi: Abdullah Hoca dalışı bize ilk söylediğinde, Batuhan çok heyecanlandı. Ama tabii “yapabilir miyim,

yapamaz mıyım" korkusu da vardı. İlk başlarda tedirgindi ama Abdullah Hoca'nın da yardımıyla üçüncü derste çok rahatladı. Bir aya yakın bir süre gittik ve çok güzel geçti. Batuhan da sevdi, daha sonra "bir daha gidelim" bile dedi. Dalış hem kasları için iyi oldu, hem de korkusunu attı. Özgüveni gelişti, artık daha rahat. Buradaki çalışmalarda da nefesini tutabiliyor ve kendinden emin dalıp çıkabiliyor.

Rümeysa'nın annesi: Dalmak Rümeysa'nın çok hoşuna gitti. Arada bir çektiğimiz resimleri, videoları açıp bakıyoruz. Hala bazen "bir daha olsa da gitsek" diyor. O tadı aldı tabii, artık hoşuna gidiyor. İlk başta çok korktu "anne nasıl batacağım, dalabilecek miyim, tüpü nasıl taşıyacağım" gibi tedirginlikleri vardı. Biz de tedirgindik, nasıl dalar diye çok düşündük ama gayet güzel daldı. Bizim hepimizde paylaştığımız çok fazla resim ve video var, hepsi bize güzel anı olarak kaldı.

BÜSAS'ın Dalmak Özgürlüktür Hakkındaki Düşünceleri ve Hedefleri

BÜSAS olarak projeye katılmaktaki esas amacımız; İstanbul'daki 8-14 yaş aralığındaki, maddi olanakları kısıtlı, engelli çocuk ve genç arkadaşlarımıza yönelik bu sosyal projeye elimizden geldiğince katkıda bulunarak daha fazla engelli arkadaşımıza ulaşılmasını sağlamaktır. Dalış, başka bireylerin varlığını gerektirmesi ve iletişim becerilerini geliştirmesi yönüyle engelli arkadaşlarımıza sosyal yaşamda daha etkin olmak için yardımcı olabilecek bir aktivitedir. Proje kapsamında ilk haftalarda yapılan yüzme çalışmalarıyla arkadaşlarımızı fiziksel olarak güçlendirmek ve bu yolla sportif aktivitelerde daha özgüvenli ve etkin olmalarını sağlamak, aldığımız eğitimler doğrultusundaki yaklaşımımız ile arkadaşlarımızı engelleriyle barışık bireyler olarak topluma kazandırmak amaçlarımız arasında bulunmaktadır.

Dalmak Özgürlüktür Projesi'ni BÜSAS'ta ilk olarak hayata geçiren DÖ 2012 sorumlusu Sena Cülcü, projeye ilgili sorularımızı şu şekilde yanıtladı:

derin: Hem BÜsas hem kendiniz için projeden beklentileriniz neydi?

SC: Bizim BÜsas olarak en iyi yaptığımız iş dalış. Projedeki en büyük amacımız da böyle bir şey yapabiliyorken daha fazla insanı dalışla ve sualtı dünyasıyla tanıştırmaktır. Dolayısıyla projeden en büyük beklentimiz bu amacımızı gerçekleştirebilmek ve bu projeye birlikte öncelikle BÜsas olmak üzere kendi üniversitemize engellilik bilincini aşılarmaktır.

d: DÖ'nün sorumluluğunu alırken tedirginlik duyduğunuz bir şey oldu mu? Daha da önemlisi niye bu sorumluluğu üstlenmek istediniz?

SC: Tabii ki vardı. Proje geçtiğimiz sene kulübümüzde ilk defa gerçekleştirildiği için bazı tedirginliklerimiz oldu. Fakat yine de Ercan Tural'ın başlattığı ve Uludağ Üniversitesi'nin devam ettirdiği bu projeyi kulübümüzde de başlatmak istedim. Yaratabileceği olumlu sonuçlar ve ulaşabileceğimiz insanlar için projeyi kulübe katma sorumluluğunu üstlendim.

d: Projeye başlarken çocukların ve velilerin yaklaşımı nasıldı?

SC: Çocuklar projeyi duyunca oldukça heyecanlandılar ve bir

Dağ Bisikleti

Doğa Yürüyüşü

Kıyı Traversi

Ekomarin Deniz Kanosu

ARŞİPEL Dalış Merkezi

dragoman ile 12 ay
KAŞ'ta DOĞA SPORLARI
www.dragoman-turkey.com
dragoman@eko-natura.com
(242) 836 3614 - Uzunçarşı no 15 KAŞ

DRAGOMAN

ARŞİPEL DIVING CENTRE

an önce başlamak istediler. Veliler de heyecanlıydı ama doğal olarak başlarda daha temkinli davrandılar. Fakat bizim dalışla ilgili anlattıklarımız ve havuz çalışmalarıyla onların da içi rahatladı.

d: Çocuklarla çalışmak hangi açılardan farklıydı? Normalden farklı yaptığınız şeyler neydi?

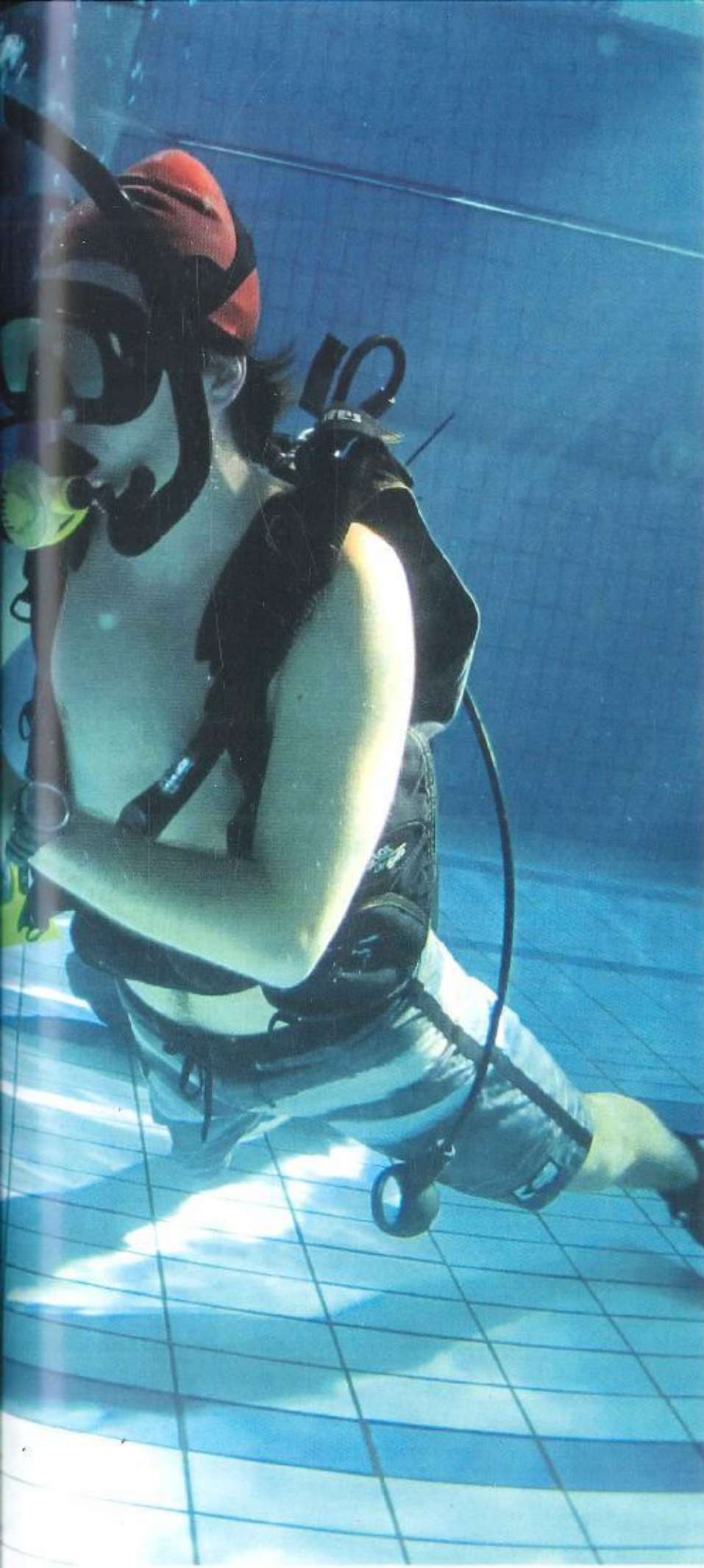
SC: Būsas genellikle üniversite öğrencilerine eğitim veren bir kulüp, dolayısıyla

14-18 yaş aralığıyla daha önce çalışmamıştık. Fakat yaş farkından dolayı herhangi bir değişiklik yapmaya gerek olmuyor. Yine bildiğimiz eğitimi verdik. Tek fark, öğrencilerin engellerine göre yapılan bazı değişikliklerdi.

d: Proje sürecinde zorlandığınız durumlar oldu mu? Ne gibi?

SC: Projenin kulübümüzdeki ilk senesi olduğu için çeşitli zorluklarla karşılaştık.

Havuz bulmak en zoruydu diyebilirim. Hem derinlik, sıcaklık gibi çeşitli kriterlere uyması hem de gönüllülük esasına dayalı bir proje olduğu için havuzun ücretsiz olması gerekiyordu. Bu yüzden MEF Okulları'na bu konudaki yardımları için tekrar teşekkür etmek istiyorum. Bunun dışında malzeme konusunda sıkıntılarımız oldu. Malzeme sponsoru bulamadığımız için ilk senemizde kendi kişisel malzemelerimizle

çalışmaları tamamladık.

d: Seni şaşırtan bir durum, olay ya da çocuk oldu mu?

SC: Samet vardı örneğin, sadece iki parmağını kullanarak metrelerce yüzebiliyordu. Kısa süreliğine de olsa eğitmen arkadaşlarımızla havuzda dalmayı da başardı. Kimse dalabileceğini düşünmediği için çıktığında herkes şaşırmış ve aynı zamanda heyecanlanmıştı. Gerçekten çok güzel bir andı.

d: Çocuklardan veya velilerden geri dönüş aldınız mı?

SC: Çalışma sonunda hepsi memnuniyetlerini dile getirdiler.

Tabii ki bu da bizi çok mutlu etti. Bu sene de yeni öğrenciler ararken hala eski öğrencilerimizden olumlu geri dönüşler alıyoruz.

d: Projenin size ve kulübe neler kattığını düşünüyorsun?

SC: İlk sene için belki üniversite çapında olmasa da kulüp üyelerine istediğimiz bilinci aşıladığımızı düşünüyorum. Bu sene de projeye devam ediyor olmamız, bana projenin büyümesi ve daha fazla insana ulaşmasıyla ilgili büyük umutlar veriyor. Kendi adıma, kulüpte devamlılığı olan böyle bir projenin başlatılmasına önayak olduğum için de ayrıca mutluyum.

Dalmak Özgürlüktür 2013 sorumlusu Talha Ali Arslan da geçen yılki deneyimlerini ve DÖ 2013'ten beklentilerini şu şekilde anlattı:

derin: Hem Bûsas hem kendiniz için projeden beklentileriniz neydi?

TA: Bu proje sayesinde üniversite öğrencileri olarak fikirlerimizi gönüllülük esasıyla hayata geçirebilmenin ne kadar mümkün olduğunu gördük. Projeyi başlatanlar olmadığımız halde arkasındaki fikri ve hedefi benimsememiz kolay oldu. Projeden beklentimiz de toplumun daha da büyük bir kısmının bu tarz projeleri sahiplenici ve arkalarındaki fikirleri destekleyici olmalarıdır. Bizim seçtiğimiz yöntem de, toplumun gözünden engellerimizle ilgili tanımları yenilemek.

d: DÖ'nün sorumluluğunu alırken tedirginlik duyduğunuz bir şey oldu mu? Daha da önemlisi niye bu sorumluluğu üstlenmek istediniz?

TA: Biz projeyi kulüp olarak üstleniyoruz ve pek çok kişinin emeğiyle planlı bir şekilde gerçekleştiriyoruz. Bu açıdan herhangi bir tedirginlik duyacak bir durum olmadı.

d: Projeye başlarken çocukların ve velilerin yaklaşımı nasıldı?

TA: İkinci senemiz olduğu için velilerin ve çocukların bir kısmının projeden haberleri vardı. O yüzden de yaklaşımları gayet olumlu oldu.

d: Çocuklarla çalışırken neler düşündün?

TA: Projede çocuklar açısından yaptığımız şey, onlara yeni bir ilgi alanı olarak sualtı dalışını tanıtmak. Yurtdışında engelli dalış ülkemize göre daha yaygın fakat ileride ülkemizde de bu konuda gelişmeler olabileceğini ve dalış sporunu bir hobi olarak engelli bireylerin de daha yaygın olarak gerçekleştireceklerini düşünüyorum. Sonuçta biz bu çocukları dalışla tanıştırdık, ileride ilgi alanları arasına sualtı dalışını da katarsa çok mutlu oluruz.

d: Projenin size ve kulübe neler kattığını düşünüyorsun?

TA: Pek çok konuda farkındalığımız arttı. İlerleyen senelerde de bu projeye devam etmeyi düşünüyoruz. Bilgi ve eğitimimiz el verdiği oranda daha fazla insana, sualtıyla ilgili farklı platformlarda da ulaşmak istiyoruz. Bu projeye başlayıp tecrübe kazandıkça, engellilerle ilgili konularda yeni hedefler koymaktan daha az çekinir olduk. Tüm bunları üniversite öğrencisiy-

ken, akademik hayatla iç içeyken gerçekleştirebiliriz.

Bazı Engellilik Çeşitleri

-Handikap nedir?

Handikap, bozukluğun ve engellerin sonucu olarak kişinin yaşadığı dezavantajdır. Handikap, kişilerin çevreleri ile etkileşimlerdeki adaptasyonu gösterir. Örneğin, bir paraplejik bacaklarını kullanamaz. Bu nedenle palet kullanamaz ve dalışta, dalışa daha az uygun olan kollarını ve ellerini kullanmak zorundadır.

Bozukluk (Impairment), herhangi bir nedene bağlı olarak vücut yapısında, görünüşte, organ veya sistem fonksiyonlarındaki bozukluktur. Prensip olarak bozukluklar organ seviyesinde oluşur; omurilik hastaları ve travmatik beyin hastaları gibi.

Engellilik (Disability), bozukluğun, kişilerin fonksiyonel performanslarında

ve aktivitelerinde görülen sonuçlarıdır. Engellilik kişisel seviyede ortaya çıkan bozuklukları yansıtır.

-Genel Bakış

Her yıl yaklaşık olarak 10.000 yeni omurilik yaralanması gerçekleşir. Ortalama yaş 19'dur ve yaralanmaların gerçekleştiği kişilerin üçte ikisi erkektir. Ancak bu genç yetişkinlerin sadece %20'si rehabilite olup topluma geri kazandırılıyor.

Omurilik yaralanması olan bir kişi için rehabilitasyon sonu tıbbi tedavi gideri ortalama 100.000 ile 300.000 dolar arasındadır. Basınç yaraları, mesane enfeksiyonu ve kemik kırıkları gibi ikincil tıbbi problemler için bir kişiye hayatı boyunca ilave olarak ortalama 1.2 milyon dolar harcanmaktadır. Sekonder tıbbi bakım ve rehabilitasyon giderleriyle karşılaştırıldığında kişinin sosyal hayata tekrar kazandırılmasını sağlayan ve çok etkili bir rehabilitasyon yöntemi olan scuba eğitimi ise çok ucuzdur.

Omuriliğin Anatomisi

Omurilik, 31 bölgeden oluşur: 8 servikal, 12 torasik, 5 lumbar, 5 sarkal ve 1 koksiks. Bunların herbiri vücudun özel bir bölümünü etkileyen, merkezi sinir sistemi (MSS) ile bağlantısını sağlayan bir çift sinire sahiptir. MSS ise beyin ve omurilikten oluşmaktadır.

Omurilik, omur (vertebra) adı verilen ve omurgayı oluşturan 25 kemik tarafından korunmaktadır. Omurga, omuriliği destekler ve korur. Omurların 24 tanesi 3 grup şeklinde sınıflandırılır: servikal (7), torasik (12), lumbar (5).

25'si omurganın sonundaki 5 sarkal kemiğin birleşerek tek kemik haline gelmesiyle oluşur. Omurilik bu bölgeye kadar uzanmaz, L 1-2 veya yaklaşık olarak bel seviyesinde sonlanır. Bu bölgede sinirler dağılarak "at kuyruğu" veya cauda equina adını alır. Her iki bacak boyunca uzanan siyatik sinir, at kuyruğunun bir parçasıdır.

-Omurilik Yaralanması Nedir?

Omurilikte lezyon oluşturan bir travma, lezyonun alt seviyesindeki duyuşal ve motor fonksiyonları engeller. Lezyon, organdaki bir dokuda oluşan zararlı değişikliklerdir. Omurilikteki bu durum yaralanma veya hastalık sebebiyle olur.

Lezyon tam veya yarım olabilir. Tam lezyon duyuşal ve motor fonksiyonların her ikisinin de kaybına neden olur. Yarım lezyonlarda ise omuriliğin sadece bir bölümünde hasar olur. Bu durumda lezyonun alt seviyesinde duyuşal veya motor fonksiyonlar sağlam kalır.

Tam: Yaralanma bölgesinin altında motor ve duyuşal fonksiyonlar kayıptır.

Yarım: Motor ve duyuşal fonksiyonların bazıları kayıptır.

Güçlü Kuad: Kuadriplejikte vücudun üst bölümünün fonksiyonları vardır, kendilerini itebilir veya ayakta durabilirler.

Hi Para (Yüksek Paraliz): T1'den T4'e; vücuttaki kasların kaybı nedeniyle denge bozukluğu ve daha ileri derecede engellilik vardır.

-Kuadripleji

Bu terim bütün kol ve bacakların etkilendiğini belirtir. Kuadripleji, omurilik C1'den C7'ye servikal bölgeden yaralandığı zaman oluşur.

1. C7'nin altındaki yaralanmalarda kollar sağlamdır ve Parapleji oluşur.

2. C1 ile T2 arasındaki bölgede oluşan yaralanmalarda solunum fonksiyonları, nefes alma, ısı regülasyonu, terleme yetisi bozulur ve mass refleksi (tüm vücutta katılaşma) olur.

3. C4 üzerindeki yaralanmalar bazen mekanik ventilasyona kadar gidebilen solunum fonksiyon bozukluklarına neden olabilir. Eğer solunum fonksiyonları varsa, kişi scuba eğitimine aday olabilir. Eğer mekanik ventilasyon gerekiyorsa kişi scuba eğitimi için aday olamaz.

4. C5, C6 ve C7'de oluşan yaralanmalarda, kişi genellikle kendine bakabilir ve scuba eğitimi için kabul edilebilir. Bununla birlikte, kolların ve solunum fonksiyonlarının etkilenmesi sebebiyle yeterlilik kişiye göre değişken olabilir.

C6 en sık görülendir ve bütün omuz fonksiyonları sağlamdır.

-Parapleji

Bu terim bacakların etkilendiğini belirtir. Omuriliğin T1 ile L2 arasındaki yaralanmalarında Parapleji oluşur.

1. T2 ve T1'de olan yaralanmalar, solunum fonksiyonlarının azalmasına, ısı regülasyonu ve terleme yetisinin bozulmasına ve mass reflekse neden olur.

2. Yaralanmanın yerine ve türüne göre, tüm gövdeden alt bacaklara doğru motor veya duyu fonksiyonların tam veya yarım kaybı olabilir. Bu nedenle yeterlilik büyük değişiklikler gösterebilir. Bazıları destekle, hatta yardım almadan yürüyebilirler. T1 ile T6 arasındaki üst seviye yaralanmalarda, ağır engelliliğe neden olabilen, dengeyi ve hareketliliği etkileyen vücut kontrolü kaybolabilir.

-Hemipleji

Bu terim, vücudun tek tarafının etkilendiğini belirtir. Bu, çok seyrek olarak omurilik yaralanmaları nedeniyle olur. Hemipleji, nöbet, kan pıhtısı, emboli veya travmatik yaralanma gibi beyin travmaları sonucu oluşur.

Amputasyonlar

Yıllık tahmini amputasyon sayısı 43.000'dir. Alt bacağın üst bacağına oranı, hem erkekler hem de kadınlar için onbirde birdir. Erkek kadın oranı ise üçte birdir.

Travma, malin tümörler ve arterlerin daralmasından dolayı yetersiz kan akımı en sık nedenlerindendir.

-Amputasyon Türleri

Diz altı amputasyon; BK veya her iki bacak için bilateral BK diye adlandırılır. En sık görülen amputasyon tipidir. BK amputasyonlar proteze iyi adapte olurlar ve yürüyebilirler.

Diz üstü amputasyon; AK olarak adlandırılır. Protezle yürümekte güçlüğüne neden olabilir. Bu nedenle genellikle tekerlekli sandalye kullanırlar.

Dirsek altı amputasyon BE, dirsek üstü amputasyon AE olarak adlandırılır.

İşitme Kaybı Türleri

İleti: Titreşimin iç kulağa iletimi bozuktur ve vakaların yaklaşık %20'sidir. Kulak zarının yapısal hasarları işitme engellerinin çok az bir yüzdesini oluşturur.

Sensoröral: Sinir uçlarına hasar veren, iç kulak hastalıkları sonucu oluşan işitme kaybıdır. Bu pek çok vakada görülen, en derin işitme kaybıdır.

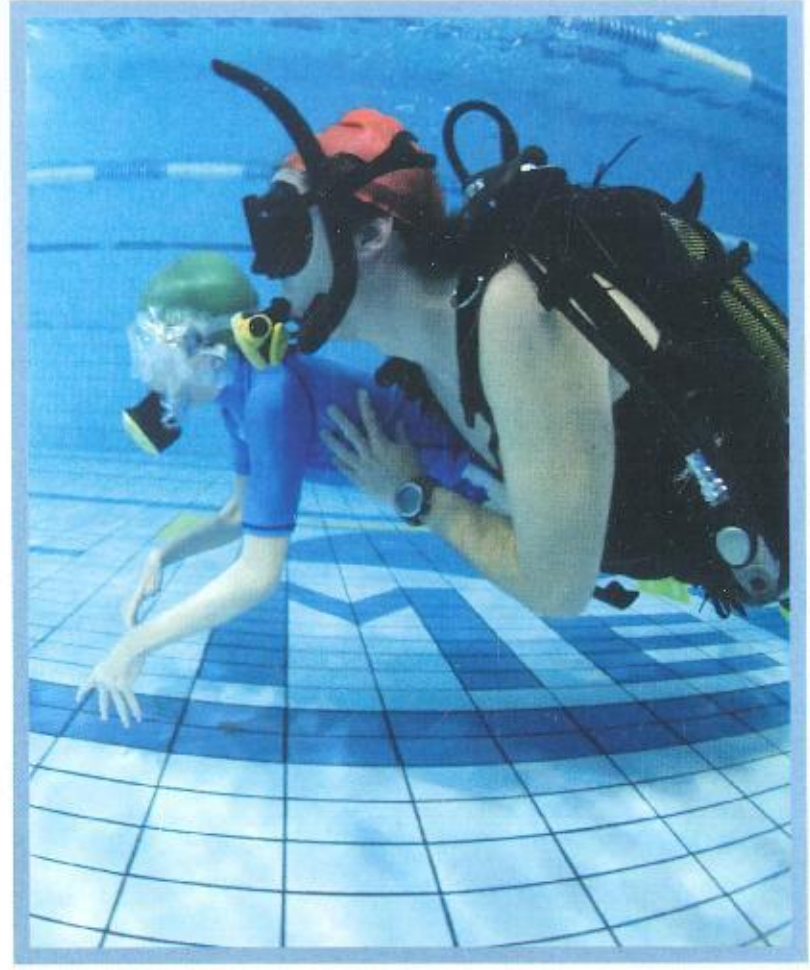
Karışık: İleti ve sensoröral vakalarının her ikisinin aynı anda görüldüğü durumlardır.

Dudak okumada konuşma seslerinin üçte birinden azı görsel olarak algılanabilir. Dolayısıyla dudak okuyucularının

söylenilen her şeyi anladıkları varsayılmamalıdır. Bu nedenle konuşmayı desteklemek için görsel yardım gerekebilir. Eğer bir kişi dudak okuyorsa net konuşulmalı, göz kontağı kurulmalı fakat dudak hareketleri abartılmamalıdır.

İşaret dili, Manuel alfabeyi kullanarak "parmaklarla harfleme" öğrenmek için kolay ve dalgıçlar için çok faydalıdır. Dalış sırasında pleksilere yazma ihtiyacı duymadan sualtında iletişim sağlamak için kullanılabilir. İşaret dili kullanırken ellerin göğüste, çenenin alt kısmına doğru durması gerekir ve avuç içlerinin dışarı, okuyucuya bakacak konumda işaretlerin yapılması önemlidir.

Çok farklı türde işaret dili vardır ve türler bölgelere göre de farklılık gösterebilir. "ASL", American Sign Language, sağırılar için sağırılar tarafından oluşturulmuştur ve alıcı için rahatça görülecek şekilde düzenlenmiştir. ASL, mimik dilidir; özel hareketlerden ve el, kol, göz, baş ve vücut hareketlerinden oluşmuştur. Bu mimikler kelimeleri ve dilin ahengini sunar. ASL aynı zamanda görsel bir dildir. İnsan gözünün, işaretçinin hareketlerindeki küçük farkları ayırt edebilme yetisine bağlıdır.

DOĞU AMERİKA BATIKLARI

Batık dalışları tüplü dalışın yaygınlaştığı ilk yıllardan beri dalgıçlar arasında ciddi bir popülerliğe sahip. Batık dalışlarının görsel anlamda doyurucu ve teknik anlamda zorlayıcı olmasının yanı sıra tarihi değer de taşıdığı göz önünde bulundurulduğunda, bu ilgi hiç şaşırtıcı değil. Dünya'nın pek çok yerinde kimisi savaşa torpidoların hedefi olarak, kimisi fırtınada dalgalara dayanamayarak batmış, kimisi ise rekreasyonel dalış için kasıtlı olarak batırılmış batıklara dal-

mak mümkün. Batık dalışının önemli avantajlarından biri batığın kendisinin dalışı ilgi çekici hale getirmek için yeterli olması. Bu sayede örneğin Kuzey Denizi gibi dalışa pek uygun olmayan denizler bile dalış cennetine dönüşebilmekte. Elbette, batıkların deniz canlılarıyla buluşması ve gerek sıcaklık gerekse görüş mesafesi olarak uygun bölgelerde olması dalgıçlar için en ideal durumlar. Canlılığın bol olduğu sularda batıklar yapay bir resif olarak pek çok balığa ev sahipliği yapıyor. Bu durum göz

önüne alındığında batık dalışlarında ABD'nin doğu kıyıları oldukça ön plana çıkmakta.

Hangi kaynağa bakarsanız bakın, bu bölgenin batıkları en iyi batık dalışı listelerinde kendilerine yer buluyor. Bu, elbette tesadüf değil. Kuzeyden gelen soğuk Labrador akıntısı burada güneyden gelen sıcak Körfez akıntısıyla buluşarak bu bölgeyi gemiler için zorlu bir bölge haline getirmekte. Amerikan İç Savaşı ve İkinci Dünya Savaşı da

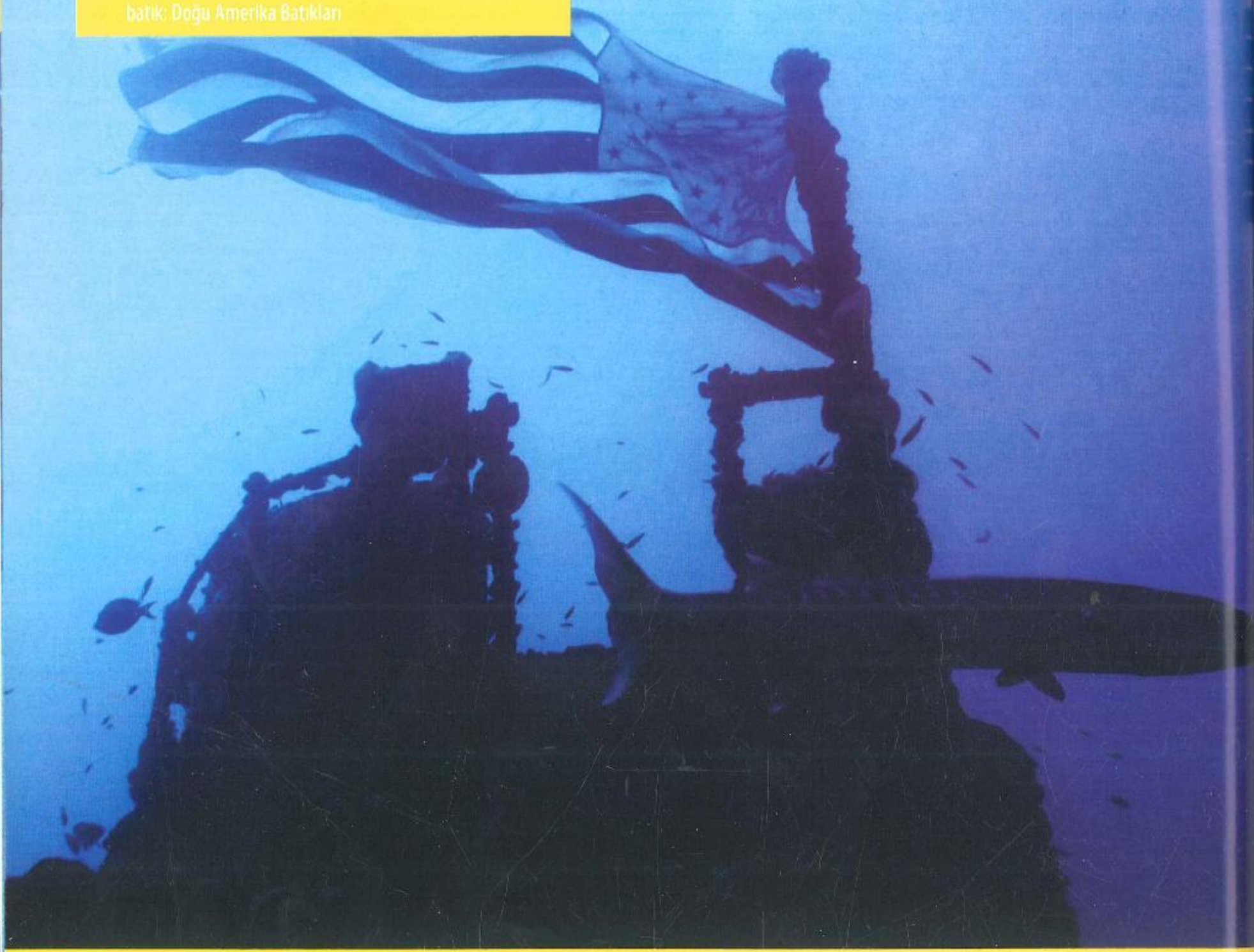
bu bölgedeki batık sayısına ciddi bir katkıda bulunmuş. Gerçekten de yıllar içerisinde sayısız gemi bu kıyılarda batmış ve bölgeye "Atlantik'in Mezarlığı" lakabını kazandırmış. Haritadan da görülebileceği üzere, bölgede İkinci Dünya Savaşı'ndan kalma Alman denizaltılarından (U-botlardan), Amerikan donanmasına ait gemilere ya da dev tankerlere kadar her türden batık bulmak mümkün.

Kuzey Carolina'dan Florida'ya kadar sahillerde batık dalışı yapmak gerçekten bir keyif. Tabii su sıcaklığının Labrador akıntısının etkisinin hissedildiği kuzey bölgelerden güneye, Karayiplere yaklaştıkça arttığını hatırlatmakta fayda var. Bu bölge kuzey kadar -en azından batık dalışı anlamında- ünlü olmasa da gerek canlı çeşitliliği gerekse görüş mesafesi olarak dalgıçları kendine çekmekte.

Bizim de yolumuz geçtiğimiz yaz Amerika'nın Florida eyaletine düşünce, güzel bir batık görmeden dönmeyelim dedik ve Florida'nın güneyindeki takı-

madalardan Key Largo'ya gittik. Key Largo kasabası dalış severler için tam bir cennet. İster batık dalışı yapmak istesin, isterse kaplumbağalarla yan yana yüzebileceğiniz mercan resiflerine dalmak, bu bölge her seviyeden dalgıca hitap ediyor. Ekibimizde tecrübeli dalgıçlar olduğu için, rehber zorunluluğu olmayan, kendi kendimize özgürce dala bileceğimiz seçenekler arıyorduk. Dalışların hızlı ve verimli bir şekilde gerçekleşmesi için 6-8 kişilik küçük teknelerle açılan bir dalış merkeziyle anlaştık. İlk hedefimiz savaş gemisi batıklarından USS Spiegel Grove'a dalmaktı. Spiegel Grove turistik amaçlı batırılmış, uzunluğu 160 metre olan eski bir savaş gemisi. Batığın ortalama derinliği 24 metre, en derin kısmı ise 40 metrede bulunuyor ve bölgenin en popüler batığı. Geminin batırılış hikayesi ise bir hayli ilginç. Geminin 17 Mayıs 2002 tarihinde batırılması planlanmasına rağmen, bu tarihten önce kendi kendine batmaya başlamış ve dibe oturmuş. Daha sonra su altında planlandığı gibi durması için bir takım çalışmalar yapılmış fakat başarılı olma-

muş. Mühendislerin yapamadığını 2005 yılında Dennis kasırgası yapmış ve şans eseri gemiyi orijinal olarak planlandığı şekle getirmiş.

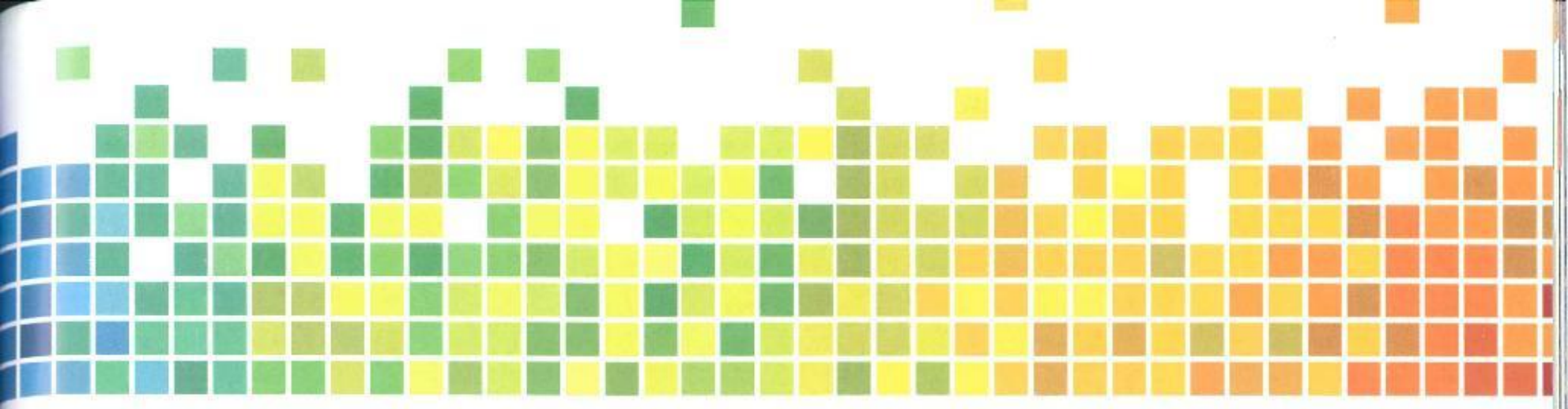
Dalış okulumuza geldiğimizde öğrendik ki dalış teknelerinin 1 haftalık programları önceden ayarlanmış. Bu yüzden ilk dalış günümüzde sığ bir mercan resifi olan Elbow Reef'e giden tekneden yer ayırmışlar. 19. yüzyılın sonundan kalan iki batık batırdıran bu dalış bölgesinin en derin yeri 17 metrede, en sığ yeri ise 5 metrede bulunmakla. Dalış öncesi hayal kırıklığı içinde olsak da, dalışa başladıktan sonra hayal kırıklığımız yerini hayranlığa bıraktı. Daha suya atlar atlamaz gördüğümüz dev vatoz adeta güzel bir dalışın habercisiydi. Yaklaşık bir saat boyunca sıcak, akıntısız bir suyun içerisinde orfoz, köpek balığı, kaplumbağa, vatoz, barakuda, iri dolfın balığı (mahimahi) sürüleri ve daha nice tropik balık ile dolu bir dalış yaptık.

İkinci dalış günümüzde bölgenin önemli batıklarından USCGC Duane'i görme imkanımız oldu. Duane, 1987 yılında batırıldığında, en eski aktif savaş gemisi unvanına sahipmiş. Bu batığın ortalama derinliği 29 metre, en derin kısmı ise 40 metrede bulunuyor. Dalışın henüz başında teknenin bağlandığı şamandırada oldukça kuvvetli bir akıntı ile karşılaştık. Akıntı yüzeyde yaklaşık 3-4 metre kadar etkisini sürdürüyordu. Akıntıda daha fazla güç harcamamak için zaman kaybetmeden batığın tepesine, 27 metreye dalıp etrafında tam bir daire çizdik. Gemi tamamen korunmuş durumdaydı. Yapay olarak batırıldığı ve doğal hayat gemiyi bir resif olarak kabul ettiği için gerçekten çok keyifli bir dalış oldu. Geminin etrafını bizimle beraber turlayan hemşire köpek balıkları ise dalışa daha da heyecanlı hale getirdi. Geminin baca kısmında yatan ve söylendiğine göre yaklaşık 10 yıldır orada yaşayan kaplumbağa ile fotoğraf çekirdik. Eğer

gerekli eğitime sahipseniz, geminin içeri de gezebilirsiniz. Bunun için el feneri götürmenizi şiddetle tavsiye ederiz.

Derin dalışın yorgunluğunu atmak için kaptanımız bizi son durağımız olan Molasses Reef'e götürdü. Molasses Reef'in derinliği 5 ila 12 metre arası değişiyor ve burada da çeşitli gemi kalıntıları görmek mümkün. Biz 8 metreye yaklaşık 1 saatlık bir dalış yaptık. Molasses Reef'te mesafe kat etmenize gerek yok; akıntısız, ılık suda gelip geçen balık sürülerini izlemeniz yeterli. Nefes almak için yükselen yavru bir deniz kaplumbağası ile yükselip Key Largo'daki dalışlarımızı tamamladık.

Key Largo'da geçirdiğimiz 2 dalış günü de gerçekten çok güzeldi. Bütün dalış severlere bu bölgede dalmalarını tavsiye ederiz. Nispeten soğuk suya ve düşük görüş riskine aldırman diyorsanız, biraz daha kuzeye çıkıp Atlantik'in Mezarlığı'nı da ziyaret edebilirsiniz.

pikselCi

web tasarım
basılı tasarım
web programlama
mobil programlama
masaüstü programlama
sosyal medya

www.pikselCi.com

SİĞ SU BAYILMASI

Günümüzde gittikçe yaygınlaşan dalış sporu, dışarıdan bakan bir göz için çok tehlikeli bir spor gibi görünebilir.

Aslında biraz ilgilenip araştırınca, kuralları doğru uygulanıp dalındığında çok tehlikeli bir spor olmadığı görülecektir. Ancak bu demek değildir ki dalış tamamen tehlikesiz bir spordur. Elbette ki bilinçsiz yapılan dalışlar son derece risklidir.

Sığ Su Bayılmasının Oluşumu

Sığ su bayılması, diğer adıyla gizli hipoksiya (oksijen eksikliği), adından da anlaşılacağı gibi temelde vücudun oksijen yetersizliğinden dolayı kendini bayılmasıdır. Sığ su bayılmasının sebebi hiperventilasyondur. Hiperventilasyon terimi sık sık ve derin nefes almak anlamına gelir. Normal şartlarda insan vücudunun nefes almasını tetikleyen erken, vücuttaki CO₂ gaz basıncının 47 mmHg veya üzeri olmasıdır. İnsan normal nefes aldığı anda CO₂ basıncını yaklaşık 40 mmHg'ye düşürür. Hiperventilasyonun sonucu bu basınç 40 mmHg'nin çok altına düşürülür. Oksijen basıncında ise çok fazla bir değişiklik gözlenmez. Yani aslında amaç su altında kalınan süreyi uzatmaktır. CO₂ basıncını çok düşürerek, bir nevi vücudu kandırarak, nefes alması gerekmesine rağmen vücudun nefes alma ihtiyacı duymamasına sebep olur.

Serbest dalış denilince insanların aklına ilk gelen hastalık "vurgun"dur. Ancak bilinenin aksine vurgun, serbest dalışta çok nadir koşullar dışında, bir tüplü dalış hastalığıdır. Genellikle haberlerde yanlış yayınlanan veya bir şekilde kulak-

tan kulağa yanlış geçen ve vurgun olarak bilinen serbest dalış hastalığının adı sığ su bayılmasıdır ve vurgundan çok farklı sebeplerden ötürü meydana gelir. Hastalık belki de serbest dalışta yaşanabilecek en tehlikeli durumlardan biridir, o yüzden bilinçli olmak gerekir.

Diğer nefes alma istemini tetikleyen unsur ise O₂ basıncının 60 mmHg'nin altına düşmesidir. Yeni nefes almış bir insanın vücudundaki O₂ basıncı yaklaşık 104 mmHg'dir. Hiperventilasyon CO₂ basıncını değiştirmesine rağmen O₂ basıncını etkilemediğinden hiperventilasyon yapılsa bile yaklaşık 104 mmHg olan O₂ basıncı sabittir.

Dalış sırasında derine inildikçe artan basınçtan ötürü oksijenin de basıncı artar ve vücut oksijen eksikliği hissetmemeye devam eder. Hiperventilasyon yapıldığı için CO₂ basıncı da düşük olduğundan vücut nefes almaya henüz ihtiyaç duymaz. Gerçek sıkıntı çıkışta, yaklaşık olarak son 5 metreye gelindiğinde başlar. Çünkü basınç oransal olarak çok azalmaya başladığından O₂ basıncı hızlı bir biçimde düşüşe geçer.

Normal şartlarda 60 mmHg O₂ basıncına sahipken nefes alma istemi gerçekleşecekken vücut kendini 3-5 metre derinlikte bir anda 60 mmHg'den daha düşük O₂ basınçlarında bulur. Tepki olarak vücut O₂ basıncı 40 mmHg'nin altına inerse kendini bayıltmak zorunda kalır. Gerçekleşmesi olası olan çok daha kötü bir durumda ise anoksiya (O₂ basıncının 20 mmHg'den daha da az kalması) sonucu beyin ölümü gerçekleşme riski vardır.

Peki, madem böyle bir durum var, o zaman ben dalmamalı mıyım? Dalış bilinçli bir şekilde yapıldığında, sığ su bayılması yaşama olasılığı çok düşüktür. Çünkü bu hastalığa sebep olan şartların ortaya çıkması için hiperventilasyon yapmak gerekir. Ancak profesyonel dalış yapılmadığı sürece hiperventilasyon kesinlikle yapılmamalıdır. Hiperventilasyon profesyonel dalıcıların yıllar süren antrenman sonucunda kullandığı bir tekniktir ve bir acemi dalıcı için son derecede risklidir. Çünkü unutulmamalıdır ki profesyonel dalıcılar, dalışlarını nefes alma istemlerine göre değil yaptıkları antrenman derecelerine göre belirli zaman aralıklarında sınırlandırır ve yüksek güvenlik önlemleri her zaman hazırdır.

Sığ Su Bayılması Vakaları

26 Nisan 2010'da Antalya, Kaş'ta dünya rekoru denemesi için yaptığı antrenmanlardan birinde rahatsızlanarak helikopter ambulansla Antalya'ya getiriliyor Yasemin Dalkılıç. İnsanlar hemen hastalığın vurgun olduğunu düşünüyorlar, ancak Yasemin Dalkılıç'ın yaşadığı hastalık sığ su bayılması. Tabii ki profesyonel bir dalıcı olan Yasemin Dalkılıç'ın doktor ekibi hazır olduğundan hemen gerekli müdahaleyi yapıyorlar Antalya'ya henüz gitmeden. Buradan da anlaşılabilir gibi profesyonellerde bile bu risk her zaman var ve son derece ciddi bir hastalık. Bunu yakın zamanda gerçekleşen başka bir haberle de anlamak mümkün.

Tarih 25 Kasım 2012. Zafer Tan adlı bir zıpkıncı Silivri Sahili'nde zıpkınla balık avlıyor. Kendisi çok tanınan ve tecrübeleriyle takip edilen bir avcı. Yıllardır bu işle ilgili ve tecrübeli olmasına rağmen maalesef sığ su bayılması geçiriyor ve yüze çıkamıyor. Yaklaşık 1-2 saat sonra, saniyelerin önemli olduğu böyle

bir durumda, çoktan boğulmuş bir şekilde bulunuyor Zafer Tan.

Diğer bir üzücü ölüm vakası ise dalış ile ilgilenen insanların yakından bildiği bir isim olan Francisco Pippin Ferreras'ın eşi Audrey Mestre. Audrey Mestre yüz-

meye 2 yaşında başlayan ve çok küçük yaşlarda scuba eğitimi almış, aynı zamanda serbest dalış da yapan bir isim. Kendisi, serbest dalışta 125 metreye dalarak bayanlar dünya rekorunu kırmış, bir sene sonra da kendi kırmış olduğu rekoru, bir kez daha kırarak 130 metreye taşımış oldukça profesyonel bir dalıcıydı. 4 Ekim 2002'de yapacağı yeni rekor denemesine hazırlanırken 166 metreye dalar ve 8 gün sonra 12 Ekim 2002'de 171 metreye dalar. Aşağıya indiğinde kendisini yukarı çıkaracak olan asansör bozuluyor bu yüzden normalde üç buçuk dakika sürmesi beklenen dalış aşağıdaki güvenlik dalgıçları yardımıyla yukarı çıkarılmasıyla yaklaşık 8 dakika sürüyor. Hızlı bir biçimde yukarı çıkarılan ve hastaneye götürülen Audrey Mestre maalesef rekor denemesi için daldığı 171 metre dalışını tamamlayamıyor ve kurtarılamıyor.

2006-2007 yılında yapılan araştırmalara göre bu tür serbest dalış aktivitelerinden %11'inde güvenlik önleminin alınmış bulunması gerekiyor. Sığ su ba-

yılmasına yakalanan 6 kişiden 1'inin de hastalığı ölümle sonuçlanıyor. Genellikle serbest dalışta karşılan en büyük sorun boğulma olarak görünse de aslında boğulmanın temel nedeni birçok vakada sığ su bayılması.

İstatistiklerden de anlaşılacağı üzere sığ su bayılması serbest dalışta çok fazla dikkat edilmesi gereken bir hastalıktır ve ölümcül olma riski çok yüksektir. Hatta yeterli önlem alınsa bile riskli olan bu hastalıkta, önlem alınmadığı takdirde kurtulma olasılığı çok düşüktür. Peki, dalışta birisinin sığ su bayılması yaşadığını fark edersek biz ne yapmalıyız?

Öncelikle dalışla ilgili bilmemiz gereken en önemli nokta şudur ki, dalış tek kişilik bir spor değildir. Serbest dalış denilince akla en az 2 kişi gelmelidir. Bunun amacı oldukça açıktır. Su altı her ne kadar bilinçli olunursa olunsun her zaman

tehlike içerir. Bu yüzden güvenlik olarak bir kişi dalarken diğeri onu sürekli izlemelidir. Ayrıca bu iki dalıcı yaklaşık olarak denk dalıcılar olmalıdır. Bunun sebebi ise birisi belli bir derinlikte problem yaşarsa diğeri onu fark edip en azından o derinliğe kadar dalıp ona yardım edebilmesidir.

Eğer bir kişi su altında sığ su bayılması geçirmişse o kişiye yapılabilecek en iyi ve tek yardım onu su yüzeyine olabildiğince hızlı bir biçimde çıkarmaktır. Bu yüzden her serbest dalış dalıcısının dalıştan önce dikkat etmesi gereken en önemli şeylerden birisi taktığı ağırlıklardır. Sığ su bayılması genellikle yüzeye doğru kendini gösterdiği için bayılmalar 5-6 metrelerde gerçekleşecektir. Yani kişi sığ su bayılması geçirse bile ağırlığı çok fazla değilse kendiliğinden yüzeye çıkacaktır.

Bazı durumlarda dalıcılar aşağıya daha kolay inmek ve derinliği hızlı bulmak için fazla ağırlık alırlar. Fakat bunun riski çok açık bir şekilde ortadadır. Herhangi bir durumda sığ su bayılması ge-

çirilirse, 5-6 metrede bile hafif pozitif olmayan bir dalıcı, yüzeye vuramayacak veya diğer dalıcılar tarafından en hızlı şekilde yüzeye çıkarılamayacaktır. Sığ su bayılması kendi başına can almasa bile, bilinçsizce yapılan bu ve bunun gibi hareketler, dalıcının canına mal olabilir.

Sonuç olarak sığ su bayılması serbest dalış sporunun en çok can alan ve en sık rastlanan, en tehlikeli hastalıktır. Çözümü ise çok basittir. Hiperventilasyon yapmamak! Dalıcı tecrübe kazandıkça kendini öğrenmeli, tanımalı ve vücudunu bilmelidir. Amacımız her zaman kendimize zarar vermeden, yaptığımız dalışlardan maksimum keyif almaktır. Bu yüzden sığ su bayılması hiçbir dalıcının bilgi sahibi olmadan geçmemesi gereken bir konu.

Kaynakça
Büsas Serbest Dalış Rehberi

Marmara'nın Siyah İncisi:

Siyah mercanlar

Cevresindeki şehirlerin atıkları nedeniyle hızla kirlenen ve canlı çeşitliliğindeki ciddi azalma nedeniyle yok oldu gözüyle bakılır. Marmara Denizi şaşırtmaya devam ediyor. Marmara'nın doğusundaki İzmit Körfezi'nde pek çok canlı görüntülenirken Yassıada kıyılarında

dünyanın en değerli mercanlarının yetiştği belirlendi. Tüm Akdeniz'de çok az görüldüğü için koruma altına alınan siyah mercanların en güzel örnekleri Marmara'nın derinliklerinde varlığını sürdürüyor. Çevre Bakanlığı verilerine göre siyah mercanlar Türkiye'de 1990'dan beri çok az görülüyordu.

Tek iç denizimiz olan Marmara'nın, son yıllarda endüstriyel ve evsel atıklar nedeniyle hızla kirlendiği için barındırdığı canlı çeşitliliği büyük oranda azaldı. Kirlilik, Marmara Denizi'nin en büyük sorunu olurken İstanbul ve Kocaeli gibi iki büyük kentin atıkları canlıların yaşam alanlarını yok ediyor. Yoğun insan

nüfusu ve sanayi tesisleri deniz kirliliğinin ana nedenleri olurken, arsenik miktarındaki artış ve dibi işgal eden deniz kestanesi, Marmara için umutların azalmasına neden olmuştur. Fakat Marmara Denizi'nin doğu tarafındaki İzmit Körfezi'nde görüntülenen canlıların çeşitliliğinin ardından bilim adamlarını şaşırtarak sevindiren bir gelişme daha yaşandı ve Akdeniz'e kıyısı olan pek çok ülkede görülemeyen siyah mercanların böylece hala var olduğu ve tüm olumsuzluklara rağmen yaşam savaşı verdiği kanıtlandı.

İstanbul Üniversitesi Su Ürünleri Fakültesi'nden Prof. Dr. Bayram Öztürk ve sualtı fotoğrafçısı Ateş Evirgen, siyah mercanları görüntülemek için yaz boyunca çalışmalar yaptı. Yassıada kıyılarında dalış yapan bilim insanları 45-50 metrelerde siyah mercanların en güzel örneklerine rastladı. Prof. Dr. Bayram Öztürk, "Siyah mercan yani Savalia Savaglia (Gerardia Savaglia) Akdeniz'de koruma altında olan, son derece değerli ve endemik bir türdür. Yani sadece Akdeniz'de yetişir. Türkiye'de de 1991'den beri koruma altında. Siyah mercanların Akdeniz'de son yayılım alanının Marmara olduğunu biliyoruz. Balıkçı ağları, oltalar ve tekne çapaları dallarında kırılmalar yaparak mercanlar için büyük tehdit oluşturuyor. Marmara Adası, Avşa ve Ekinlik adaları siyah mercanın en yoğun bulunduğu kıyılar." dedi.

Prof. Dr. Öztürk, "Siyah mercanlar denizlerde biyoçeşitliliğin korunması açısından son derece önemlidir. Adeta denizlerin ormanlarını oluşturan ağaçlardır ve onlarca deniz can-

Gerardia savaglia aksiyel iskelet detayı

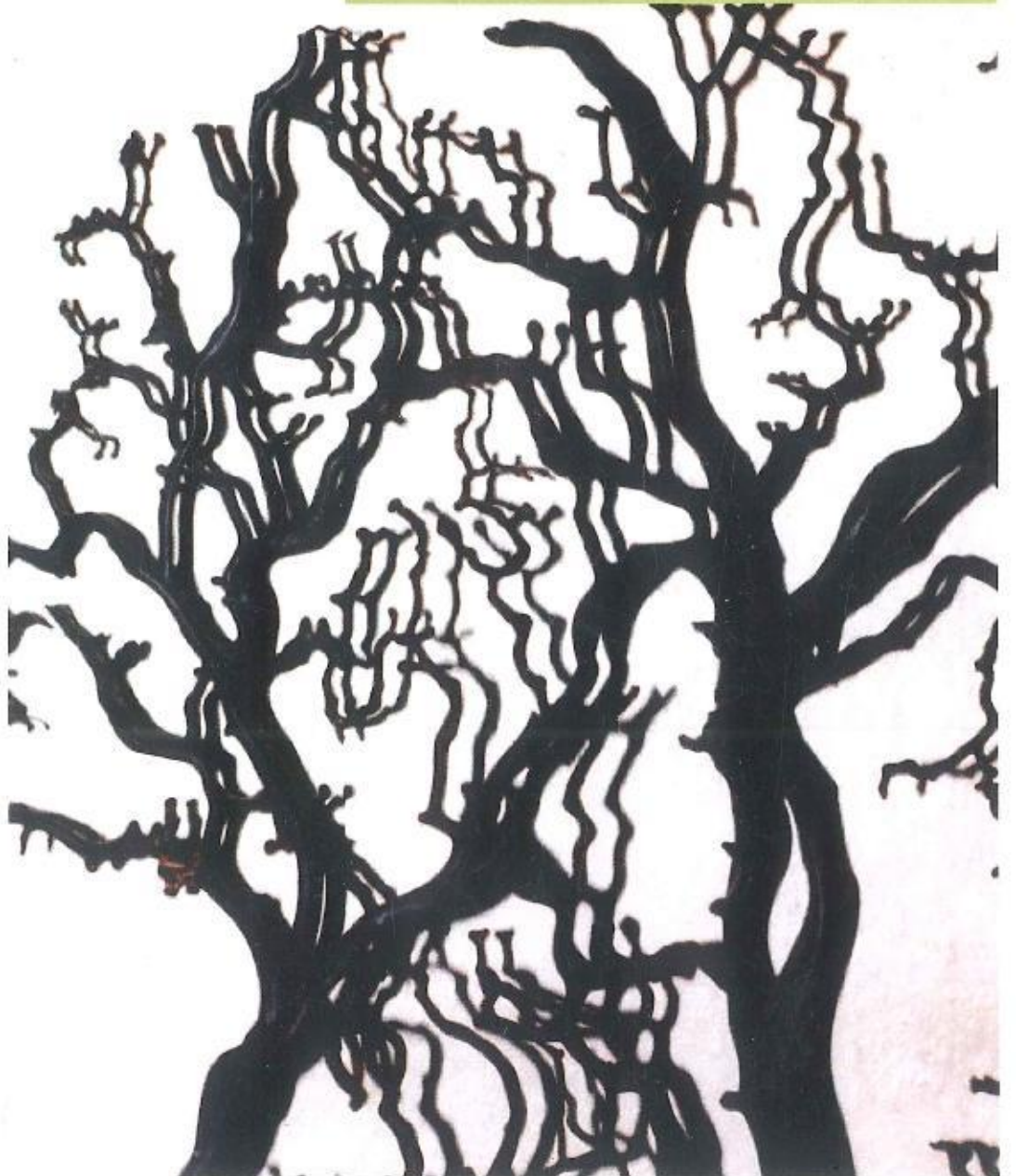
Gerardia savaglia ana ve ara dal bağlantıları

lısı için yaşam alanı görevindedir. Birçok kabuklu canlı türü bu mercanların dallarına tutunarak yaşar, bazı köpekbalıklarının yumurtalarının gelişimleri bu dallar üzerinde olur. Akdeniz'deki birçok sözleşmede nesli azaldığı ve ana ekolojik birimleri oluşturduğu için koruma altına alınmıştır. Bu Marmara'nın hala var olduğuna ve içinde yüzlerce türün barındığına işaret ediyor. Biz de ilgili bakanlıklara korunmaları için çalışmalar yapılması yönünde uyarılarda bulunduk." dedi.

Siyah mercanları derinlerde görüntüleyen Ateş Evirgen, Marmara için hala umudun var olduğunu kanıtlamanın kendisini mutlu ettiğini belirtti ve Marmara'nın var olma savaşını çektiği fotoğraflarla anlattı.

Siyah Mercanlarla İlgili

Mercanlar koloni halinde ve kendilerini bir yere sabitleyerek yaşayan organizmalardır. Doğanın dengesini korumak için çok önemli görevler üstlenen mercanlar, fotosentez ile sudaki oksijen miktarının da artmasını sağlar. Hint Okyanusu ve Kızıldeniz kökenli olan siyah mercanlar, yakın zamana kadar kıyılarımızda bol miktarda bulunuyor-

du. Fakat Marmara'da kirliliğin hızla artması ve siyah mercanların hediye-like eşya yapımında kullanılması bu canlıların sonunu getirdi. Özellikle yurt dışına yüksek fiyatlarla satıldığı için talan edilen siyah mercanlar, 100 yılda sadece 50 santimetre boyuna ulaşabiliyor.

Dar sıcaklık ve tuzluluk farklarına tolerans gösterebilen bu form için, Marmara Denizi'nde Akdeniz kökenli suların bulunduğu, termoklin-haloklin altı tabaka uygun bir yaşam ortamı sağlamıştır. Söz konusu tabakadaki yüksek tuzluluk ve çok az değişim gösteren 14°C dolayındaki sıcaklık siyah mercanın maksimum seviyede çoğalıp gelişebilmesi için en iyi şartları oluşturmaktadır.

Söz konusu şartların bütün gelişim süresince sabit kalması, siyah mercanların yaşamı için zorunlu ön koşuldur. Boğaziçi'ne yaklaştıkça, Karadeniz'in etkisi ile bu koşullar zaman zaman de-ği-

şebilmekte ve mercanların gelişmesi için olumsuz şartlar meydana gelmektedir. Bu nedenle G. Savaglia'ya Boğaziçi yöresinde ve Karadeniz'de rastlanmamaktadır. Su sıcaklığının canlıların tolerans sınırının altına düşmesi veya yükselmesi canlıların somatik metabolizmasını ve üremesini engellemektedir.

Siyah mercanlar, CNIDARIA grubunun ANTHOZOA sınıfına dahil formlardır. Knidlilerin (yakıcı hücreleri bulunanlar) bu grubu irili ufaklı, çoğunluğu koloni içerisinde sabit, karmaşık poliplerdir. Tümü bir besin alma kanalına ve duvarları segmentli mide boşluğuna sahiptirler.

Mercanlar, polipler düzeyinde çoğunlukla dişi veya erkek gruplar oluştururlar. Kimi zaman ise bir koloninin tüm bireyleri tek cinsiyette olabilir. Bu durumda koloniler arası döllenme söz konusudur. Bazı türlerde dış döllenme

varsa da, döllenme genellikle polip içinde, iç döllenme şeklinde olur. Yumurtalar gelişimlerini mide ve ilkel yemek borusu segmentleri arasında geçirirler. Bu durumda ince, uzun, kurtçuk şeklinli larvalar tentaküllü hale gelince polipi terk eder ve belirli bir süre serbest gezdikten sonra sert bir zemine tutunarak metamorfoz sonucu yeni bir koloni oluştururlar. Koloni içi gelişme, değişik yönlerde tomurcuklanmayla ve polip tabanından enine veya boyuna bölünme ile oluşur. Çok yüksek vejetatif çoğalma yeteneğine ve rejenerasyona sahiptirler.

Mercanların medus (yüzücü) formları yoktur. Siyah mercan kolonileri yaprak veya yelpaze şeklinde sadece tek bir düzlem üzerinde ve az çok karışık şekilde dallanmıştır ve bu dallar ağ şeklinde bir yapı meydana getirecek şekilde yer yer birleşmişlerdir. Eksen iskeleti silindirik ve orta kısmında, belli belirsiz, öz şeklinde ince bir kısım bulunur. Bu kısım daha açık renkte ve dış çepere nazaran daha az serttir. Söz konusu yapıyı saran ve tamamen keratin olan dış kısım siyah veya çok koyu kahverengi, hatta yer yer zeytin yeşili renktedir. Koloni iskeleti oldukça sert ve çok az esnektir.

Kaynakça
Milliyet Gazetesi

"Denizde aileleriyle özgürler"

Eyüp'te-
ki yunus
parkının kapatıl-
ması için İstanbul Büyük-

şehir Belediyesi'ne kendi el yazılarıyla dilekçe yazan öğrenciler, mektuplarını yunus çizimleriyle renklendirdi. Dilekçelere ek olarak, okul çapında imza toplayan öğrenciler, imzalarını, Yunuslara Özgürlük Platformu'nun The Cove belgeselinin yaratıcısı Richard O'Barry ile ortaklaşa hazırladığı, çeşitli sanatçıların da destek verdiği imza kampanyasıyla birleştirecek ve Başbakanlık başta olmak üzere ilgili bakanlık birimlerine gönderecek.

Her yıl 4 Ekim Hayvanları Koruma Haftası'nda yaptıkları "Dostlarımız" adlı projeye ön plana çıkan Terakki Vakfı Okulları, bu kez de yunus gösteri ve terapi merkezlerinde ticari amaçlarla esaret altında tutulan deniz memelileri için kapsamlı bir çalışma başlattı. Öğretmenlerinin ve okul müdürünün desteğini arkalarına alan dördüncü sınıf öğrencileri, 3 Aralık'tan bu yana okul çapında bir kampanya yürütüyor.

İmza ve dilekçe kampanyası başlatmaya karar veren öğrencilerden biri olan 4G sınıfı öğrencisi Nil Üzer, "Ben yunus parklarının kapatılmasını istiyorum. Çünkü yunuslar orada ailelerinden koparılıp tutsak ediliyor. Yunuslar çene yapılarından dolayı mutlu görünüyor olabilirler ama aslında onlar orada mutlu değil. Ben yunusların bu acıyla yaşamasını istemiyorum. Doğada, aileleri ve çocuklarının yanında özgür yaşamasını istiyorum." dedi. 4B sınıfı öğrencilerinden Ali Kanık ise, "Bence yunus parklarının kapatılması çok büyük önem taşıyor. Çünkü yunuslar orada kendi yaşam ortamlarından ayrı kalıyor, ailelerinden koparılıyorlar. Doğanın dengesi de bozuluyor. Yunuslar avcılıkta beslenen memeli hayvanlar ama yunus parklarında onlara ölü balık veriliyor. Bu yüzden

yunusların yaptığı sanki zorunlu bir meslek gibi görülüyor. Ben yunus parklarının kapatılmasını destekliyorum. Lütfen yunus parklarına gitmeyin. Yunus parklarının kapatılması için bize destek verin" dedi.

"Diğer okullara örnek olsun"

Okul yönetimi olarak öğrencilerinin "yunuslara özgürlük" kampanyasını sonuna kadar desteklediklerini belirten Terakki Vakfı Özel Şişli Terakki İlkokul Müdürü Zehra

Kasap Erkan, "Okulumuzun temel ilkelerinden biri, kendine güvenen, doğaya ve çevresine duyarlı, tüm kültürlerle ve farklılıklara saygılı bireyler yetiştirmektir. Gelecek nesillerin daha sağlıklı yetişmesini, etik değerlere bağlı olmasını istiyorsak, onlara yanlış olanı değil, doğru olanı sunmalıyız. Ancak doğada zaman geçirerek doğayla özdeşleşebileceklerini ve bir bütün olarak onu koruyabileceklerini göstermeliyiz. Bu temel hedef doğrultusunda çocuklarımızın kendi inisiyatifleriyle başlattıkları bu kampanyanın, öğrencilerini toplu halde yunus gösterilerine götüren öğretmenlere ve okul yönetimlerine örnek olmasını umuyoruz." dedi.

Yunuslara Özgürlük!

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne,

Lütfen bu yunus gösteri yerlerini kapatın. Çünkü orada olan yunuslar, balinalar ve foklar acı çekiyor. Onların yemek bulmaları için hareketler yapmaları gerekiyor. Aksi takdirde onlar özgür hayvanlar. Lütfen onların acı çekmesine izin vermeyin ve yunus gösteri yerlerini kapatın! ??

Yunusların intar etmesi

Maide Gebi izin vermez!!!

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne

7/11/2012

Yunuslara özgürlük. Yunuslara çok eziyet ediliyor. Lütfen yunus parkı açmayın. Orada yunuslar da bekliyor. Yunuslar havuzlardayken mutlu görünürler, ama yunusların yerine düşününce ne hissettiklerini anlarız. Yunusları küçük havuzlara kapatıyorlar. Yunuslar, havuzlarda uzun süre yaşayamıyor. Yunus parklarında çalışanlar para kazandıkça yeni yunus almaya devam ederler. Yunuslar bir de ölü balık yemek zorunda kalıyor. Lütfen buna izin vermez.

Aybars Gürbüz

L'AQUARIUM de BARCELONA

Barcelona, Gaudi'nin tarihi yapıtları, eşsiz plajı ve şehrin tarif edilemeyen enerjisi nedeniyle görülmesi gereken yerlerden. Barcelona'ya seyahat edecek olursanız gitmeniz gereken çok yer var. Bunların başında La Sagrada Familia, Park Guell, Casa Batlló, Casa Guell, La Pedrera ve Camp Nou stadı yer alıyor. Tabii La Rambla caddesinde gezmeyi ve Barceloneta Plajı'nda güneşin ve denizin keyfini çıkarmayı unutmuyoruz. Ama eğer sualtı dünyası ile ilgiliyseniz L'Aquárium de Barcelona bu saydıklarımınla beraber kesinlikle görmeniz gereken yerlerden.

Akvaryum Port Vell'de yer alıyor. Barceloneta (L4) ya da Drassanes (L3) metro istasyonlarından birinde inip gidebilirsiniz. Olimpiyat köyü ve plaja çok yakın. Akvaryuma gittiğiniz vakit oraları da gezmeyi unutmayın sakın.

Gelelim akvaryuma. Barcelona Akvaryumu, Akdeniz'in en önemli sualtı eğlence ve eğitim merkezi. 35 tanktan oluşan, 11.000 canlı ve 450 farklı tür barındıran bir akvaryum. 80 metre uzunluğundaki sualtı tüneli ve 6 milyon litre su hacmiyle muazzam bir okyanus parçasını bize sunuyor L'Aquárium de Barcelona. Akvaryuma girdiğinizde nereye bakacağınızı

şaşıyorsunuz ilk başta. Her köşede duran muhteşem canlıların varlığı başınızı döndürüyor.

Akvaryum 8 Eylül 1995'te açılmış. Sanat ve teknolojinin kullanımı ile farklı atmosferler cam fanusların içine konmuş. 21 adet sıralı tank ile Akdeniz'in farklı deniz topluluklarına tanıklık ediyoruz bu akvaryumda. Akvaryumda 3 çeşit ana su tankı bulunuyor. Bunlar Akdeniz, Tropikal ve "Planeta Aqua". Akdeniz tanklarında ahtapot, denizati, akrep balığı gibi canlılar red coral topluluğu ve neptune ot topluluğunun arka planında yüzüyorlar. Tropikal tanklarda ise kızıl denize ve karayip sularına bakıyoruz. Tropikal köpek balıklarının yanında zehirli ve agresif balıkları görmek de mümkün bu bölümde. Son olarak "Planeta Aqua", yani su dünyası adı verilen tankta, Antarktika ve güneş yüzü görmeyen karanlık deniz canlılarını görüyoruz. Penguen bu tankın en sevimli yaratıklarından olarak göze çarpıyor.

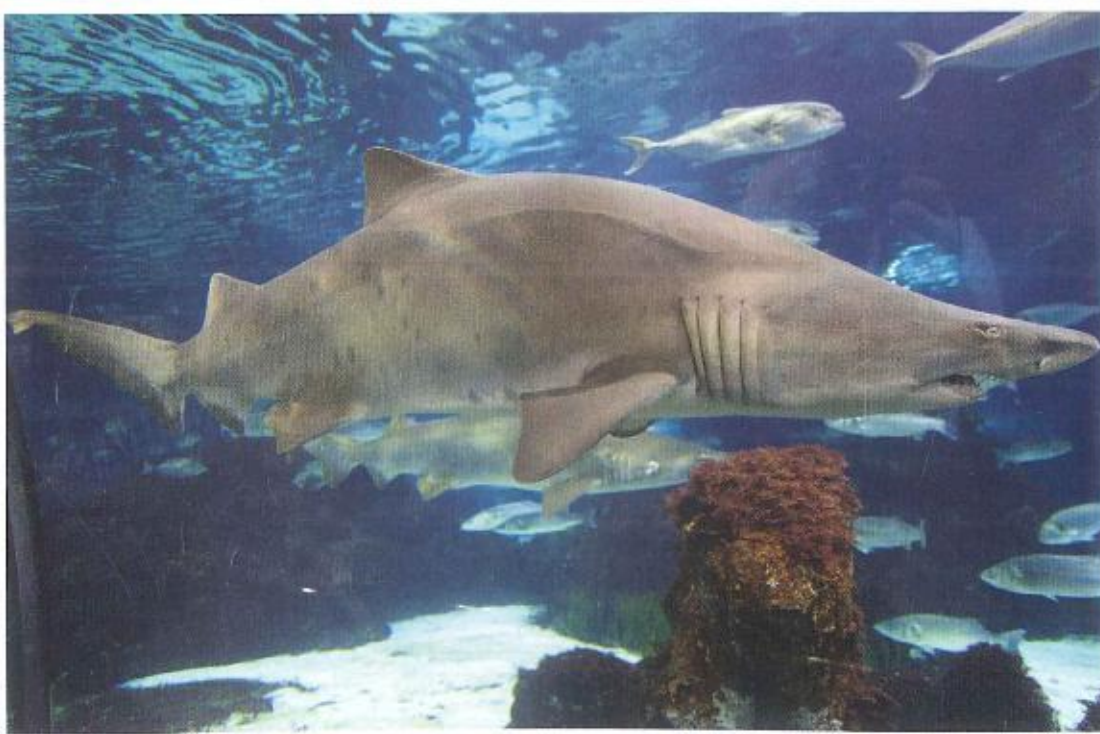
Akvaryumun en hoş özelliklerinden biri ise, size okyanusun zemininde küçük bir

yürüyüş turuna çıkmışsınız hissini veren raylı sistemi. Yürüyen bantlara adınızı attığınız an, su ile aranıza giren cam her tarafınızı kaplıyor. Sağınızdan, solunuzdan ve üstünüzden bütün bir okyanus geçiyor neredeyse. Muazzam canlılar bir anda gözünüzün önünde beliriyor ve siz daha şaşkınlığınızı atamadan bir diğer canlının güzelliğine şahit olmak durumunda kalıyorsunuz.

Akvaryum sayesinde köpek balıklarının arasına dalmantz olası. Eğer dilerseniz belli bir ücret karşılığı köpek balıkları ile yüz yüze gelmeniz mümkün. Tabii ki bu dalış eğitilmiş dalgıçların rehberliğinde yapılıyor.

Günün sonunda akvaryumdan bir hatıra isterseniz hediyelik eşyalar satan bir mağazası da mevcut.

Eğer yolunuz bu tarihi şehre düşerse, bu küçük okyanus parçasını da ziyaret etmeyi sakın unutmayın. Günün sonunda da tapaslarından tadına bakmadan ve sangria içmeden otelinize dönmeyin. Barcelona yaşadığınız her anı unutmaz kılacak bir şehir.

Dalışına Güvenenler ve Sualtında Yenilik Arayanlar İçin Yeni Bir Doğa Sporunu:

SCUBATLON

'Bugünlerde, daha fazla insanı dalışa çekerek onların etkileyici bir dünyayı keşfetmelerine yardımcı oluyoruz. Ancak öte yandan, bu şekilde bu güzel dünyayı büyük bir tehlike içine atıyoruz. SCUBATLON'un amacı; insanlar ve sualtı dünyası arasındaki ilişkide harmoni oluşturarak bu durumu iyileştirmektir.'

Aslında scubatlon, scuba dalışının farklı tekniklerle yorumlandığı bir dal olarak da düşünülebilir. Ancak bu sporun scuba dalışından en büyük farkı, sualtı dünyası ve insanlar arasında uyum oluşturmaya yönelik bir felsefe üzerinde şekillenmiş olmasıdır.

Scubatlon ilk olarak Rusya'da ortaya çıktığında, acemi veya bilinçsiz dalgıçların sualtı dünyasına verdiği zararları en aza indirmek düşüncesi doğrultusunda, ekolojik bir duyarlılıkla geliştirilmişti. Şimdilerdeyse, denize kıyısı olan pek çok ülkede düzenlenen yarışmalarıyla hem yeni bir doğa sporu olmakta, hem de geniş bir kitlenin ilgisini ve beğenisini kazanarak bu duyarlılığı yaymaktadır.

sında çevrelerine ve kendilerine zarar vermeden vücutlarına ve ekipmanlarına hakim olabilmeyi öğrenmeleri amaçlanmaktadır. Bu ders boyunca sualtındaki aşamalı engeller aracılığıyla değişik palet vurma tekniklerinin sporcuya kazandırılmasına ve girilebilecek olası bir pozisyonda mükemmelle yakın vücut ve nefes kontrolü sağlanmasına yönelik çalışmalar yapılır.

Eğitimin bundan sonraki aşamasında, dalgıçların sualtı dünyasını yakından tanıyarak dışarıdan bir gözlemci olmayı bırakmaları ve suda yaşamın kurallarını özümseyerek kendilerini sualtındaki hayatın aktif bir parçası olarak görmeleri beklenmektedir. Bu aşamada önce Scuba Naturalist denen bir eğitim ile sual-

yarışı, sporcuların, deniz dibine belirli açılarla yerleştirilmiş ışıklı halkalardan oluşan bir parkuru, halkalara değmeden ve halkaların içlerinden geçerek tamamlamaları üzerine kurulmuş, disiplin ve konsantrasyon gerektiren bir yarış türüdür. Yarış sonunda parkuru halkalara en az temas ederek tamamlayan sporcu yarışın galibi olur. Scuba ekipmanları ile gerçekleştirilen yarışlarda, sporcuların yüzerlik becerisi ve denge hakimiyeti sınanmaktadır.

Ülkemizde bu sene ilk kez düzenlenen scubatlon yarışması 11. Kemer Sualtı Festivali kapsamında Nijerya, Filistin, KKTC, Fransa, Almanya, İtalya gibi çeşitli ülkelere 22 sporcunun katılımıyla gerçekleşti. Ülkemizi temsil eden

Bu genç sporun iddiası sualtı dünyasını seven ve dalarken sorumluluklarının farkında davranan duyarlı dalgıçları eğitimler ve yarışmalar aracılığıyla buluşturmak ve bu dalgıçların sayısının artmasını sağlamaktır.

Scubatlon eğitimi dalış becerisi geliştirme, sualtı dünyası inceleme programı ve yarışlara hazırlık olmak üzere üç aşamadan oluşuyor.

Eğitimin dalış becerilerinin geliştirilmesi aşamasında sporcuların yüzerlik becerilerinde ustalaşmaları, dalış sıra-

tındaki ekosistemin yapısı ve gelişimi teorik olarak incelenmekte, daha sonra ise öğrenilenler Scuba Ranger denilen bir eğitim ile açık denizde pratiğe dökülmektedir. Bu eğitimlerin temel amacı, dalgıçların etraflarındaki dünya ile anlamlı bir iletişim kurmalarının önünün açılmasıdır.

Bu iki aşamayı bitiren dalgıçlar, scubatlon sertifikası almaya hak kazanırlar. Ancak isteyenler yarışmalara katılmak ve değişik zorluk seviyelerinde ustalıklarını ispatlamak için eğitime yarış hazırlıkları ile devam edebilirler. Scubatlon

Ceyda Öztosun'un üçüncü olduğu yarışlarda, birinciliği halkalara en az temas eden Alman sporcu Walter Conter, ikinciliği ise İranlı sporcu Yousef Samandar elde etti.

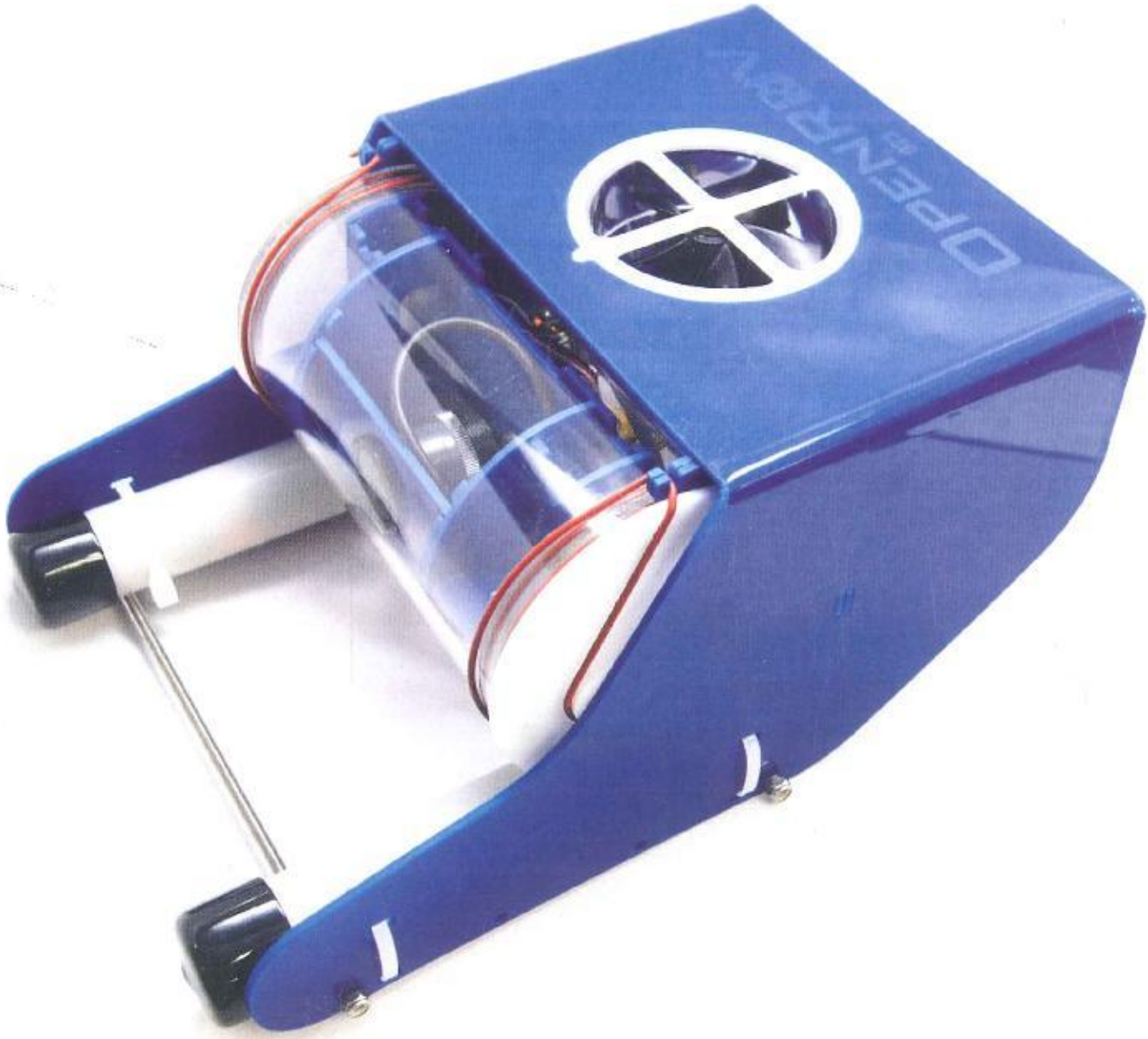
İlgilenenler için:

SCUBATLON metodu ve yarışlarıyla ilgili görsel veri www.underwaterjv.tv adresinde bulunabilir.

Kaynakça

denizmagazin.com
scubatlon.com

Kendi ROV'unu Kendin Yap:

OpenROV

Başlangıçta insan sualtına neden ilgi duyar? Kimi denizin barındırdığı envai çeşit ve boyuttaki canlıya duyduğu merakla dalar; kimisiyse yeryüzünün bir başka tezahürünü su üstünde mümkün olmayan bir hafiflik hissiyle görmek, görüp hissettikleriyle huzur bulmak ve arınmak için. Zamanla bu ilgi yeterince beslenirse insan pekala bir deniz biyoloğu olmak yolunda ilerleyebilir ya da bir sualtı fotoğrafçısı olmaya karar verip, bir okyanus kaşifine dönüşebilir sonunda. Başka amaçlar peşinde koştuğum için başlangıçtaki sualtı merakımı ve ondan türeyen ilk girişimleri (derinin eski okuyucuları sualtı fotoğraflarından balıkları otomatik olarak tanıyan mini yazılım projemi hatırlar diye umuyorum) fantastik sualtı projelerine dönüştüremedim ama bunu beceren kişilere hayranlığımı her daim korumuşumdur. Santa Clara Üniversitesi doktora öğrencisi ve aynı zamanda

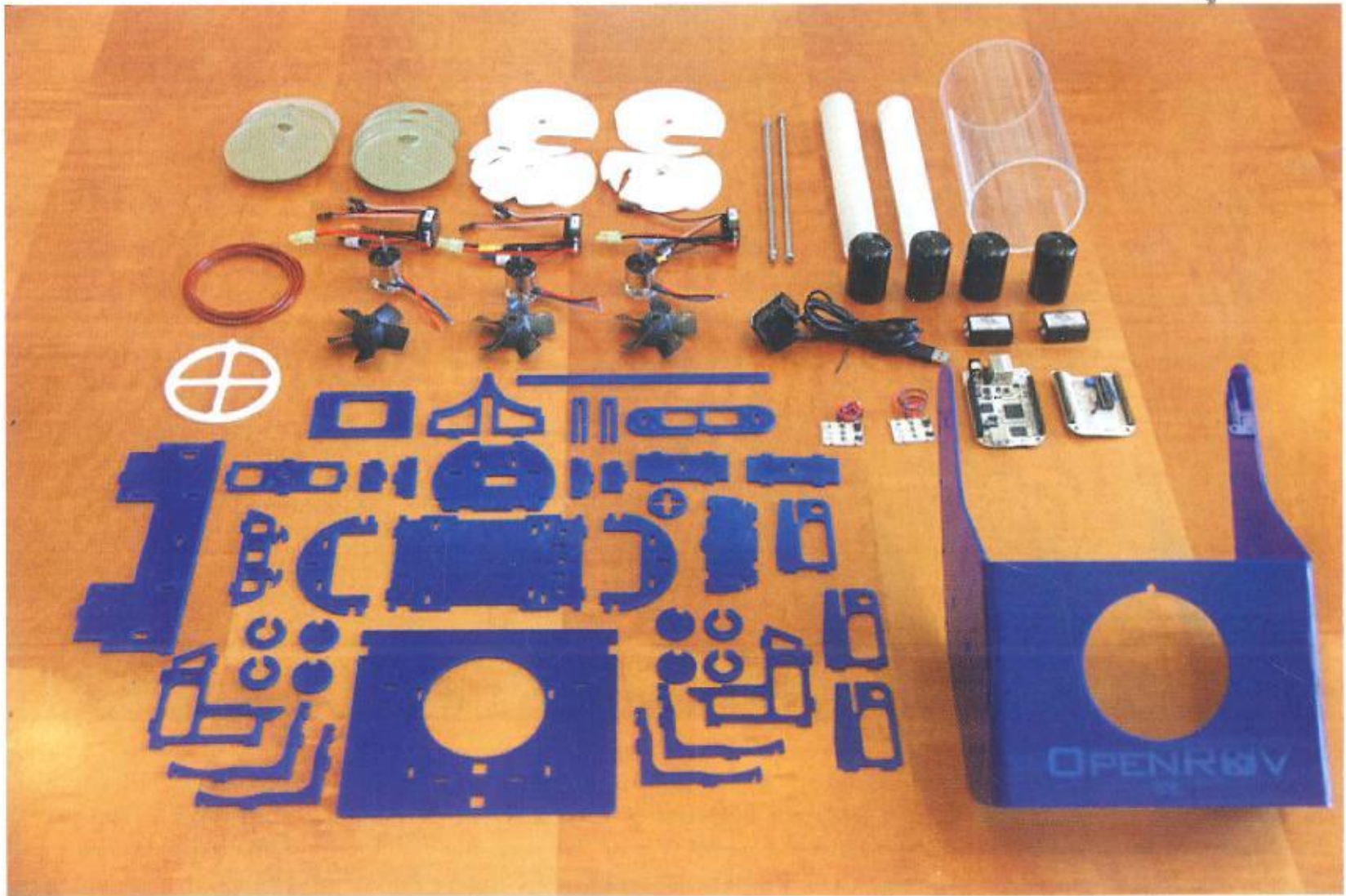
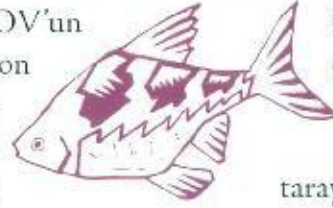
NASA mühendisi Eric Stackpole işte bu tip insanlardan birisi bana kalırsa. Önderliğini yaptığı OpenROV projesi, sualtı araştırmalarında çığır açacak gibi görünüyor. OpenROV, uzaktan kumanda edilen bir sualtı aracı, bir robot. Mini bir denizaltı da diyebilirsiniz.

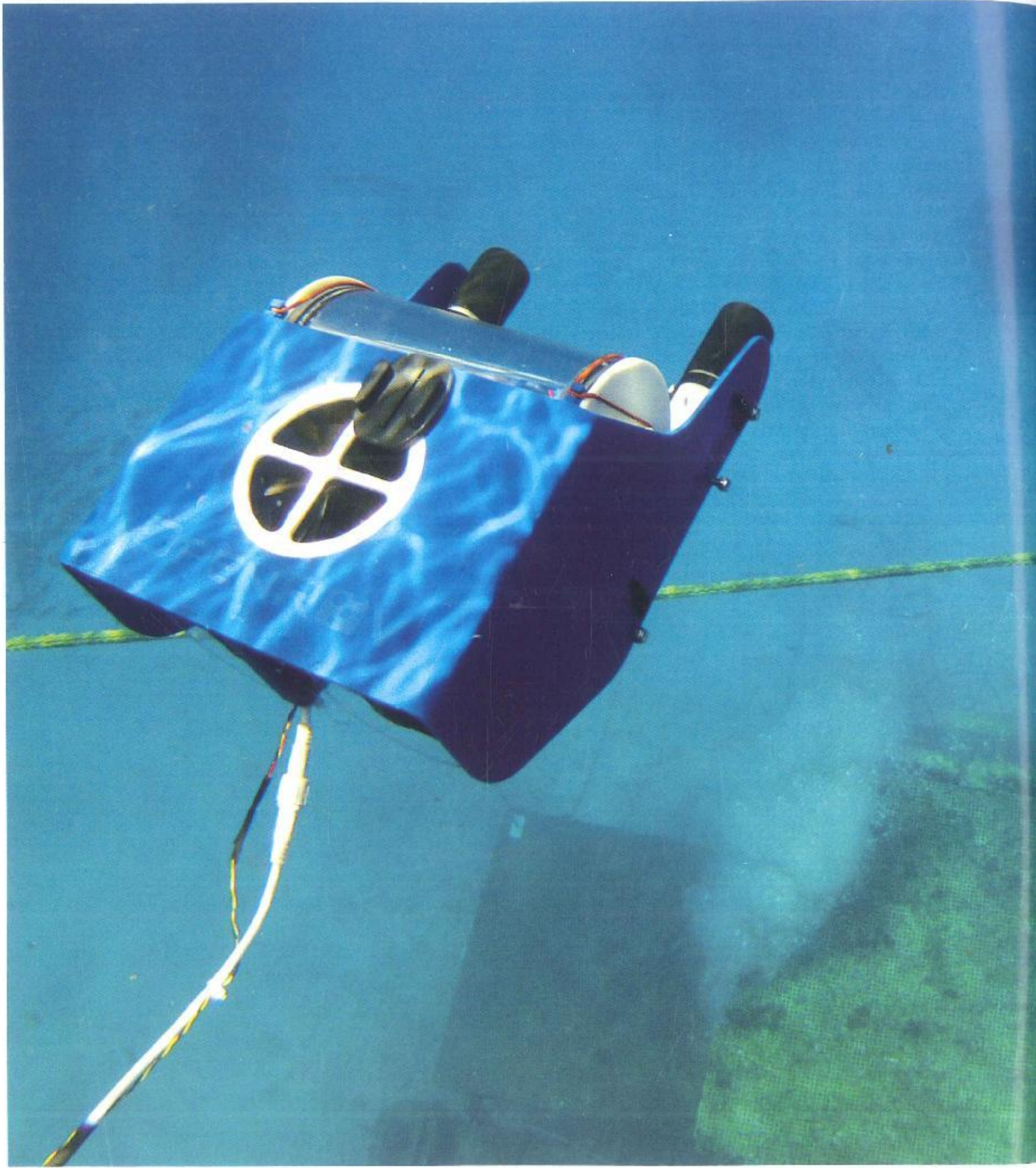
ROV (remotely operated vehicle, ing.) dediğimiz aygıt oldukça bilinen teknolojik sualtı araçlarından biri olmakla birlikte, OpenROV'un işlevsel benzerlerinden son derece temel bir farkı var. OpenROV'u -analojiyi biraz abartırsak- demonte mobilya alıp evde kurarcasına kendiniz imal edebiliyorsunuz ve bunu yaparken 1000 dolardan fazla para harcamıyorsunuz. Nasıl mı? Okumaya devam edin.

OpenROV'un çıkış amacını, sualtı keşiflerini ve eğitimini maddi açıdan karşılanabilir kılmak olarak tanımlıyor Eric Stackpole. Yine onun sözleriyle ifade etmek gerekirse "Araştırma yapmak için

illa da bir fon olması gerekmiyor, ancak olmazsa olmaz bir şey var ki o da merak, bu kadar basit". OpenROV da işte bu fıkirden hareketle hayata geçirilmiş düşük maliyetli, 30 santimetre uzunluğunda ve 100 metreye kadar inebilen bir sualtı robotu. Robot, halat kalınlığında su geçirmez bir esnek kablo kanalıyla teknedeki bilgisayara bağlanıyor. OpenROV'un üzerine takılı HD kameranın çektiği görüntüler bu kanal üzerinden gerçek zamanlı olarak bilgisayara yollanıyor ve bu sayede robot, bilgisayara kurulu web tarayıcı kadar sıradan bir yazılımla uzaktan kumanda edilebiliyor. Bütün ROV'larda olduğu gibi OpenROV'un da temel işleyiş prensibi bu.

OpenROV'un benzerlerinden ilk farkı son derece ucuz olması. En pahalı donanımı, 89 dolarlık, kredi kartı büyüklüğündeki BeagleBone Linux. BeagleBone'nin kendisi küçük olmakla

birlikte robotik uygulamalarda ve hatta sayısal görüntü işlemede kullanılabilecek kadar güçlü bir işlemci ve belleğe sahip, "geek" aleminin yıldızı olarak nitelenebilecek bir bilgisayar. Linux, Mac ya da Windows işletim sistemli bilgisayarlara bağlanıp bir web tarayıcı üzerinden kontrol edilebilmesinin yanı

sıra, monitöre bağlanarak tek başına bir mini bilgisayar gibi de kullanılabilir. OpenROV'ansa bir anlamda beyni BeagleBone. Canlı sualtı video görüntülerini kameradan çekip bilgisayara yönlendiren de BeagleBone, bilgisayardan gelen kumanda bilgilerini OpenROV'un robotik aksamına ileten

de. OpenROV'un her biri ayrı bir DC motordan tahrik alan üç adet pervanesi var. Bu yalın elektromekanik yapı, üç adet hız kontrol kartı, robotik operasyon için elzem olan bir adet tilt servo ve de BeagleBone bilgisayarın motorlar ve servoyla (ve sıcaklık, basınç vb. sensörleriyle) bağlantısını sağlayan bir eklenti

kartıyla (OpenROV Cape) tamamlanıyor. Bunlar dışında OpenROV'un üzerinde robotun gözü vazifesi gören bir adet HD USB web kamera, sualtındaki karanlığı ve renk kaybını gidermek için iki dizi LED ışık ve veri iletimi sağlamak için iki adet Ethernet kartı bulunuyor. Bütün bu elektromekanik donanımı taşıyacak ve koruyacak malzemelerle birlikte OpenROV demonte bir kit halinde OpenROV sitesinde 830 dolara satış sunulmuş durumda. Dediğimiz gibi montaj için gerekli malzemeler ve alet edevatı da fazla fazla sayarsak, kendi OpenROV'unuzu üretmek en fazla 1000 dolara mal oluyor. Bir miktar mühendislik aklı ve el becerisi de lazım tabii, onları da atlamayalım.

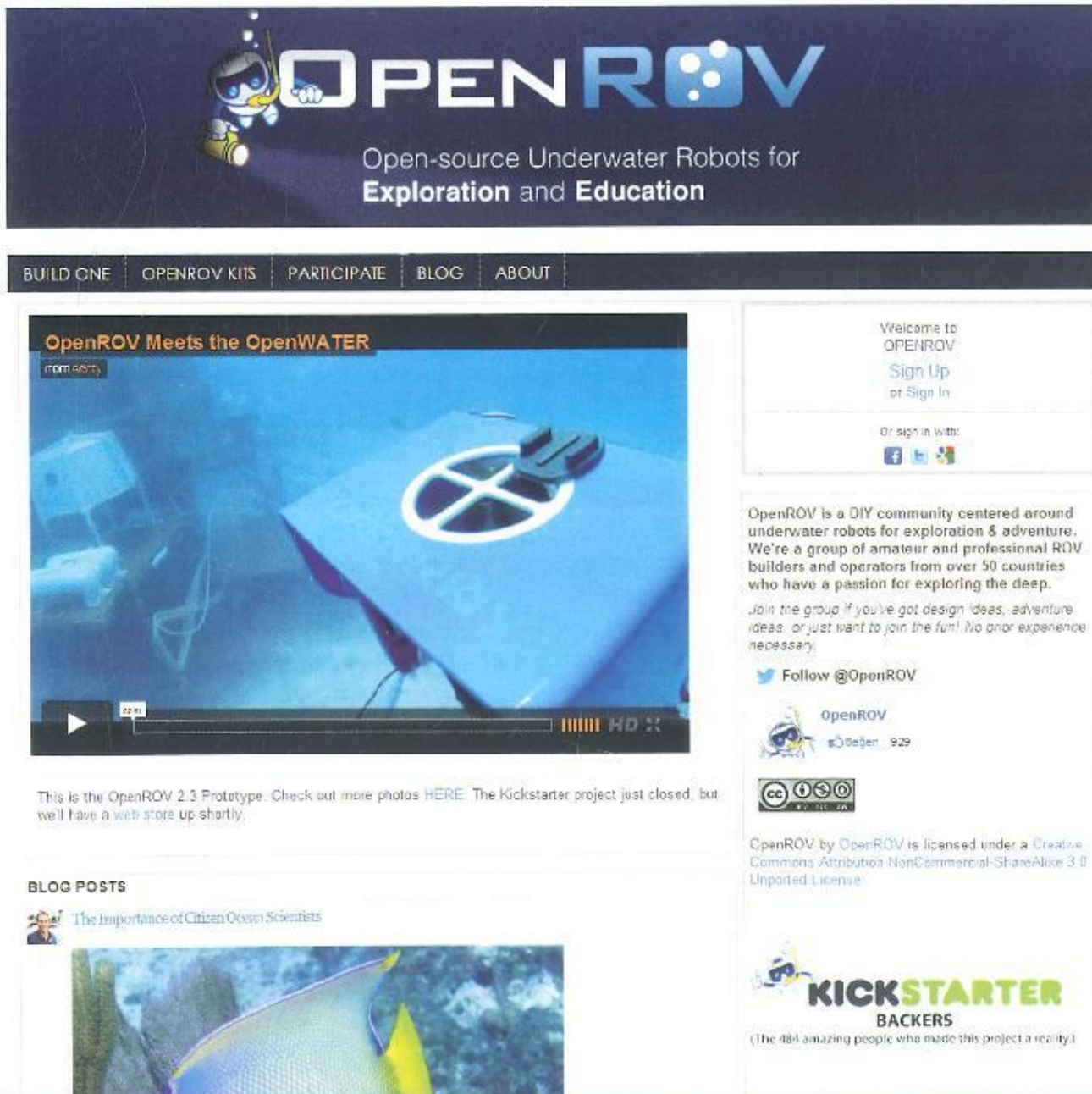
OpenROV'un bence ucuz olması kadar önemli ikinci farkıysa, tamamen açık kaynak ilkesiyle üretilmiş olması. Bu anlamda OpenROV, son yıllarda tekno-

lojinin farklı alanlarında giderek yaygınlaşan OpenX türü projelerden biri.

Açık kaynaktan kasıt, tasarımının ve donanım bileşenlerinin tamamen tasarımcıları tarafından herkesin bilgisine sunulmuş olması. Yani tasarımı ve nasıl üretilceğiyle ilgili hiçbir bilgi gizlenmemiş durumda. Bu bilgileri herkesle internet sayfası üzerinden paylaşan tasarımcı ve geliştiricilerin amacı, sualtı araştırmalarını yüksek finansmana sahip kurumların tekelinden kurtarıp kendi ifadeleriyle "demokratize" etmek.

Bence OpenROV fantastik bir proje. Umarım bu yazı, henüz gerçekleşmediyse, Türkiye'den birilerinin de heyecanlanıp bir OpenROV ısmarlamasına vesile olur. Ama önceden uyaralım, Eric Stackpole ve arkadaşları önümüzdeki Nisan'a kadar en fazla 100 kit üretebileceklerini söylüyor. O yüzden acele edin.

www.openrov.com

OPENROV
Open-source Underwater Robots for
Exploration and Education

BUILD ONE | OPENROV KITS | PARTICIPATE | BLOG | ABOUT

OpenROV Meets the OpenWATER
from Getty

Welcome to
OPENROV
Sign Up
or Sign In

Or sign in with:

OpenROV is a DIY community centered around underwater robots for exploration & adventure. We're a group of amateur and professional ROV builders and operators from over 50 countries who have a passion for exploring the deep.

Join the group if you've got design ideas, adventure ideas, or just want to join the fun! No prior experience necessary.

Follow @OpenROV

OpenROV
OpenROV 929

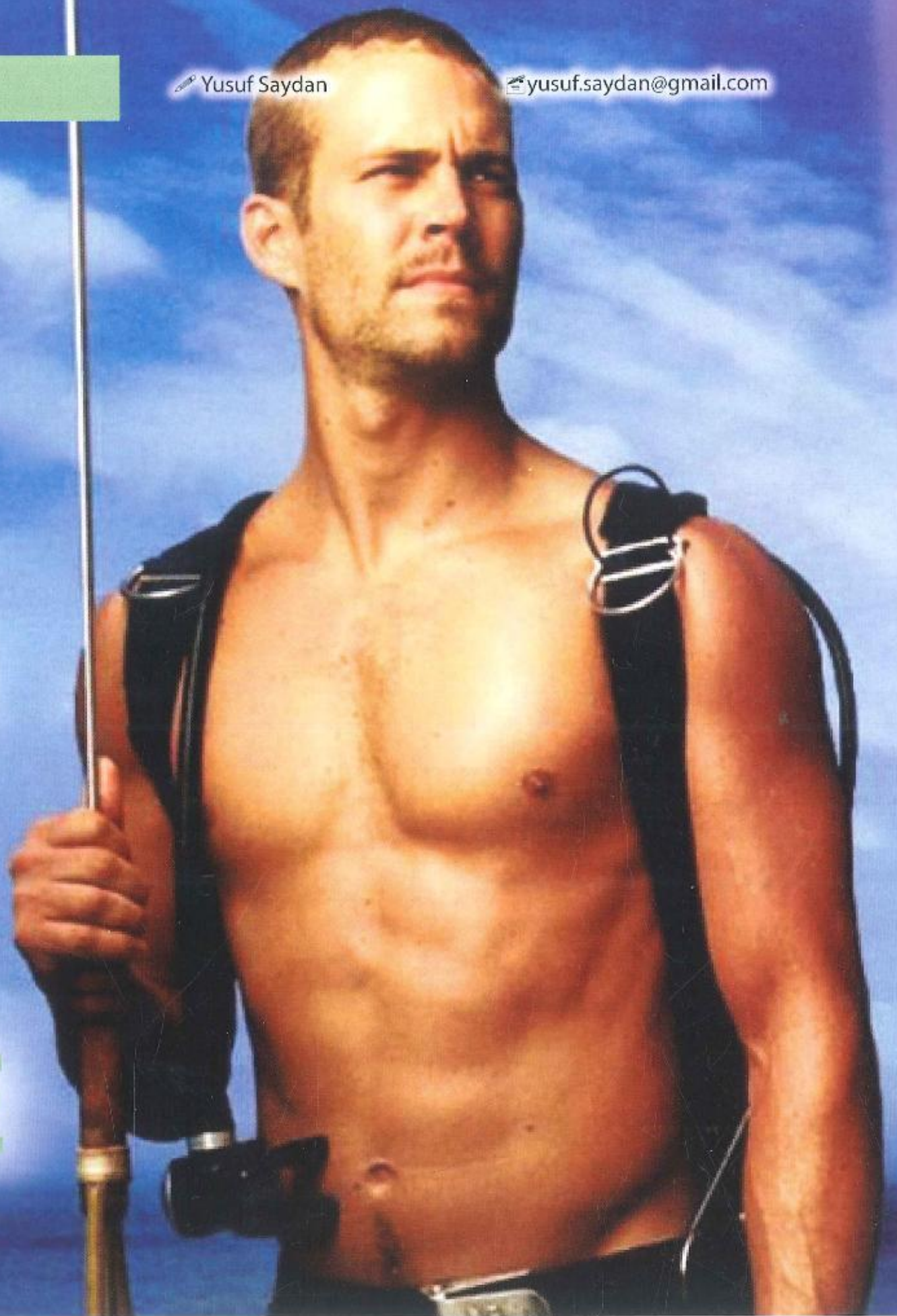
CC BY-NC-SA

OpenROV by OpenROV is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported License

KICKSTARTER
BACKERS
(The 484 amazing people who made this project a reality.)

BLOG POSTS
The Importance of Citizen Ocean Scientists

INTO THE BLUE

Başrollerini Paul Walker ve Jessica Alba'nın paylaştığı, yönetmenliğini John Stockwell'in üstlendiği, 2005 Amerikan yapımı olan "Into the Blue" ülkemizde "Maviliklere Doğru" adıyla vizyona girmişti. Metro-Goldwyn-Mayer ve Columbia Pictures tarafından dağıtımı yapılan film, sualtı aksiyon filmleri arasında yerini çoktan aldı. Filmin hikayesi kısaca şöyle.

Jared (Paul Walker) ve Sami (Jessica Alba) Bahamalar'da basit bir yaşam süren iki sevgilidir. Jared işini kaybettikten sonra yakın dostu Bryce (Scott Caan) onu ziyarete gelir ve bu ziyaret ile maceraya ilk adım atılmış olur. New York'ta avukat olan Bryce ve bir haftalık sevgilisi Amanda (Ashley Scott), Bryce'in avukatlık bürosu sayesinde lüks bir eve ve bota sahiptir. Çiftler, her gün bot ile mavi sulara açılıp serbest dalış yapmaktadır. Bir gün dalışları sırasında, içi kokain dolu bir uçağın kalıntılarına rastlarlar. Endişeye kapılıp uçak kazasından

ve kokainden kimseye bahsetmemeye karar verirler. Çünkü, Jared ve arkadaşları, uçağın yanındaki batık bir geminin peşindedir. Jared, Bryce'in maddi durumuna güvenir ve donanımlı bir tekne kiralamaya karar verirler, fakat Bryce tüm parasını Las Vegas'ta kaybetmiştir. Bryce ve Amanda, Jared'in haberi olmadan, gece dalışı yaparak bir miktar kokain çıkarmaya karar verir ve bunu yerel bir gece kulübünün sahibi olan Primo'ya (Tyson Beckford) satmayı planlarlar. Fakat Primo, Reyes (James Frain) adında bir uyuşturucu baronunun adamıdır, üstelik batık uçaktaki kokainler aslında Reyes'e aittir. Reyes, Jared, Amanda ve Bryce'i kendisine yardım etmedikleri takdirde, öldürmek ile tehdit eder.

Jared, içinde bulundukları bu durumdan ötürü, Reyes'in sağlayacağı ekipmanla dalış yapmaya razı olur fakat Sami bu duruma karşı çıkar. Jared, Sami işin bir defaya mahsus olacağı konusunda ikna etmeye çalışsa da Jared ve Sami kavgaya edip

ayrılırlar. Jared, Bryce ve Amanda gece dalışı yaparak, kokaini çıkarmadan önce kayıp gemi Zephyr'in izini sürerler. Reyes'in sağladığı ekipmanlar sayesinde kayıp gemi Zephyr'e ait olan bir kaç parçaya ulaşırlar.

Bu sırada Amanda, vahşi bir kaplan köpekbalığı tarafından ısırılır ve hastanede hayatını kaybeder. Bu kötü kazanın haberini alan Sam hastaneye koşar ve kötü durumda olan Jared ile barışır. Jared, Sam ve Bryce hastaneden geri dönerken, yolda Primo ile karşılaşılır. Kısa fakat sürükleyici bir takip sahnesinden sonra Jared teslim olur. Primo'yu ikna eder ve Primo, Jared'i Reyes'in teknesine götürür. Fakat teknede kimse yoktur ve ortalık çok sakın gözükmetedir. Primo, etrafı kolaçan ederken Jared sakince beklemektedir fakat bir müddet sonra dayanamaz ve etrafını dolaşmaya başlar. Gördükleri karşısında şaşkındır. Primo, Reyes ve diğerlerinin cesetleri yerde yatmaktadır. O sırada Jared'in eski patronu ve yerel bir cankurtaran olan Bates (Josh Brolin) gözükür. Endişeye kapılan Jared tekneden atlayarak kaçır ve kıyıya ulaşır.

Olanlar karşısında paniğe kapılan Sam, durumu yakın arkadaşları olan polis memuru Roy'a (Dwayne Adway) haber vermek için Bryce'den ayrılır. Bryce, Jared ile buluşmak için kıyıya ulaşmaya çalışırken, Polis Roy, Sam'e yardım edebileceğini söyler ve onu Bates'e götürür. Jared ve Bryce buluşur ve Jared telefonda Sam'in Bates tarafından esir tutulduğunu öğrenir. Bates telefonda, Jared'den kendisine kokain'in yerini söylemesini ister fakat Jared buluşma konusunda ısrar eder.

Jared, Bates'in teknesine gelir ve kokaine doğru yola çıkarlar. Yaklaştıkları anda kokainin yarısının denizin üzerinde yüzdüğü anlaşılır ve tam bu sırada Jared, kokainin diğer yarısını da yok etmek için elleri bağlı bir şekilde denize atlar. Bates ve adamları scuba donanımlarını alıp denize dalarlar. Dipte herkes Jared'i aramaktadır ve nefes alabileceği tek yer olarak düşündükleri uçağın içine bakmaya karar verirler. Bu sırada Bryce, scuba donanımı ile ölü pilotlardan biriyle yer değiştirmiştir ve olası bir durumda saldırmak için hazır beklemektedir. Sualtı dövüş sahneleri başlar ve Bates'in tüm adamları ölür, bu arada Bryce da yaralanmıştır.

Sam kilitli olduğu makine dairesinden kurtulur ve güverteye

çıkır. Güvertede Bates'in adamlarından biriyle dövüşürken, birlikte denize düşerler ve yaralı olan adam, kaplan köpek balığı tarafından ısırılır. Sam yeniden güverteye çıkar. Su altında ise sadece Jared ve Bryce kalmıştır. Jared hava tüpünün vanasını kırarak, uçağın yakıt tankını vurur ve uçak su altında parçalara ayrılır. Jared yukarı doğru yükselir.

Herkes Jared'in hayatından şüphe ederken, film altı hafta sonrasına gider ve kahramanlarımız, Zephyr adlı bir teknede çalışmaktadır. Zephyr'e ait bir top yukarı çıkarılırken halat kopar ve top geri suya düşer. Jared ve Sam sonra devam etme kararı alıp, dönüş için hazırlık yaparken, Bryce bir şeyler görür ve suya dalar. Zephyr'in altınları artık bulunmuştur.

Oyuncular Paul Walker

Jessica Alba

Yapım Yılı 2005

Yönetmen John Stockwell

50 PLACES TO DIVE BEFORE DIE

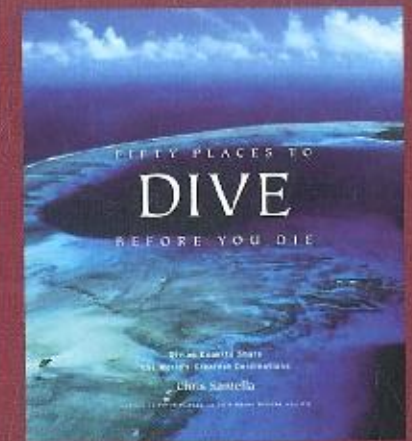
“50 Places to Dive Before Die”, tüplü dalışla uğraşan herkesin eline alıp eşsiz güzellikteki dalış bölgelerinin fotoğraflarıyla dolu sayfaları arasında kaybolmak isteyeceği güzel bir gezi kitabı. Daha önceden yelken ve balıkçılık bölgeleri ile ilgi yazdığı gezi kitaplarıyla dikkatleri üzerine çeken Chris Santella, bu gezi kitabını oluştururken de kendi deneyimlerinin yanı sıra her bir bölge için Tom Phillip ve Ethan Gordon gibi ünlü dalıcılarla gerçekleştirdiği görüşmelerle, onların da deneyimlerinden yararlanmış.

Kitap, bahsedilen 50 dalış bölgesini kapsayacak şekilde 50 farklı bölümden oluşuyor. Her bir bölüm, o dalış bölgesiyle ilgili bir dalıcının bilmesi gerekenleri yeterli detaylarla okuyucuya aktarmaya çalışıyor. Örneğin bölgeye nasıl ulaşılacağı, bölgenin hangi mevsim ve tarihlerde dalış için daha uygun olduğu, telefon ve internet adresleriyle konaklama imkanları gibi birçok bilgi, her bir bölüm için ayrı ayrı oluşturulmuş. Bunun yanı sıra, her bir bölümün başında yer alan, bölgeye ait tam sayfa sualtı fotoğrafları da okuyucuda bölgeye ait derin bir hayranlık ve merak duygusu yaratıyor.

Kitabın içinde yer alan 50 dalış bölgesi sırayla; Antartica-McMurdo Sound, Australia-Eagle Hawk Neck, Australia-Great Barrier Reef, Australia-Lord Howe Island, Bahamas-Grand Bahama, Belize-Gladdden Spit, British Columbia-Browning Pass, California-Channel Island, Costa Rica-Cocos Island, Cuba-Jardiles de la Reina, Ecuador-Galapagos, Fiji-Bligh Water, Florida-Key Largo, French Polynesia-Rangiroa, Grenada-Island of Grenada, Hawaii-Kona, Honduras-Utilla, Indenesia-Komodo National Park, Indenesia-Lembek Straits, Indenesia-Nusa Lembogan, Indenesia-Raja Ampat, Indenesia-Wakatobi National Park, Maine-Passamaquodoy, Malaysia-Layang Layang, Malaysia-Sipadan, Maldives-Maldives, Marshall Islands-Bikini Atoll, Mexico-Akumal, Mexico-Isla Guadalupe, Mexico-Santa Rosalia, Mexico-Sorocco Island, Micronesia-Truk Lagoon, Mozambique-Inhambane, Myanmar-Mergui, Netherlands-Bonaire, New Zealand-Doubtful Sounds, New Zealand-Poor Knights Islands, North Carolina-Cape Hatters, Ontario-Fathom Five National Park, Reebuclic of Palau-Palau, Papua New Guinea-Milne Bay, Philiphenes-Malapascua Island, Scotland-Scapa Flow, Rebuplic of Seychelles-Mahe, South Africa-Aliwal Shoal, Sudan-Sha'ab Rumi, Kingdom of Tonga-Vava'u, United Kingdom-Grand Cayman, United Kingdom-Grand Turk, Washington-Puget Sound.

Bu kitapta benim en çok dikkatimi çeken nokta ise, Kızıldeniz'in eşsiz dalış bölgelerinden sadece Sha'ab Rumi'nin bu kitabın içine girebilmiş olması. Kitap, benim gibi Kızıldeniz hakkında daha çok bilgiye sahip olmak isteyen dalış meraklılarına belki küçük bir hayal kırıklığı yaşatabilir.

Dalışla ilgilenen herkesin başucu kitaplarının arasına eklemek isteyeceği bu kitap, henüz Türkçeye çevrilmemiş olsa da, orijinali Türkiye'de belirli kitap evlerinde incelenebilir. Aynı zamanda internet üzerinden satın alınabilir.

Künye:

Yazar: Chris Santella

Yayınevi: Abrams, Harry N., Inc.

Basım Tarihi: 2008

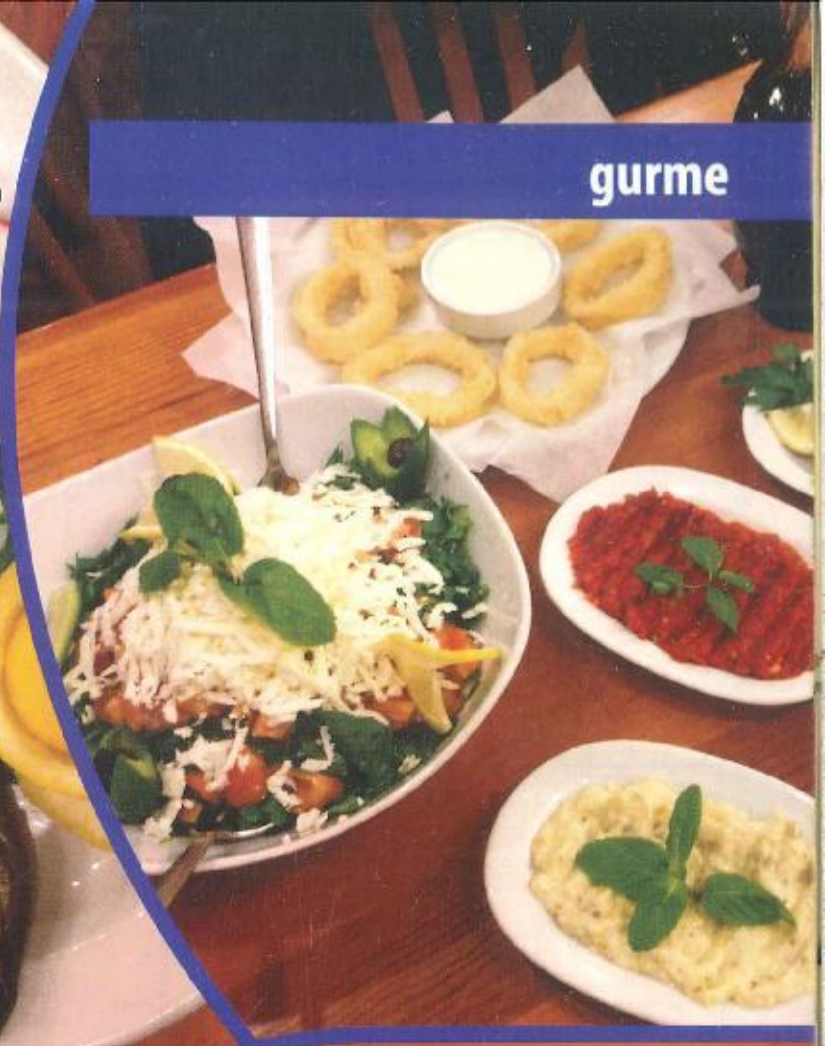
Sayfa Sayısı: 223

ISBN-13: 9781584797104

Tuğçe Bağcı
Uğur Özerdem

tugcee.bagci@gmail.com
ugurozerdem@gmail.com

gurme

TAKANİK

Titanik battı, Takanik çıktı. İlk şubesi Yeniköy'de olan, ikinci kez Arnavutköy'de karaya vurduğunu duyduğumuz Takanik'i ziyarette gittik. Arnavutköy kaldırımlarında İstanbul tarihiyle bütünleşmiş restoran, gösterişten uzak, Karadeniz mimarisini andıran ahşap tasarımı, tavanda asılı balıkçı ağıları ve bir o kadar da sıcak ortamıyla bizi karşıladı.

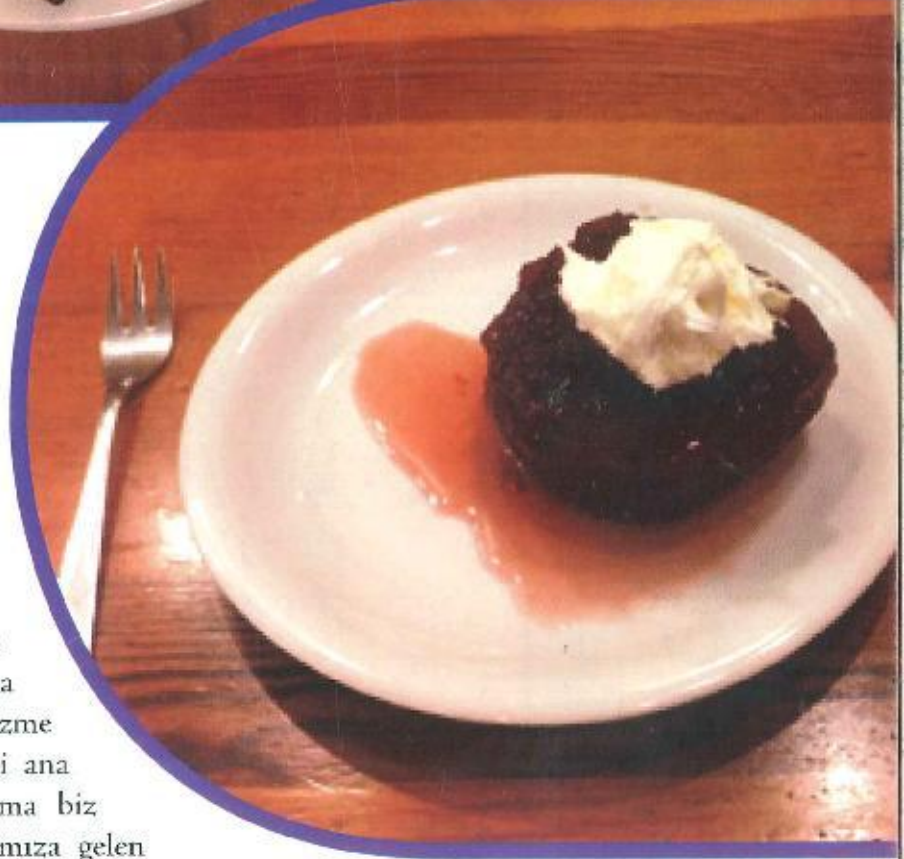
Geleneksel balık restoranı menüsüne sahip olan Takanik, sunduğu seçeneklerin lezzetini taze deniz ürünleriyle sağladığını iddia ediyor ve bize göre bu iddiada hiç de haksız değil. Bu taze lezzetlerin keşfine çıkmadan önce hazırlık olarak balık çorbası içtik. Levrek mevsimine denk gelen Takanik ziyaretimizde içtiğimiz balık çorbası; kereviz yaprakları, havuç gibi sebzelerle renklendirilmişti. Kıvamını fazla yoğun bulduğumuz çorba damaklarda hafif bir aroma bırakırken başlangıç olarak doğru tercih olduğunu belli ediyordu.

Geçer notumuzu alan çorbalarımızı yudumlarken Takanik'in bize ikramı olan levrek pazı sarma, acılı ezme ve patlıcan

ezmesi tatlarına bakılmak üzere sıraya geçti. İçerisinde az miktarda levreğiyle beklentilerimizin altında kalan şefin ikramı levrek pazı sarma bilindik tatlar olan acılı ezme ve patlıcan ezmesiyle bizi ana yemeğimize hazırladı. Ama biz hazır olmadığımızı masamıza gelen kalamarla fark ettik. Çoğu yerde yanlış pişirme tekniğinden dolayı lezzetini kaybeden kalamarı Takanik'te denemenizi tavsiye ediyoruz. Artık ana yemeğimize hazırız.

Şefin tavsiyesi mevsim balığı levrek ve sarıkanadın yanında beyaz peynirli roka salatası olmazsa olmazlardandı. İstanbul Boğazı'na konuşlanmış Takanik'te tadına baktığımız deniz levreği bizden tam not aldı. Lüferin bir boy küçüğü, çinekopunsa bir boy büyüğü olan sarıkanadı lezzetinden ödün vermemek adına ızgarada tercih ettik. Bol nar ekşisi ve beyaz peynirle tatlandığımız roka salatası sadece damaklara değil, sunumu sayesinde gözlere de hitap ediyordu.

Tüm bu lezzet şölenini balık menüleri-

nin vazgeçilmezlerinden olan ayva tatlısıyla devam ettirmemek doğru olmazdı. Yine mevsimi takip ederek seçtiğimiz ayva tatlısı ekürisi kaymakla birleşerek damaklarımızda enfes bir tat bıraktı. Tatlının üstüne keyfimize keyif katmak için ikram edilen Türk kahvelerimizle kapanışı yaptık. Bir acı kahvenin kırk yıl hatırı olur derler, Takanik de geleneksel yapısına uygun olarak sunduğu Türk kahveleriyle bizi uğurladı.

Siz de eski İstanbul sokaklarında, Boğaz havası eşliğinde balık keyfi yaşamak isterseniz Takanik bizden size bir öneri.

Arnavutköy Birinci Cadde No. 87
Tel: 0(212) 263 83 46 - 263 83 47

		4		1			3	
5			4			1	8	6
	8							
		5		9	1	7		3
	6						9	
1		8	7	6		4		
							7	
8	1	6			4			2
	3			8		9		

		7			6	9		
		2			9			3
9		6		4				5
5			4				1	
3			2		1			6
	8				3			9
1				2		6		8
7			8			1		
		8	1			2		

1	2	4	7	5			8	
	7	8						
		6	8				4	
	3		5				1	
			3		9			
	4				1		2	
	8				6	5		
						1	3	
	5			3	8	4	7	6

			3	7		9	4	8
					6	7	1	
				2				
7	2			9		4		
1		3				2		5
		6		4			7	1
				3				
	5	7	6					
2	3	4		1	7			

**Dünyada 500 milyon kişi
İspanyolca konuşuyor!**

**Erken Kayıt
İndirim
Fırsatı**

español

**TAKSİM ve ACIBADEM'DE
BAHAR DÖNEMİ İSPANYOLCA KURS KAYITLARI
ve DELE SINAV KAYITLARI BAŞLADI**

İspanyol Kültür Merkezi

Bilgi için:

<http://estambul.cervantes.es>

infoest@cervantes.es

(0212) 292 65 36

DOĞUŞ ÜNİVERSİTESİ

Bizi takip edin

**Instituto
Cervantes
Estambul**